

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.12.2002
KOM(2002) 696 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**Opfølgningsrapport vedrørende Europa-Parlamentets beslutning om decharge for 2000
for det almindelige budget**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	RESUMÉ	3
2.	Opfølgingsrapport vedrørende Europa-Parlamentets beslutning om decharge til Kommissionen (Europa-Parlamentets betænkning A5/0103/2002).....	4
I.	Effektivitet	4
	Kommissionens administrative system	5
	Procedurer	19
	Procedurer for forvaltning af kontrakter og fællesskabsstøtte	29
	Procedurernes og lovgivningens kompleksitet.....	34
	Kontrollen.....	41
	Egne indtægter.....	51
II.	Lovlighed, bekæmpelse af svig og beskyttelse af finansielle interesser	53
	Eksportrestitutioner	57
	Korrektioner	70
	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig	73
	Udvidelsen.....	78
	Inddragelse af Parlamentet	80
	Udgiftssektorer	80
III.	Punkter vedrørende specifikke sektorer	80
	Sektoren for retlige og indre anliggender (RIA)	80
	Agenturer.....	83
	Daphne-programmet.....	83
	Transeuropæiske transportnet	84
	Samarbejde	84
IV.	Adgang til dokumenter.....	89

1. RESUMÉ

1/ Baggrund

1/Opfølgingsrapportens anvendelsesområde

Artikel 276 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) indeholder bestemmelser om dechargeproceduren. I artiklens stk. 3 står der: "Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne [...]. Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgettets gennemførelse." Kommissionen har derfor på Europa-Parlamentets anmodning udarbejdet den foreliggende opfølgingsrapport, der vedrører den beslutning, Europa-Parlamentet vedtog den 10. april 2002. Denne rapport tilligemed rapporten til Rådet sendes til alle de øvrige institutioner, der berøres af dechargeproceduren.

2/Opfølgingsrapportens formål

I overensstemmelse med EF-traktaten er hovedformålet med denne opfølgingsrapport først og fremmest at redegøre for de foranstaltninger, Kommissionen har truffet eller har til hensigt at træffe som svar på bemærkningerne i den beslutning om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2000, som Europa-Parlamentet vedtog den 10. april 2002.

2. OPFØLGINGSRAPPORT VEDRØRENDE EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING OM DECHARGE TIL KOMMISSIONEN (EUROPA-PARLAMENTETS BETÆNKNING A5/0103/2002)

I. Effektivitet

1. Konstaterer, at Kommissionens effektivitet skal måles ud fra tre kriterier, i forhold ikke blot til dens opfyldelse af de målsætninger, den politiske myndighed har fastsat, men også til, hvor hurtige og enkle de administrative og budgetmæssige foranstaltninger er, der træffes for at opfylde disse målsætninger, og til den optimale udnyttelse af de disponible budgetmidler;
2. mener, at det først og fremmest er vigtigt at se nærmere på følgende faktorer, der danner grundlag for denne effektivitet: Kommissionens administrative system, de forskellige lovbestemte procedurer og kontrolsystemet, Kommissionens overholdelse af de politiske prioriteringer og budgetmæssige retningslinjer, som Parlamentet har fastsat;

Kommissionens svar :

Kommissionen har indført et nyt forvaltningssystem (aktivitetsbaseret forvaltning). Med dette system tilstræber Kommissionen dels gradvist at skabe øget omkostningsbevidsthed gennem integrerede beslutninger om prioritering og allokering af ressourcer og om målsætningerne for aktiviteterne og deres planlægning, tilsyn og evaluering, dels at udvikle en mere effektiv forvaltning med større vægt på resultaterne frem for på kontrollen med input. Det viser klart, hvad Kommissionen allerede har gjort og fortsat gør på dette meget vigtige område, som er udtryk for en gennemgribende ændring af hele forvaltningskulturen.

Med vedtagelsen i februar 2001 af den første årlige politikstrategi, der vedrører 2002, indledte man den strategiske planlægnings- og programmeringscyklus, der sammenkæder prioriterede politiske områder, nøgleaktioner og de nødvendige ressourcer. Det kunne ikke undgås, at der viste sig visse svagheder ved evalueringen af dette forehavende, men der kunne konstateres adskillige forbedringer i forbindelse med den anden beslutning om den årlige politikstrategi, som blev vedtaget i 2002 og vedrører 2003; der er tale om forbedringer med hensyn til fastlæggelse af prioriterede indsatsområder, retningslinjer for allokeringen af de nødvendige ressourcer til de forskellige formål og en ny struktureret dialog med Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen har også gennemført reformer af sit arbejdsprogram for at opnå øget fokus på den politiske prioritering og har indført et nyt system med operationel programmering for at sikre en mere effektiv indsats omkring de prioriterede målsætninger.

Desuden blev der for første gang i 2002 indført nye forvaltningsstøtteværktøjer: årlige forvaltningsplaner som vigtige redskaber, der kan hjælpe forvaltningen med at integrere de prioriterede opgaver, målsætningerne og resourceallokeringen på det operationelle plan, og årlige aktivitetsrapporter med samlede oplysninger om resultaterne og anvendelsen af ressourcerne i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, høj nyttevirkning og effektivitet).

Der er dog tale om en langsigtet og kompleks læringsproces, som er en afgørende forudsætning for, at reformen kan lykkes, og Kommissionen skal først indhøste nogle erfaringer fra disse indledende initiativer for at kunne sætte mere effektivt ind fremover.

Kommissionens administrative system

3. mener, at Kommissionens afdelinger bør struktureres på en sådan måde, at der sikres så korrekt og effektiv en forvaltning som muligt; noterer sig den igangværende administrative reform, som, hvad angår visse grundlæggende aspekter, blev indledt i regnskabsåret 2000, og tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at sikre, at resultaterne bliver synlige så hurtigt som muligt, navnlig hvad angår reformen af den eksterne tjeneste i overensstemmelse med de politiske retningslinjer, som Parlamentet har vedtaget, og af den finansielle forvaltning og kontrollen internt i afdelingerne;

Kommissionens svar :

For det første - hvad angår forvaltningen af menneskelige ressourcer, har Kommissionen for hurtigst muligt at gøre reformerne synlige iværksat en række initiativer med henblik på fuldt ud at udnytte de reformmuligheder, der ligger i den eksisterende personalevedtægt. Kommissionen har vedtaget en lang række beslutninger, der implementerer den nye personalepolitik på alle de områder, som ikke kræver ændringer af personalevedtægten. Kommissionen havde frem til juni 2002 vedtaget beslutninger om

- *gennemførelsen af administrative undersøgelser og disciplinærsager*
- *mobilitet*
- *retningslinjer for stillingsbeskrivelser*
- *lækning af oplysninger*
- *socialpolitik*
- *mæglingstjenesten*
- *nationale eksperter*
- *personaleuddannelse*
- *de generelle bestemmelser til implementering af personalevedtægtens artikel 43 og 45 (bedømmelse og forfremmelse).*

Kommissionen forbereder nu beslutninger og retningslinjer vedrørende andre reformområder, bl.a. fleksibel arbejdstid, distancearbejde, økonomisk ansvar (personalevedtægtens artikel 22), psykisk chikane, rådgivere og kontorchefer.

Ud over nye regler medfører reformen også organisatoriske ændringer. I starten af 2002 oprettedes Europa-Kommissionens nye "Undersøgelles- og Disciplinærkontor" (IDOC). Det tværinstitutionelle "Europæiske Personaleudvælgelseskontor" (EPSO) bliver operationelt fra 1. januar 2003.

En lang række reformforanstaltninger kræver imidlertid ændringer af personalevedtægten. Kommissionen forelagde sit forslag til ændringer for Rådet i april 2002. Det forventes, at Rådet vedtager disse ændringer inden juni 2003. De fulde fordele ved reformen bliver således først mærkbare, når den ændrede personalevedtægt er trådt i kraft.

For det andet vedtog Rådet den 25. juni enstemmigt den nye finansforordning. Som Parlamentet vil vide, var den proces, der førte frem til den nye finansforordning, præget af en intensiv interinstitutionel dialog, så der kunne tages hensyn til alle involverede parter synspunkter.

Sammen med gennemførelsesbestemmelserne (den 24. juli vedtog Kommissionen et forslag til gennemførelsesbestemmelser, som efterfølgende er fremsendt til de øvrige institutioner til udtalelse) vil den nye finansforordning udgøre hjørnestenen i et moderne system for finansiel forvaltning og kontrol fra og med 1. januar 2003.

For det tredje udgør de BA-poster, der blev opført i 2000 med hjælp fra budgetmyndigheden, nu nogle rammer for finansieringen af den faglige og administrative bistand til gennemførelsen af programmerne, som ikke er det offentliges opgave; det har i høj grad lempet vilkårene for mange programmers gennemførelse og givet Kommissionen de midler i hænde, som er en absolut nødvendig forudsætning for at kunne påbegynde en omfattende dekoncentration af programmerne for eksternt bistand og overtage de faglige bistandskontorers opgaver.

For det fjerde - med hensyn til de centrale elementer i den reform af den eksterne tjeneste, der blev iværksat i maj 2000, er der allerede opnået forskellige resultater:

- Med udarbejdelsen af landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter er der skabt bedre overensstemmelse mellem programmeringen af bistand og de politisk prioriterede opgaver. Der er foreløbig udarbejdet 110 landestrategidokumenter.*
- Der er indført en mere sammenhængende strategi for projekternes gennemførelse, hvor hele projektcyklussen forvaltes af en enkelt ny enhed, Samarbejdskontoret EuropeAid. Siden da er beløbet for de forpligtelser fra tidligere år, der ikke er blevet udnyttet, halveret.*
- Projekterne forvaltes nu på et mere lokalt plan, efter at ansvaret er lagt ud til Europa-Kommissionens delegationer. Ved udgangen af 2002 vil alle delegationerne i Europa, Centralasien, Middelhavsområdet, Asien og Latinamerika samt 13 delegationer i landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) arbejde efter denne nye model.*

Kommissionen er taknemmelig for opbakningen fra Europa-Parlamentet og håber, at dialogen vil fortsætte. Det har navnlig været en stor hjælp, at budgetmyndigheden i forbindelse med 2002-budgetproceduren for første gang besluttede at fjerne forbeholdet vedrørende midlerne til finansiering af delegationerne (afsnit A-6 på Kommissionens budget). Det sikrede en smidig og effektiv finansiering af delegationernes aktiviteter. Under forudsætning af at der i de fremtidige budgetter også afsættes de nødvendige ressourcer, vil processen kunne fortsætte og føre til, at EU kommer til at spille en mere fremtrædende og synlig rolle.

4. konstaterer imidlertid en vis forsinkelse med gennemførelsen af nogle af hvidbogens aktioner, således som det fremgår af den resultattavle for gennemførelsen, som Kommissionen har fremsendt (bilag 5 til svarene på spørgeskemaet), som følge af igangværende interinstitutionelle procedurer, der vedrører både finansforordningen

og personalevedtægten; konstaterer med hensyn til aktion 96 (tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb), at Kommissionen i sin meddelelse fra december 2000 har opstillet en ny organisatorisk struktur for behandling af tilbagesøgningssager; konstaterer desuden, at de interne procedurer for tvungen tilbagesøgning er under udarbejdelse, og ønsker at blive underrettet om effektiviteten af dette nye kontrolsystem inden for et område, som Budgetkontroludvalget prioriterer meget højt;

Kommissionens svar :

For det første - hvad angår reformen af personalepolitikken, fik Parlamentet i maj 2002 tilsendt en opdateret resultattavle med en oversigt over gennemførelsen af reformaktionerne pr. 31. marts 2002, hvoraf det fremgår, at det er lykkedes at indhente flere af forsinkelserne.

Det er imidlertid korrekt, at der i 2001 opstod forsinkelser i forhold til den oprindelige tidsplan. Med hensyn til personalepolitikken gav drøftelserne i en særlig gruppe med forhenværende generalsekretær for Rådet, Niels Ersbøll, som formand ikke desto mindre særdeles positive resultater: der blev opnået enighed mellem Kommissionen og de fagforeninger, der stemmemæssigt repræsenterer flertallet af de ansatte, om den samlede reformpakke for personalepolitikken. I maj, juni og oktober 2001 afholdt "Ersbøll-gruppen" møder med repræsentanter for de øvrige institutioner (generalsekretærer/ administration og personalerepræsentanter), før den udarbejdede sin endelige rapport. Møderne gav anledning til en særdeles frugtbar debat, der betød, at gruppen kunne drage sine konklusioner og formulere sine anbefalinger til Kommissionen i fuldt kendskab til de øvrige institutioners forskellige holdninger og indlæg.

Desuden havde de øvrige institutioners administrationer lejlighed til at udtrykke deres synspunkter om alle reformforslagene i en ekspertgruppe vedrørende menneskelige ressourcer, som administrationscheferne havde nedsat. Gruppen mødtes flere gange i 2001 sideløbende med de høringer, der foregik internt i Kommissionen. Gruppen udvekslede synspunkter om individuelle forslag og pegede på et tidligt stadium på en række punkter af særlig interesse for institutionerne.

Efter de ovennævnte møder, høringen af personalerepræsentanterne og "samråd" med fagforeningerne godkendte Kommissionen i december 2001 et udkast til forslag til en rådsforordning om ændring af personalevedtægten.

Ifølge artikel 10 i personalevedtægten skal Kommissionen høre det interinstitutionelle vedtægtsudvalg om ethvert forslag til ændring af personalevedtægten. Udkastet til forslag til en rådsforordning om ændring af personalevedtægten skulle således først forelægges for Vedtægtsudvalget, før det kunne vedtages som et forslag fra Kommissionen. I januar 2002 forelagde Kommissionen sit udkast til forslag for Vedtægtsudvalget, som afgav udtalelse i starten af april. Den 24. april 2002 vedtog Kommissionen forslaget til en rådsforordning om ændring af personalevedtægten med behørig hensyntagen til bemærkningerne fra det interinstitutionelle Vedtægtsudvalg. I henhold til den overordnede tidsplan, som blev godkendt af Rådet (generelle anliggender) den 15. april 2002, skal forhandlingerne være afsluttet ved udgangen af det græske formandskab (juni 2003). I den forbindelse har Rådet (generelle anliggender) opfordret de øvrige institutioner til at afgive udtalelse inden udgangen af 2002.

For det andet - hvad angår finanskontrol, skal alle endelige beslutninger, der indgår som led i reformen, efter planen være vedtaget inden udgangen af 2002. I visse tilfælde kan nogle af reformaktionerne dog ikke gennemføres fuldt ud, før den fornødne lovgivning er trådt i kraft. Det gælder den nye finansforordning, som Rådet vedtog den 25. juni i år, og som træder i kraft den 1. januar 2003, samt de gennemførelsesbestemmelser, hvortil Kommissionen forelagde et udkast for de øvrige institutioner, som afgav udtalelse den 25. juli 2002.

Visse foranstaltninger, som indgår i den handlingsplan, Kommissionen vedtog den 13. december 2000 (mere effektiv forvaltning af tilbagesøgningen af uretmæssigt udbetalte beløb, SEK(2000) 2204/3), vil ikke kunne sættes i værk uden en ændring i lovgivningen. Vedrørende dette spørgsmål og spørgsmålet om, hvilke foranstaltninger der kan iværksættes uden en lovgivningsændring, henvises til Kommissionens svar på punkt 79.

Kommissionen er ved at udarbejde en meddelelse til de øvrige institutioner med det dobbelte formål dels at redegøre for de foranstaltninger, der er iværksat i forbindelse med den ovennævnte første handlingsplan fra december 2000 om tilbagesøgning af konstaterede fordringer, dels - i overensstemmelse med de tilsagn, Kommissionen gav i december 2000 - at føje nye foranstaltninger til handlingsplanen for at sikre den mest effektive tilbagesøgning af fordringer. Meddelelsen tager højde for konklusionerne i en rapport fra Den Interne Revisionstjeneste om tilbagesøgning, som forventes at foreligge meget snart.

5. anmoder om, at Parlamentets kompetente udvalg holdes regelmæssigt underrettet om gennemførelsen af visse reformaktioner og beslutninger om forvaltning, herunder især:
- en præcis opgørelse og en nøjagtig prognose over nedlæggelse, forlængelse og nyoprettelse af stillinger ved kontorerne for faglig bistand (KFB) og tilsvarende organer, særlig hvad angår fællesskabsstrategien for ligestilling af mænd og kvinder under konto B3-4012, hvor forvaltningen stærkt kritiseres af Revisionsretten (punkt 3.95 i Revisionsrettens årsberetning)

Kommissionens svar :

Fremover vil artikel 57 i finansforordningen fra 2002 (samt forslaget til gennemførelsesbestemmelser) indeholde klare regler for, hvilke opgaver der kan lægges ud til private organer, og hvordan man skal forholde sig i sådanne tilfælde. Opgaver, der vedrører anvendelsen af budgetmidler, må ikke længere overdrages til private organer.

Hvad angår kontorerne for faglig bistand, som er nævnt i ændringsskrivelse nr. 1 (bilag 3 til ændringsskrivelse nr. 1 til det foreløbige budgetforslag 2001, SEK(2000) 1363 af 4. september 2000), opdateres listen med jævne mellemrum af Kommissionen og fremsendes til Europa-Parlamentets relevante udvalg. Denne liste indeholder detaljerede oplysninger om:

- kontrakternes udløbsdatoer;
- antallet af nedlagte kontorer for faglig bistand;
- antallet af kontorer for faglig bistand, der planlægges nedlagt.

Situationen i dag er den, at af i alt 126 kontorer for faglig bistand var 87 allerede nedlagt pr. 1. maj 2002, syv skal nedlægges i 2002 og ét i 2003.

Hvad angår den tekniske og administrative bistand, som er omfattet af retningslinjerne for udlicitering til privatretlige enheder som led i gennemførelsen af programmerne, kontrollerer Kommissionen systematisk, hvor langt man er nået, for at sikre, at reglerne overholdes, og navnlig at de opgaver, der udliciteres, ikke indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller diskretionære beføjelser.

Hvad angår anvendelsen af kontorer for faglig bistand i forbindelse med programmet for lige muligheder, kan Kommissionen bekræfte:

- at de opgaver, der var lagt ud til det kontor for faglig bistand, hvortil Revisionsretten refererer i sin årsberetning for 2000, blev tilbageført til Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold i løbet af regnskabsårene 1999 og 2000,*
- at bevillingerne til faglig bistand blev skåret betydeligt ned under programmet for lige muligheder 2001-2005,*
- at denne politik for tilbageføring af opgaverne blev støttet med de fornødne ressourcer, så Kommissionen kunne udføre opgaverne på gunstige vilkår.*

- i forbindelse med de forvaltningsorganer, der varetager bestemte opgaver som led i forvaltningen af fællesskabsprogrammerne (KOM(2000) 788), særlige opgaver, som de forskellige generaldirektorater peger på som egnede til udlicitering*

Kommissionens svar :

Ifølge Kommissionens forslag, hvorom Parlamentet afgav udtalelse i juli i år, formodes det nye instrument, det såkaldte "forvaltningsorgan", potentielt at kunne anvendes til at forvalte fællesskabsprogrammer inden for alle politiske områder. Rådets Budgetudvalg nåede til enighed om forslaget den 26. september 2002. Hvorvidt det er hensigtsmæssigt at oprette et forvaltningsorgan, må vurderes i hvert enkelt tilfælde; Parlamentet vil blive underrettet om individuelle gennemførelsesprojekter mindst en gang om året i forbindelse med budgetproceduren.

- retsakter, der danner grundlag for de fællesskabsprogrammer, der forvaltes ved hjælp af et netværk af nationale organer; Parlamentet anmoder om at blive hørt om disse retsakter*

Kommissionens svar :

Artikel 54 i den nye finansforordning, der er resultatet af en intensiv interinstitutionel dialog, indeholder generelle bestemmelser om, hvordan og hvornår man skal benytte nationale organer i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsprogrammer. I udkastet til forordning om detaljerede gennemførelsesbestemmelser til den nye finansforordning foreslår Kommissionen at fastsætte strenge betingelser for overdragelsen af beføjelser til nationale offentlige organer eller privatretlige enheder. Disse betingelser vedrører, hvilken lovgivning der skal gælde, krav om finansiell sikkerhedsstillelse og overholdelse af reglerne om forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, nyttevirkning og effektivitet). Individuelle programmer vil blive vedtaget efter de procedurer, der er fastsat i EF-traktaten.

- Kommissionens forvaltningspolitik for EU's finansielle bistand til forskellige regioner i verden, herunder dekoncentration til fordel for delegationerne og decentralisering til fordel for agenturerne og konsekvenserne heraf med hensyn til forbedring af EU's støtte til tredjelande

Kommissionens svar :

Kommissionen vil fortsat holde Europa-Parlamentet regelmæssigt underrettet om gennemførelsen af dekoncentration til fordel for delegationerne og er glad for at kunne forelægge Europa-Parlamentet den seneste situationsrapport om dekoncentration.

Med udgangspunkt i meddelelsen af 16. maj 2000 om reformen af forvaltningen af den eksterne bistand og den igangværende dekoncentrationsproces blev der den 2. juli 2002 forelagt Kommissionen et memorandum om den administrative reform af den fælles eksterne tjeneste. Kommissionens godkendelse af dette memorandum er et vigtigt skridt, som vil medføre forbedringer af personaleuddannelsen og forvaltningen af delegationerne. Det foreslås, at en ny selvstændig afdeling skal forvalte personalet ved delegationerne, at delegationernes ansvarsområder defineres tydeligere, og at der etableres en ny karrierestruktur for dem, der ønsker at gøre tjeneste i tredjelande. Disse foranstaltninger skal sikre en hurtig og mere effektiv formidling af EU-bistanden.

- oprettelse af et europæisk administrationskollegium og et europæisk ansættelseskantor

Kommissionens svar :

Institutionernes generalsekretærer nedsatte en interinstitutionel arbejdsgruppe, der behandlede spørgsmålet om en "europæisk forvaltningsskole".

Et foreløbigt oplæg fra arbejdsgruppen blev drøftet på generalsekretærernes møde den 9. juli 2002, og arbejdsgruppen har fået mandat til at udarbejde et mere detaljeret udkast til forelæggelse for generalsekretærene i januar 2003.

Der er principiel enighed blandt generalsekretærene om at oprette en sådan forvaltningsskole i 2004, og de har desuden vedtaget, at den primært skal fokusere på tre hovedemner: introduktionskurser for nyansatte i institutionerne, ledelsesuddannelse og efteruddannelse / karriereudvikling. Den europæiske forvaltningsskole vil således kunne bidrage til en mere ensartet administrations- og ledelseskultur i institutionerne.

Samtlige institutioner har tilsluttet sig forslaget om oprettelse af et interinstitutionelt Europæisk Personaleudvælgelseskantor (EPSO), der skal være operationelt fra 1. januar 2003 (se også Kommissionens svar på punkt 11).

- det flerårige program for omdannelse af midlertidige stillinger til faste stillinger og de berørte sektorer

Kommissionens svar :

Kommissionen oplyste i hvidbogen om den interne reform, at den ville arbejde på at konvertere midlertidige stillinger til faste stillinger. Begrundelsen var, at man havde konstateret, at mange midlertidigt ansatte i Kommissionen i realiteten beskæftiger sig med opgaver, som i dag er af permanent karakter.

Disse stillingskonverteringer betyder på ingen måde, at institutionen ikke længere vil ansatte personale på midlertidig basis til visse specifikke opgaver, der kræver særlig sagkundskab. Som anført i hvidbogen skal andre former for ansættelsesstatus erstatte nogle af de midlertidige stillinger, således som det er foreslået i reformen.

I det dokument om menneskelige ressourcer, der ledsagede det foreløbige budgetforslag for 2001, blev der bebudet en første konvertering omfattende 180 A-stillinger og 90 B-stillinger fordelt på tre runder i løbet af året på hver 60 A-stillinger og 30 B-stillinger.

150 stillinger blev konverteret i regnskabsårene 2001 og 2002. I 2003 skal 67 stillinger konverteres (20 A4, 20 A5, 1 LA5, 6 LA7, 10 B1 og 10 B2). Kommissionen vil anmode om tilladelse til at foretage de resterende konverteringer i regnskabsåret 2004.

Konverteringerne finder sted i alle tjenestegrenene med undtagelse af kommissærernes kabinetter.

- styrkelse af det eksterne element i disciplinærproceduren

Kommissionens svar :

Den 19. februar 2002 vedtog Kommissionen en afgørelse om gennemførelsen af administrative undersøgelser og disciplinærsager (C 2002 (540)). For at styrke det eksterne element i disciplinærsager indeholder artikel 10 i denne afgørelse en bestemmelse om, at formanden for Disciplinærrådet skal vælges blandt tidligere tjenestemænd, nuværende tjenestemænd (der får tjenestefrihed i mandatperioden) og tidligere medlemmer af de europæiske institutioner. Den nye formand for Disciplinærrådet, der er tidligere medlem af Retten i Første Instans, tiltræder 1. november 2002.

- en reform af invalidepensionsordningen særlig med hensyn til vægtningssystemet;

Kommissionens svar :

Det vigtigste punkt i den reform af Fællesskabets invalidepensionsordning, der er foreslået Rådet, går ud på at erstatte invalidepensionen med en invaliditetsydelse svarende til 70% af den senest udbetalte grundløn, medens den pågældende var i aktiv tjeneste. Denne ydelse skal være omfattet af ordningen for pensionsbidrag. Det trinvisse advancementsystem ophæves. Invaliditetsydelsen kan ikke være lavere end det fastsatte eksistensminimum.

I det forslag, Kommissionen forelagde for Rådet i april, opereres der med en særlig vægtningsfaktor for pensioner, som blev fastlagt efter en sammenligning af leveomkostningerne i de forskellige lande. De vægtningsfaktorer, der gælder for pensionen, vil også komme til at gælde for invaliditetsydelsen. De nye vægtningsfaktorer baseret på sammenligningen mellem lande i stedet for mellem hovedstæder - som det er tilfældet i dag - vil ligge tættere på de reelle forskelle i leveomkostninger mellem EU-landene.

6. anmoder Kommissionen om i betragtning af den seneste tids hastige stigning i antallet af agenturer at foreslå en evalueringsmekanisme for agenturer baseret på costbenefitforholdet og den opnåede merværdi sammenlignet med andre løsninger;

Kommissionens svar :

Som anført i svaret på punkt 5, andet led, foreslår Kommissionen, at der for det nye såkaldte "forvaltningsorgan" indføres en individuel vurdering af, hvorvidt det i det enkelte tilfælde er hensigtsmæssigt at oprette et forvaltningsorgan. Desuden opereres der i Kommissionens forslag udtrykkeligt med muligheden for at nedlægge et forvaltningsorgan, når det ikke længere anses for hensigtsmæssigt at videreføre det. For de eksisterende fællesskabsagenturers vedkommende er der kun i retsaksen om mandatet for Det Europæiske Agentur for Genopbygning, entydigt hjemlet mulighed for at nedlægge agenturet.

7. understreger, at ethvert tiltag, der indebærer en ændring af vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, som f.eks. det nye karrieresystem, manglende præstation, fleksibel pensionering og bestemmelserne om lækning af informationer, skal være i overensstemmelse med principperne om den europæiske tjenstemandsstands uafhængighed, neutralitet og kontinuitet og med moderne administrationsnormer og især skal garantere serviceberedskab og åbenhed over for borgerne;

Kommissionens svar :

Kommissionen forpligtede sig i hvidbogen til at basere hele reformen på de centrale principper om uafhængighed, ansvarlighed, effektivitet og åbenhed.

Kommissionen har i sit forslag til ændring af personalevedtægten peget på en række foranstaltninger, som underbygger principperne om den europæiske tjenstemandsstands uafhængighed, neutralitet og kontinuitet. Europæiske tjenstemænds vigtigste forpligtelser ved udførelsen af deres opgaver og i deres adfærd, dvs. upartiskhed, objektivitet og loyalitet, som er anerkendt i retspraksis, er defineret meget klart i forslaget. Tjenestemænds forpligtelser i situationer, der kan give anledning til interessekonflikter, er blevet omdefineret. Reglerne om tavshedspligt er blevet revideret for at bringe dem i bedre overensstemmelse med de nye EU-regler om offentlig adgang til dokumenter. Endelig har Kommissionen indført forskellige foranstaltninger for at sikre det faglige niveau og etiske normer, f.eks. nye disciplinærregler og regler om lækning af informationer og faglig inkompetence.

Kontinuiteten i den europæiske tjenstemandsstand vil være sikret med den ændrede personalevedtægt. Grundlæggende principper såsom EU-tjenestemænds livstidsansættelse og et karrierebaseret system vil blive bevaret. Desuden skal det understreges, at personalevedtægten fortsat skal gælde for tjenestemænd ved alle europæiske institutioner og agenturer.

8. forventer, at de menneskelige ressourcer, der er afsat til de forskellige aspekter af reformen, er tilstrækkelige til at sikre, at den gennemføres hurtigt og effektivt, herunder f.eks. det personale, der er afsat til reform af den eksterne tjeneste, og det personale, der berøres af denne reform; ville også gerne kende Kommissionens eventuelle ansættelsesproblemer, hvad angår reformen af den finansielle forvaltning og kontrollen internt i Kommissionens afdelinger og delegationer;

Kommissionens svar :

De problemer, Kommissionens afdelinger og delegationer er stødt på i forbindelse med reformen af den eksterne tjeneste, skyldes usikkerheden om, hvorvidt der på forhånd var tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed til at sikre reformernes gennemførelse som planlagt. Efterhånden som Kommissionens delegationer får flere arbejdsopgaver, må Kommissionen sikre, at de fornødne ressourcer er til rådighed, og har derfor anmodet om øgede bevillinger i 2003 (under afsnit A6) til at dække infrastruktur i forbindelse med dekoncentration og personaleforøgelser.

Kommissionen er indstillet på at gennemføre en dekoncentration af forvaltningen af den eksterne bistand og overføre yderligere arbejdsopgaver og ansvar til de 78 delegationer, der forvalter bistanden, efter følgende tidsplan: 21 delegationer var omfattet i 2001, yderligere 26 delegationer vil blive omfattet i 2002, og de resterende 31 delegationer kommer med i 2003. Desuden har Kommissionen til hensigt at færdiggøre oprettelsen af et nyt kontor i Kabul i 2002.

Det har altid været Kommissionens strategi, at delegationerne i tredjelande skal have de nødvendige midler til at kunne varetage deres arbejdsopgaver og ansvarsområder på et kvalitetsmæssigt højt niveau. Det kræver, at der afsættes yderligere menneskelige, tekniske og budgetmæssige ressourcer til delegationerne fra de forskellige dele af budgettet (både A6-poster og BA-poster).

Nogle af de nye stillinger, der blev godkendt på budgettet for henholdsvis 2001 og 2002, vedrørte udstationering af yderligere personale til delegationerne, og i det foreløbige budgetforslag for 2003 indgår nye anmodninger om hurtigere overførsel af eksisterende stillinger fra hovedkvarteret til delegationerne.

Overdragelsen af ansvaret for bistandsaktiviteterne i det enkelte land vil ske gradvist og afhænge af, hvor hurtigt delegationerne bliver i stand til at påtage sig de ekstra arbejdsopgaver. Delegationerne har peget på, at der er et stort behov for både faste stillinger og midlertidigt personale. En del af de midlertidige stillinger skal i henhold til de aftaler, der blev indgået i forbindelse med nedlæggelsen af kontorerne for faglig bistand, finansieres med bevillinger fra BA-posterne for de relevante programmer for foranstaltninger udadtil.

For at sikre sig, at der afsættes tilstrækkelige menneskelige ressourcer til at garantere en effektiv udvikling af reformens forskellige aspekter, har Kommissionen i forbindelse med den årlige politikstrategi for 2003 besluttet at afsætte mere personale til dette højt prioriterede område:

- det foreslås, at ca. en tredjedel af de stillinger, der bliver ledige som følge af førtidspensioneringer i 2003, anvendes af tjenestegrenene til at dække deres behov på dette felt. Det er indlysende logisk at anvende disse stillinger i forbindelse med en ny personalepolitik, fordi denne politik netop fokuserer på, at der skal investeres i mennesker, navnlig gennem øget efteruddannelse og karriererådgivning.

- Kommissionen har derved vist, at den er indstillet på at opfylde målsætningen om at styrke de menneskelige ressourcer, der skal sikre reformens gennemførelse, og vil i forbindelse med beslutningerne omkring den årlige politikstrategi for 2004 fortsat sørge for, at de stillinger, der bliver til rådighed, hvis endnu flere lader sig pensionere tidligt, bliver anvendt til at dække de vigtigste arbejdsområder, der er en forudsætning for reformens succes.

Hvad angår ansættelsesproblemer har Kommissionen på grund af mangel på tilstrækkeligt kvalificerede ansøgere på reservelister og det deraf følgende behov for at efteruddanne ansatte med mindre erfaring og ekspertise besluttet snarest muligt at gennemgå de ansættelsesprofiler, der er brug for i generaldirektoraterne med ansvar for finansforvaltningen og dermed beslægtede områder, sammenholde disse med det nuværende program for udvælgelsesprøver inden for disse emner og i givet fald afholde flere åbne udvælgelsesprøver. I denne forbindelse vil Generaldirektoratet for Personale og Administration udarbejde en plan, der skal iværksættes af det nye personaleudvælgelseskontor, EPSO, fra starten af 2003. Som en foreløbig foranstaltning vil midlertidigt ansattes placering i faste stillinger blive forlænget, indtil der foreligger tilstrækkeligt lange reservelister til de nødvendige ansættelser. Det har gjort det muligt for Kommissionen at nedbringe antallet af ubesatte stillinger (pr. 2. oktober 2002) til 594 (3,3% af det samlede personale på aktionsbudgettet). Desuden vil Generaldirektoratet for Budget sørge for den nødvendige efteruddannelse af personale i finansforvaltning samt efteruddannelse, der specifikt er rettet mod implementeringen af den nye finansforordning.

9. mener, at en motiveret arbejdsstyrke er af afgørende betydning for, om Kommissionens politikker får succes, og anmoder Kommissionen om i størst mulig udstrækning at sikre høring af personalet på alle niveauer; glæder sig over, at der er opnået enighed mellem Kommissionen og de fagforeninger, der repræsenterer langt størstedelen af EU-tjenestemændene, om den foreslåede ændring af personalevedtægten, der betragtes som et væsentligt element i Kommissionens reformproces, og opfordrer alle berørte parter til at samarbejde konstruktivt under reformprocessen;

Kommissionens svar :

Kommissionen er ligeledes indstillet på at sikre den bredest mulige høring af personalet på alle niveauer og af alle andre berørte parter og på at samarbejde konstruktivt under reformprocessen (se Kommissionens svar på punkt 4). I forbindelse med alle reformbeslutninger, der er truffet inden for rammerne af den eksisterende personalevedtægt, har Kommissionen ikke blot fulgt alle formelle samrådsprocedurer til punkt og prikke, men har gennemført langt mere omfattende høringer end normalt. Kommissionen har derved skabt grundlag for den fornødne tillid fra fagforeningerne i Kommissionen og således fulgt sine principper om en helt åben social dialog.

Hvad angår den reformpakke, der udgøres af Kommissionens forslag til en rådsforordning om ændringer af personalevedtægten, har Kommissionen afholdt omfattende politiske høringer og formelle samråd med personale og personalerepræsentanter i et helt usædvanligt omfang. Kommissionen har også opfordret til en interinstitutionel social dialog og været meget positivt indstillet til, at personalerepræsentanter fra andre institutioner deltog i næsten hvert eneste samråd.

Med hensyn til de igangværende forhandlinger i Rådet indgik Kommissionen i forbindelse med den endelige udformning af reformpakken en protokolaf tale, som skal sikre en løbende informationsudveksling og høring. Denne aftale er foreløbig undertegnet af to

fagforeninger, som rent stemmemæssigt repræsenterer 60% af Kommissionens ansatte. Begge fagforeninger er desuden repræsenteret i andre institutioner. Kommissionen har taget alle nødvendige skridt til at gøre protokolaftalen operationel og lade andre personale-fagforeninger fra de øvrige institutioner deltage i den.

Hvad angår målsætningen om at afslutte forhandlingerne inden juni 2003 samt reformens potentielle konsekvenser for den enkelte institutions organisation og drift, er Kommissionen og Rådet blevet enige om at nedsætte en uformel kontaktgruppe for at sikre en regelmæssig informationsudveksling om tidsplanen og forløbet inden for de enkelte institutioner. Det første møde i denne gruppe, der dækker samtlige institutioner, fandt sted den 28. juni 2002, i slutningen af det spanske formandskab.

10. opfordrer Kommissionen til at sikre, at reformprocessen ikke får negative følger-virkninger, f.eks. med hensyn til nedgang i antallet af Kommissionens kontrolbesøg på stedet (punkt 3.72 i Revisionsrettens årsberetning);

Kommissionens svar :

Reformens overordnede målsætning om uddelegering af ansvar til generaldirektoraterne har medført, at der fra Finanskontrollen er overført ressourcer til de operationelle generaldirektorater til at udføre den kontrol på stedet, som generaldirektoraterne nu er fuldt ud ansvarlige for.

Med hensyn til den bemærkning fra Revisionsretten, hvortil der refereres specifikt, skal det anføres, at omstillingsprocessen i 2000 som følge af reformen ganske vist i visse tilfælde fik konkret betydning for antallet af kontroller på stedet, men det har nu vist sig at være et midlertidigt fænomen. Der er gjort en stor indsats gennem tildeling af yderligere personale til revisionsopgaver og, hvor det har været nødvendigt, gennem en mere udbredt anvendelse af eksterne revisorer. Medens den generelle situation var stabil i 2001, er udbygningen af revisionsenhederne fortsat i 2002. Dette vil komme til udtryk gennem en fortsat forøgelse af revisionsaktiviteten, bl.a. for så vidt angår Samhørighedsfonden.

F.eks. steg antallet af kontrolbesøg på stedet for EFRU til 70 i 2001 fra 52 i 2000 og 61 i 1999. For Samhørighedsfonden er tallene 6 i 2001, 3 i 2000 og 7 i 1999. Desuden blev der i 2001 gennemført 80 revisioner på stedet foretaget af eksterne revisorer, hvormed generaldirektoratet havde indgået kontrakt om kontrol af direkte forvaltede projekter, der finansieres i henhold til artikel 7 og 10 i forordning (EØF) nr. 4254/88.

11. anmoder Kommissionen om at udarbejde en costbenefitanalyse over gennemførelsen af reformen, herunder også udgifterne til faglig uddannelse (især inden for finansiel forvaltning) og udgifterne til ansættelses- og udtrædelsesordninger (med hensyn til personalevedtægtens artikel 50), og underrette det om resultaterne heraf;

Kommissionens svar :

Det fremgår af redegørelsen "mission statement" fra Generaldirektoratet for Personale og Administration, at en af generaldirektoratets hovedopgaver er at bidrage til den reform, der vedrører personale og administration, hvorfor generaldirektoratet løbende opdaterer sin planlægning i forbindelse med reformen i takt med de foretagne omstillinger og de erfaringer, der indhøstes i forbindelse med reformens gennemførelse og evalueringsprocessen. I 2001 blev der oprettet en evalueringsfunktion i Generaldirektoratet for Personale og Administration.

- *evaluering af sprogundervisningen*
- *evaluering af ledelsesuddannelsen*
- *evaluering af Kommissionens politik for lige muligheder med hovedvægten på karrieropolitik i relation til ligestilling mellem kønnene*
- *evaluering af IT-infrastrukturpolitikken og støtten til "e-Kommission"-initiativet.*

Om de foranstaltninger, der ikke eller kun delvis indgår i denne evalueringsplan, kan oplyses følgende:

De vigtigste budgetposter til efteruddannelse af Kommissionens ansatte i 2001 var :

- Uddannelse inden for finansiel forvaltning var et prioriteret område i 2001 og udgjorde 19% af det samlede antal (almene) undervisningsdage, der blev organiseret centralt for Kommissionens ansatte i 2001 (4 802 undervisningsdage ud af i alt 24 643).*

Kommissionen anser disse udgifter for at være absolut nødvendige. Som den allerede påpegede i hvidbogen af 1. marts 2000 om reformen af Kommissionen, gælder det, at "hvis

man vil sikre, at den nye revision, finansforvaltning og -kontrol kommer til at fungere optimalt, er det afgørende, at de finansielle transaktioner gennemføres af et højt kvalificeret personale. Enhver mangel på menneskelige ressourcer, kvalifikationer eller viden vil i høj grad kunne undergrave tilliden til systemet. ... For at sikre en generel forståelse for idéen bag og terminologien i forbindelse med den nye ordning for finansforvaltning, kontrol og revision i Kommissionen skal der med det samme afholdes kurser for personalet om principperne bag finansreformen. Det ledende personale, der har ansvaret for udgiftskrævende programmer, vil blive tilbudt uddannelseskurser i, hvorledes de bedst optimerer udbyttet af de aktiviteter, de har ansvar for. Når de nye vejledninger med forenklede og konsoliderede bestemmelser og procedurer er til rådighed, vil der blive udarbejdet et intensivt og udførligt uddannelsesprogram for det personale, der har ansvar for programmer, der er forbundet med udgifter. ... Hele personalet skal obligatorisk sættes ind i, hvorledes Kommissionens budgettering og finansielle systemer fungerer."

2. Artikel 50

I 2000 udgjorde de samlede omkostninger ved artikel 50-afgørelser 3 861 715 EUR. Det repræsenterer 0,11% af den samlede lønsum inklusive pensioner (0,15% eksklusive pensioner) og må derfor anses for at være meget beskedent.

Desuden er der i disse tal ikke taget hensyn til, at omkostningerne ved artikel 50-afgørelser eventuelt opvejes af besparelser som følge af, at tjenestemænd, der fratræder på artikel 50-vilkår, i mange tilfælde erstattes af tjenestemænd på begyndelsestrinnet i den pågældende lønklasse. Det vil med andre ord sige, at lønudgifterne til nyansatte tjenestemænd ofte er lavere end lønudgifterne til deres forgængere.

Bestemmelserne i artikel 50 sikrer en vis smidighed i forvaltningen og organiseringen af institutionernes tjenestegrene i og med, at ledende tjenestemænd kan pensioneres, når som helst det af organisatoriske hensyn anses for at være i tjenestens interesse (f.eks. i tilfælde af omstrukturering eller reorganisering af tjenestegrene eller for at sikre en bedre overensstemmelse mellem de ledende tjenestemænds faglige profiler og institutionens arbejdsopgaver).

3. Rekruttering - costbenefitanalyse af det interinstitutionelle Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO)

Som nævnt i Kommissionens svar på punkt 3 og 5 bliver EPSO operationelt med virkning fra 1. januar 2003.

Se tabellen i bilaget, som viser omkostninger og besparelser ved rekrutteringen efter oprettelsen af EPSO.

Der er tale om konkrete besparelser, hvis udgiften pr. bestået ansøger er mindre efter oprettelsen af EPSO.

Overslaget over, hvor mange beståede ansøgere der er behov for hvert år, afhænger af, hvor mange stillinger der skal besættes. Antallet af stillinger, der skal besættes, afhænger af personaleudskiftningen (pensionering), ad hoc-foranstaltninger såsom omdannelse af bevillinger til stillinger eller udtræden af tjenesten samt antallet af nye stillinger (både normale stillinger og stillinger i forbindelse med udvidelsen).

Procedurerne i forbindelse med udvælgelsesprøver varer mellem 15 og 18 måneder for flersprogede udvælgelsesprøver. Det vurderes, at 58% af udgifterne afholdes i det år,

udvælgelsesprøven annonceres, og 42% i det år, hvor listerne over beståede ansøgere udarbejdes.

Det fremgår af ovenstående, at EPSO i forbindelse med udvidelsen reducerer omkostningerne ved en bestået ansøger med lidt under halvdelen. Denne besparelse opstår primært på grund af det store antal ansøgere, der skal rekrutteres som følge af udvidelsen. Den rationalisering af procedurerne, der sker med oprettelsen af EPSO, vil medføre besparelser på ca. 20% pr. bestået ansøger i forhold til omkostningerne for Kommissionens ansættelseskantor i 2001 og 2002. Hvis man medregner udvidelsen, bliver der tale om yderligere "stordriftsbesparelser", så man når op på en endelig besparelse på ca. 37% pr. bestået ansøger.

12. mener, at de "forvaltningserklæringer", som de enkelte generaldirektorater skal udarbejde som led i det nye interne forvaltningssystem (i kraft siden maj 2002), vil blive et udmærket nyt redskab til vurdering af arbejdet i Kommissionens generaldirektorater og vil gøre det lettere at indkredse områder, hvor yderligere forbedringer er påkrævet; understreger, at forvaltningserklæringerne på ingen måde mindsker kommissionsmedlemmernes individuelle eller kollektive ansvar;

Kommissionens svar :

I forbindelse med de nye forvaltnings- og ansvarsprincipper fungerer de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer som helt nye forvaltningsredskaber, der skal sikre, at Kommissionens generaldirektører og øvrige chefer med individuelt ansvar for de ressourcer, de forvalter, står til regnskab for kollegiet og andre involverede parter (Rådet og Europa-Parlamentet). Som Kommissionen påpegede i sit svar på Parlamentets beslutning om decharge for regnskabsåret 1999, ændrer dette på ingen måde ved kommissionsmedlemmernes individuelle eller kollektive ansvar.

1. maj 2002 havde alle generaldirektører og øvrige chefer forelagt deres første årlige aktivitetsrapport, der vedrørte 2001. Disse rapporter bør betragtes som værende et første skridt på vejen til en fuldstændigt sammenhængende strategisk planlægnings- og programmeringscyklus, men forberedelsesprocessen og rapportens og erklæringens omfang og indhold vil kræve, at der arbejdes videre med det metodemæssige grundlag på baggrund af erfaringerne fra dette første år.

Med udgangspunkt i disse rapporter vedtog Kommissionen den 24. juli 2002 en sammenfattende rapport, som efterfølgende blev fremsendt til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten tilligemed samtlige årlige aktivitetsrapporter og de rapporter, som finansinspektøren og den interne revisor udarbejder i henhold til artikel 24 og 24a i finansforordningen.

13. forventer, at Kommissionen underretter Parlamentet om eventuelle andre reformer, der måtte være på vej;

Kommissionens svar :

Kommissionen har holdt både Europa-Parlamentet og de øvrige institutioner underrettet helt fra starten af reformprocessen. Det vil naturligvis også ske i tilfælde af andre reformer, såsom den modernisering af regnskabssystemet og -processen, som er under forberedelse.

Procedurer

14. noterer sig, at procedurerne ikke svarer til de tilstræbte mål, således som det understreges i Revisionsrettens årsberetning, hvorfor Parlamentet især:
- a) beklager svagheden i forbindelsen mellem Kommissionen og medlemsstaterne: Den manglende ensartethed af de oplysninger, Kommissionen modtager fra medlemsstaterne om de egne indtægter i forbindelse med f.eks. svig, registrerede uregelmæssigheder og kontrol gennemført for at forebygge dem (punkt 1.61 i Revisionsrettens årsberetning), nogle medlemsstaters manglende fremsendelse af data i forbindelse med regnskabsafslutningen (jf. EUGFL, Garantisektionen, punkt 2.59 i Revisionsrettens årsberetning) og den samme mangel i forbindelse med strukturfondene samt Kommissionens mangel på statistikker vedrørende præmier, der udbetales under de fælles markedsordninger for fåre- og gedekød (punkt 2.117 i Revisionsrettens årsberetning)

Kommissionens svar :

Hvad angår de traditionelle egne indtægter og navnlig sager om svig og uregelmæssigheder, holder Kommissionen kontakt med medlemsstaterne via OWNRES-systemet, som kan give et samlet overblik over situationen, men fordi medlemsstaterne anvender forskellige definitioner på svig og uregelmæssigheder, er det i visse tilfælde vanskeligt at sammenholde de informationer, systemet giver adgang til. For at opnå en hensigtsmæssig løsning på dette problem fremsatte Kommissionen i 2001 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, hvori der sondres mellem svig og uregelmæssigheder. OWNRES fungerer rimeligt godt ud fra et teknisk synspunkt, men er i øjeblikket ved at blive gennemgået med henblik på at blive gjort mere brugervenligt.

I Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig (Cocolaf) gør Kommissionen desuden med jævne mellemrum medlemsstaterne opmærksom på, hvor vigtigt det er at fremsende ensartede informationer om tilfælde af svig og uregelmæssigheder i sager, der vedrører Fællesskabets egne indtægter.

Med hensyn til strukturfondene skulle informationerne om, hvordan medlemsstaterne anvender strukturfondsmidlerne, blive bedre med den øgede brug af edb og strengere håndhævelse af indberetningspligten. Blandt nyskabelserne på dette område i den næste periode kan nævnes den fælles finansielle database for strukturfondene, SFC, kravet om forelæggelse af årlige rapporter som en betingelse for acountobetaling, mere præcise overslag over betalingskrav, kodning af projekter i henhold til en standardklassificering, indberetning af finansielle korrektioner og tilbagesøgninger samt adgang til detaljeret materiale om projekterne, der kan gennemgås før revisionerne.

I løbet af efteråret 2002 vil generaldirektoraterne med ansvar for strukturfondene samt Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) se nærmere på, hvordan medlemsstaterne overholder procedurerne for indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med strukturfondsmidler.

Hvad angår statistikkerne om præmier i sektoren for fåre- og gedekød, er det kun én medlemsstat, der har fremsendt ufuldstændige data, og Kommissionen har allerede truffet de fornødne foranstaltninger desangående. Kommissionen kan derfor ikke acceptere

bemærkningen om sektoren for fårekød. Reformen af denne sektor blev gennemført på grundlag af pålidelige statistikker, som dannede basis for feasibilityundersøgelsen og budgetsimulationerne for forskellige politiske alternativer, herunder beregningen af supplerende betalinger.

- b) noterer sig, at Kommissionen erkender, at det forholder sig således (Kommissionens svar på punkt 2.117); accepterer imidlertid ikke, at en mangel, der er konstateret inden for én sektor, bruges som undskyldning i forbindelse med andre sektorer, og opfordrer derfor Kommissionen til at rette de nødvendige henvendelser til medlemsstaterne inden den næste dechargeprocedure for at sikre, at de opfylder deres forpligtelser i tide, og at den information, der fremsendes, for alle medlemsstaters vedkommende svarer til standarddefinitionerne (især når det drejer sig om svig eller uregelmæssigheder)

Kommissionens svar :

Vedrørende reformen af sektoren for fårekød henvises til Kommissionens svar på punkt 14, litra a).

Kommissionen fører i forbindelse med de regelmæssige møder i Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig, Cocolaf, en dialog med medlemsstaterne for at sikre, at de følger standardprocedurer, når de indberetter svig og uregelmæssigheder i forbindelse med strukturfondsmidler. Kommissionens tjenestegrene redegjorde på det seneste møde i Cocolaf i juli 2002 for, hvorfor det er nødvendigt at følge standardprocedurer både i relation til strukturfondene og i relation til landbrugsudgifterne, og i løbet af efteråret 2002 vil man gennemgå tre procedurer (se Kommissionens svar på punkt 14, litra a)).

- c) beklager visse medlemsstaters modvilje mod visse strategier, som bl.a. blev tydelig i forbindelse med Kommissionens foranstaltninger til afsløring og udryddelse af BSE, og som er blevet påpeget af Revisionsretten (Revisionsrettens særberetning 14/2001¹), og manglen på nødbestemmelser, der gør det muligt straks at rette op på sådanne situationer (retssager ved Domstolen er ikke velegnede i nødsituationer)

Kommissionens svar :

Før vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen havde Kommissionen kun meget begrænsede beføjelser (ud over muligheden for at indlede overtrædelsesprocedure) til at gribe hurtigt ind, såfremt en medlemsstat undlod at implementere bestemmelserne om sikkerheden ved foder og fødevarer, eller til at foretage finansielle korrektioner vedrørende udgifter på det veterinære område og markedsrelaterede foranstaltninger, der blev finansieret af EU. Det var et væsentligt problem i forbindelse med opdagelsen og udryddelsen af BSE.

Med det kommende forslag om officielle kontrolforanstaltninger vedrørende foder og fødevarer ønsker Kommissionen at indføre nye instrumenter, der sætter den i stand til at

¹ EFT C 342 af 20.11.2001.

træffe mere effektive foranstaltninger over for medlemsstater, som undlader at gennemføre EU's lovgivning om foder og fødevarer. Det tilstræbes at få forslaget forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2002.

- d) bemærker, at nogle af de fejl, Revisionsretten har konstateret (punkt 2.36-2.41 i Revisionsrettens årsberetning), har vist sig at være systematiske, og at de konstaterede systematiske fejl først og fremmest gik på, at der uberettiget var trukket beløb på den overførte støtte (punkt 2.36); bemærker, at Revisionsretten nævner eksempler på, at der uberettiget er trukket beløb på den overførte støtte i Sverige, Grækenland og Spanien; bemærker, at Kommissionen for øjeblikket undersøger de administrative gebyrer, der er indført i Danmark i forbindelse med ansøgning om eksportrestitutioner; anmoder Kommissionen om at blive holdt fuldt underrettet om udviklingen i denne sag

Kommissionens svar :

Med hensyn til de fradrag i EUGFL-støtten, der foretages af landbrugskooperativer, producentsammenslutninger og tilsvarende organer, der udfører opgaver i forbindelse med forvaltningen af den pågældende støtteordning efter pålæg fra de offentlige myndigheder eller på anden måde i henhold til gældende EU-lovgivning, er det Kommissionens opfattelse, at EU-lovgivningen ikke tillader sådanne fradrag i sektorer, hvor reglerne tilsiger udbetaling af det fulde støttebeløb, og heller ikke fradrag til dækning af disse organers omkostninger ved forvaltningen af støtteordningen, medmindre EU-lovgivningen for den pågældende sektor udtrykkeligt giver hjemmel til at foretage sådanne fradrag.

Hvad angår de administrative gebyrer, Danmark har indført for ansøgninger om eksportrestitutioner, har de danske myndigheder ved brev af 23. april 2002 meddelt Kommissionen, at gebyrerne er afskaffet med virkning fra 1. maj 2002.

For Grækenlands vedkommende er der i henhold til regnskabsafslutningsproceduren foretaget korrektioner med satser svarende til de beløb, der er trukket på arealstøtte og præmier i oksekødsektoren fra produktionsåret 1993 og videre frem. Det overvejes at indføre sådanne finansielle korrektioner for betalinger i sektoren for fåre- og gedekød med virkning fra regnskabsåret 2000.

Med hensyn til specifikke foranstaltninger vedrørende nødder i Spanien vil der, efter at sagen nu er undersøgt, ikke blive foreslået korrektioner, fordi der i forbindelse med den pågældende ordning ikke opereres med en integreret betalingsklausul, og modtageren er producentsammenslutningen og ikke producenten. Der er desuden ikke tale om et fradrag, men om et tillæg, og det er ikke forbudt i henhold til EU-reglerne.

For Sveriges vedkommende overvejer Kommissionen at foretage en finansiell korrektion svarende til de beløb, de svenske myndigheder har opkrævet og trukket på udbetalingerne af arealstøtte i 1999 for kartografiske fortegnelser.

- e) beklager, at Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde - efter at det har været i kraft i fire år - ikke har opfyldt en af de vigtigste målsætninger med hensyn til ekstern støtte, nemlig forbedring af levevilkårene i grænseområderne (Revisionsrettens særberetning 11/2001²); anmoder

² EFT C 329 af 23.11.2001.

Kommissionen om at styrke samarbejdet mellem de forskellige programmer (Tacis, Interreg, Phare) og prioritere projekter med sigte på bedre levevilkår; anmoder om inden juli 2002 at blive underrettet om de konkrete resultater, Kommissionen havde forventet af programmet i 2001

Kommissionens svar :

Kommissionen erkender, at programmet kun havde begrænset effekt på det tidspunkt, det blev vurderet af Revisionsretten (fire år efter starten). Revisionsretten bemærkede selv, at der i bedste fald kun kunne forventes en beskeden effekt på grund af de begrænsede midler, der var til rådighed. Der opstod i forbindelse med programmet nogle indkøringsproblemer, som nu er løst.

Programmet har givet visse målelige resultater. I 2001 blev en grænsepost færdiggjort i Leushen i Moldova; en bro og fire andre grænseovergange er færdiggjort eller næsten færdiggjort og vil blive officielt åbnet i tredje kvartal af 2002. Det er Jagodin-broen over floden Bug mellem Ukraine og Polen med tilhørende adgangsvej, to grænseposter i henholdsvis Salla og Svetogorsk ved grænsen mellem Finland og Rusland, grænseposten i Chop ved grænsen mellem Ungarn og Ukraine og grænseposten i Kameny Log ved grænsen mellem Belarus og Litauen. Disse grænseposter har bidraget til at gøre kontrollen mere effektiv og nedbringe ventetiderne. I juni 2002 påbegyndte man opførelsen af en ny grænsepost i Bagationovsk mellem Kaliningrad og Polen, og den vil være fuldført i starten af 2003. Desuden begyndte man i marts 2002 arbejdet med grænsemarkeringen mellem Belarus og Litauen.

Det etableringscenter, der er oprettet i forbindelse med projektet for økonomisk udvikling i Uzghorod i Ukraine, er fuldt besat og har oprettet en venteliste for potentielle kunder, og der er taget initiativ til at promovere nyskabende idéer fra mikrovirksomheder og tilbyde mere uddannelse i forretningsdrift og virksomhedsledelse. Et nyt projekt er i øjeblikket under forberedelse med henblik på at fremme økonomisk udvikling i den sydlige Donau-region gennem støtte til små og mellemstore virksomheder og fremme af handelen over grænsen med Rumænien. Disse resultater er meget positive, men det vil være noget, før de får mærkbar indvirkning på levevilkårene i lokalområderne.

Kommissionen har altid prioriteret en bedre koordinering mellem Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde, Interreg og Phare særdeles højt og gør det fortsat. Eftersom de fleste af de nuværende Tacis-Phare-grænser må forventes at blive Tacis/Interreg-grænser i 2004, har hovedvægten i aktiviteterne i høj grad ligget på det sidstnævnte område. I april 2001 udsendte Kommissionen en vejledning med henblik på at kombinere Interreg og Tacis; den indeholdt en række praktiske foranstaltninger, der skal gøre det lettere at forberede og gennemføre fælles projekter på tværs af grænserne. Implementeringen af denne vejledning er godt i gang, og man er i færd med at udvikle yderligere procedurer til at kombinere de to instrumenter. Indsatsområderne i de to instrumenter er blevet harmoniseret, projekter, der får støtte fra det ene instrument, vil blive opprioriteret under det andet instrument, og der er lanceret et elektronisk nyhedsbrev for at holde interesserede parter informeret om, hvad der sker inden for begge instrumenter. Der er allerede sket en mærkbar stigning i antallet af kombinerede projekter, der finansieres på begge sider af grænsen. I november 2001 blev der afholdt et seminar i St. Petersborg, hvor deltagere fra alle de relevante NUS-lande, kandidatlande og medlemsstater havde lejlighed til at drøfte emner vedrørende koordineringen mellem de forskellige EU-instrumenter og det grænseoverskridende samarbejde mere generelt som et af hovedelementerne i EU's strategi for de nuværende og fremtidige ydre grænser.

I kandidatlandenes grænseregioner, der støder op til NUS, kan midlerne fra det nationale Phare-program anvendes til at støtte sociale og økonomiske aktiviteter af grænseoverskridende karakter. Dermed kan de nationale Phare-programmer sikre de nødvendige midler, der skal til for at forbedre koordineringen med Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde.

- f) konstaterer, at Kommissionen har forbedret ECHO's administrative procedurer for at blive i stand til bedre at håndtere nødsituationer (Revisionsrettens særberetning nr. 2/2001³ - humanitær nødhjælp til ofre for krisen i Kosovo); anmoder om udarbejdelse af en evalueringsrapport om forvaltningen af de seneste humanitære kriser (udbetalingstidspunkter, beslutningskapacitet, samarbejde med ngo'er og evaluering af støtte)

Kommissionens svar :

Kommissionen har godkendt en ny rammebeslutningsprocedure til brug i væsentlige nødsituationer for at opnå større fleksibilitet til at kunne reagere på humanitære kriser. Denne nye procedure har betydet, at ECHO siden 2001, da proceduren blev indført, har været blandt de første donorer overalt, hvor der opstod nye nødsituationer. ECHO kan nu i tilfælde af nye nødsituationer træffe en beslutning inden for bestemte rammer i løbet af højst 72 timer. Siden disse nye procedurer blev vedtaget, har den nye "akutte nødhjælps-procedure" været anvendt fire gange. I samtlige tilfælde godkendte Kommissionen finansieringsafgørelsen senest tre dage efter krisesituationens opståen. Disse afgørelser følges op af en særlig hurtig procedure for udbetaling af midler (fem dage).

ECHO benytter desuden en nødbeslutningsprocedure, der gør det muligt at reagere i løbet af fem dage, efter at en krise eller katastrofe er indtruffet, og også i dette tilfælde iværksættes der hurtig udbetaling af midler - ligeledes i løbet af fem dage. I 2001 blev der truffet 31 sådanne kriseafgørelser for et samlet beløb på over 92 mio. EUR.

I 2001 indledte ECHO strategiske dialoger med sine internationale partnere, navnlig IRKK og FN-særorganisationerne, med det formål at forbedre planlægningen og målretningen af den humanitære bistand til længerevarende og mere "glemte" kriser. Disse dialoger foregår dels en gang om året, dels mere løbende på stedet og i specifikke situationer, og der har derfor udviklet sig ganske dynamiske relationer mellem ECHO og disse partnere.

De mere generelle forhandlinger mellem Kommissionen og FN-organerne om udvikling af nye og mere strømlinede samarbejdsmetoder samt etablering af strategiske dialoger med FN og andre internationale partnere er ganske langt fremme. Det vil imidlertid vare nogen tid før EU-FN-aftalen er færdigrevideret, bl.a. fordi FN og EU skal blive enige om kvantificerbare og målelige resultatindikatorer. Det forventes dog, at forhandlingerne vil være ganske langt fremskredne ved udgangen af 2002, men det vil også afhænge af FN-systemets evne til hurtigt at tilpasse sig de næste faser i dialogen.

Den vigtigste finansieringsmekanisme, ECHO benytter, er rammepartnerskabsaftalen, hvori der også indgår en kritisk vurdering af potentielle partnere, og som udgør en omfattende støttekontrakt, der er specielt tilpasset behovene i forbindelse med humanitære nødhjælpsoperationer. Kontrakten vil blive yderligere revideret i 2002, så den stemmer bedre overens med både Kommissionens nye regler og ECHO's mandat kombineret med større fleksibilitet og mere enkle procedurer.

- g) mener, at den nuværende ordning hvad angår FUSP er utilfredsstillende, således som det fremhæves i Revisionsrettens særberetning 13/2001⁴; anmoder Rådet og Kommissionen om straks - således som Kommissionen har nævnt det (f.eks. i svaret på spørgeskema 5.1) - at forelægge en fælles definition på administrative og operationelle udgifter for særlige EU-repræsentanter; anmoder om, at der fastsættes klare regler for omkostninger i forbindelse med vederlag og lønninger til personale, der arbejder ved de særlige EU-repræsentanters kontorer, og at der træffes klare aftaler om passende rapportering, revision og evaluering

Kommissionens svar :

I en fælles erklæring (dok. 14835/01 af 4. december 2001) enedes Rådet og Kommissionen om at revidere de retningslinjer for udpegelsesproceduren og de administrative ordninger for de særlige EU-repræsentanter, som blev vedtaget den 30. marts 2000 (dok. 7089/00 FUSP 136 FIN 104), for inden 31. marts 2002 at få fastlagt, hvad de administrative og operationelle udgifter dækker.

Spørgsmålet om fastlæggelsen af de administrative og operationelle udgifter for de særlige EU-repræsentanter er blevet drøftet i Rådets gruppe af udenrigsråder. Kommissionen arbejdede ihærdigt på at få spørgsmålet afklaret og forelagde sit eget indlæg i form af et arbejdspapir fra Kommissionens tjenestegrene. Desværre blev drøftelserne overskygget af en debat om de utilstrækkelige midler, navnlig fra Rådets administrationsbudget, til finansieringen af de særlige EU-repræsentanter. Ifølge retningslinjerne af 30. marts 2000 skal de særlige EU-repræsentanter finansieres via Rådets administrationsbudget, eftersom de refererer til den højtstående repræsentant/ generalsekretæren. Gruppen nåede ikke frem til en løsning. Kommissionen er enig i, at den nuværende ordning er utilfredsstillende i og med, at de gældende retningslinjer fra marts 2000 for de særlige EU-repræsentanter ikke sikrer den fornødne fastlæggelse af de administrative og operationelle udgifter. Kommissionen vil fortsat arbejde aktivt på at finde en løsning på spørgsmålet sammen med Rådet.

Kommissionen er i færd med at udforme klare regler om vederlag og lønrelaterede udgifter til personale ved de særlige EU-repræsentanters kontorer og Kommissionens øvrige særlige rådgiveres kontorer.

Med hensyn til Kommissionens indberetning til Europa-Parlamentet indgår FUSP under punkt 4 i de ugentlige oversigter, Europa-Parlamentet modtager om gennemførelsen af de enkelte kapitler. I henhold til den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999, punkt 40.1, skal Rådets formandskab med jævne mellemrum informere Europa-Parlamentet om FUSP-aktionernes forløb og implementering. Det betyder, at Rådet og Kommissionen i fællesskab er ansvarlige for den løbende informering af Europa-Parlamentet om FUSP-aktionerne. Ifølge punkt 40.3 i nævnte aftale skal Kommissionen desuden hvert kvartal underrette budgetmyndigheden om FUSP-aktionernes forløb og gennemførelse. Denne indberetning er sket regelmæssigt siden starten af 2001.

Med hensyn til indberetningerne til Kommissionen fra de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af FUSP-aktionerne, findes der allerede nu helt klare regler. Det er en forudsætning for udbetalinger til de organer, der gennemfører fælles aktioner, at de

³ EFT C 168 af 12.6.2001.

⁴ EFT C 338 af 30.11.2001.

forelægger interimrapporter og endelige rapporter. Kommissionen lægger stor vægt på revisionerne og evalueringerne af FUSP-aktionerne og gennemførte i 2001 to revisioner og en evaluering og vil fortsætte med sine aktiviteter på dette felt.

- h) anbefaler, at Rådet og Kommissionen i marts forelægger Europa-Parlamentet et forslag til kriterier for fastlæggelse af operationelle og administrative udgifter inden for FUSP og et forslag til en interinstitutionel aftale, der skaber klarhed om Kommissionens rolle i forbindelse med fastlæggelsen af den finansielle og operationelle ramme for budgettets gennemførelse og forelæggelsen af strukturen for revisions- og evalueringssystemer på dette område;

Kommissionens svar :

Efter Kommissionens opfattelse er det ikke nødvendigt at opstille specifikke kriterier for fastlæggelsen af operationelle og administrative udgifter inden for FUSP. Finansforordningen for 2002 finder anvendelse på begge kategorier, kun med undtagelse af operationelle udgifter, der ikke konteres EU's almindelige budget.

Kravet om fastlæggelse af omfanget af administrative og operationelle udgifter er kun relevant, for så vidt angår de særlige EU-repræsentanternes mandater, idet disse er undergivet en særlig ordning i henhold til Rådets retningslinjer fra marts 2000, der sonderer mellem administrative udgifter, som konteres Rådets administrationsbudget, og operationelle udgifter, som konteres FUSP-budgettet.

Kommissionen ser meget positivt på Europa-Parlamentets forslag om klare operationelle principper og ordninger for Kommissionens rolle i forbindelse med gennemførelsen af FUSP og mener, at en styrkelse af Kommissionens rolle vil bidrage til en bedre forvaltning af FUSP-aktionerne. Kommissionen vil alvorligt overveje Europa-Parlamentets henstilling om et forslag til en ny interinstitutionel aftale.

15. anmoder Kommissionen om at gennemføre særlige kontroller af repræsentationerne i medlemsstaterne i betragtning af påstandene om, at der er sket fejl ved repræsentationen i Stockholm; anmoder om i fuldt omfang at blive underrettet om resultaterne af disciplinærsagerne i forbindelse med repræsentationen i Stockholm;

Kommissionens svar :

Kommissionen har allerede truffet en række præventive og kontrolmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse risikoen for bedrageri i sine decentrale tjenester:

- I april 2001 blev der i Generaldirektoratet for Presse og Kommunikation oprettet et kontor for inspektioner af repræsentationerne i medlemsstaterne. Det er dette kontors særlige opgave at sikre, at administrationen på repræsentationerne er i fuld overensstemmelse med de forskellige gældende interne regler (og i givet fald også eksterne regler såsom national lovgivning). Der vil i denne forbindelse fortsat blive gennemført regelmæssige inspektioner af de forskellige repræsentationer.*
- Generaldirektoratet for Presse og Kommunikation har desuden haft en intern kontrolkapacitet, efter at der i april 2001 blev oprettet et revisionskontor. Selv om dette kontor er ansvarligt for hele generaldirektoratet, kan det også gennemføre undersøgelser af repræsentationerne i medlemsstaterne og således sikre, at deres*

administration er i fuld overensstemmelse med visse på forhånd fastsatte kriterier. Der kan inden for disse rammer i samordning med inspektionskontoret gennemføres ad hoc-kontrol af repræsentationerne uafhængigt af Kommissionens interne revisionstjenestes generelle opgave med at udføre supplerende revisioner.

- *Endelig har Generaldirektoratet for Presse og Kommunikation fastlagt interne inspektionsnormer, således som det kræves i henhold til reformen i alle Kommissionens generaldirektorater.*

Med hensyn til disciplinærsagerne i relation til repræsentationen i Stockholm har Disciplinærrådet nu afgivet udtalelse i alle tre sager, og Kommissionen står umiddelbart over for at træffe endelig afgørelse i to af de tre sager. Disciplinærsagen i det tredje tilfælde er midlertidigt indstillet, fordi de svenske retsinstanser har indledt en straffesag mod den pågældende tjenestemand. Såfremt der rejses anklage mod tjenestemanden, skal ansættelsesmyndigheden i henhold til artikel 88, stk. 5, i personalevedtægten først træffe sin endelige beslutning, når der er faldet dom i sagen.

16. anmoder Kommissionen om at forbedre budgetoverslagene og reducere forskellene mellem overslagene og de faktiske resultater og forbedre kommunikationen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, især i forbindelse med netværket for udveksling af budgetinformation;

Kommissionens svar :

Med henblik på at forbedre overslagene over udgifterne på budgettet, navnlig i relation til strukturforanstaltninger, indeholder strukturfondsforordningen (1260/1999) bestemmelse om, at medlemsstaterne senest den 30. april hvert år skal forelægge Kommissionen detaljerede betalingsoverslag for det indeværende år og det følgende år. Efter en analyse kan overslagene anvendes til at fastlægge niveauerne for de nødvendige betalingsbevillinger for hvert mål på det følgende års budget. De har dog hidtil ikke kunnet nå at komme med i det budgetudkast, som Kommissionen skal forelægge, før medlemsstaterne afgiver deres svar.

Kommissionen har bestræbt sig på at gøre disse overslag mere pålidelige og få dem udarbejdet tidligere, så de kan blive et forvaltningsredskab på trods af den usikkerhed, der er forbundet med dem (udgifter hidrørende fra et stort antal individuelle projekter), og på trods af den utilstrækkelige erfaring med det nye refusionsbaserede betalingssystem. I marts 2002 skrev Kommissionen til medlemsstaterne for at erindre dem om deres forpligtelser og understrege overslagenes betydning. Dette budskab er blevet gentaget i skrivelser fra de kommissærer, der er ansvarlige for strukturfondene, og i de rådgivende udvalg.

Samtlige medlemsstater har indleveret deres overslag i 2002.

Vedrørende overslagene over indtægterne på budgettet henvises til Kommissionens svar på punkt 50.

17. mener, at Kommissionen må skaffe sig redskaber til at forbedre budgetoverslagene og i højere grad udnytte budgetnetværket for at forebygge, at der gang på gang opstår store budgetoverskud;

Kommissionens svar :

18. er overbevist om, at de forvaltningsmetoder, der skal anvendes af det EU, vi kender i dag, og af fremtidens udvidede EU, fortsat skal baseres på decentraliseringsprincippet, hvilket kræver, at de forskellige nationale administrationers forvaltningskapacitet er sammenlignelig og lige effektiv, således som det kræves i de nye bestemmelser om strukturfondene (forordning (EF) nr. 1260/1999), som trådte i kraft i 2000, og som også indebærer en afklaring af de roller, der skal varetages af henholdsvis Kommissionen, medlemsstaterne og de forskellige parter, som nævnes i forordningens artikel 8; mener imidlertid, at det kan være nødvendigt med større indgreb fra Kommissionens side, hvor en budgetaktion involverer flere medlemsstater i flere transaktioner under den fælles landbrugspolitik; insisterer på, at succes af den decentraliserede forvaltning af Sapard- og Ispa-programmerne i kandidatlandene og aktiviteten i deres nationale forvaltninger vil afhænge af EU's engagement i at støtte disse lande i at forbedre deres administrative kapacitet; tilskynder Kommissionen til at fortsætte sin oplysningsindsats (gennem partnerskaber med ansøgerlandene) og sine informationstiltag (som f.eks. rundbordsdiskussioner med de ansvarlige organer i medlemsstaterne);

Kommissionens svar :

Kommissionen lægger vægt på at sikre, at medlemsstaterne har indført de nødvendige systemer til at forvalte strukturfondene forsvarligt. En fornuftig decentral forvaltning er et vigtigt element i strukturfondsforordningen (EF) nr. 1260/1999, og kravene er blevet skærpet i gennemførelsesforordningerne (EF) nr. 438/2001 (forvaltnings- og kontrolsystemer) og 448/2001 (korrektioner). I juli 2002 vedtog Kommissionen en tilsvarende forordning om kontrolsystemer og korrektioner for Samhørighedsfonden, forordning (EF) nr. 1386/2002. Samhørighedsfonden vil ligesom strukturfondene komme til at fungere i de nye medlemsstater fra tiltrædelsen. Kommissionen koncentrerer sig nu om systemerne i revisions- og kontrolledet. Kommissionen arbejder fortsat på at hjælpe ansøgerlandene med at opbygge og styrke deres institutionelle og forvaltningsmæssige system inden for offentlig intern finanskontrol, navnlig gennem efteruddannelse af nationale embedsmænd og etablering af netværk mellem søsterorganisationer i medlemsstaterne og ansøgerlandene. I marts 2002 blev der afholdt et sådant efteruddannelsesseminar i Ankara for tyrkiske embedsmænd. I maj blev der i Krakow i Polen afholdt en workshop om de regionale aspekter af den finansielle kontrol med strukturstøtte; der var deltagere fra tre medlemsstater og tre ansøgerlande. I oktober i år afholdes det femte møde i Kontaktgruppen for Europæiske Organisationer for Finanskontrol (medlemsstaterne, ansøgerlandene og Kommissionen).

Kommissionen vil videreføre disse aktiviteter i hele perioden frem til tiltrædelsen. I førtiltrædelsesinstrumenterne lægges der på samme måde vægt på styrkelse af institutioner og systemer i ansøgerlandene.

Kommissionen afholdt den 17.-18. juni 2002 i Bruxelles et seminar for repræsentanter for Sapard-kontoret og forvaltningsmyndigheden for Sapard-programmerne i alle ti deltagerlande. Samtlige lande deltog aktivt i seminaret og udvekslede oplysninger både om, hvor langt man var nået med programmernes gennemførelse, og om de problemer, man var stødt på undervejs.

Den decentrale forvaltning af Ispa i kandidatlandene prioriteres meget højt af Kommissionen. Målet er, at disse lande primært skal arbejde efter det udvidede decentrale

forvaltningssystem (EDIS) inden tiltrædelsen, som forventes at finde sted i 2004. Det skulle give landene mulighed for at få den nødvendige praktiske erfaring med forvaltningen af et komplet decentralt implementeringssystem før tiltrædelsen. De pågældende kandidatlande er i øjeblikket i gang med første etape af indførelsen af dette decentrale forvaltningssystem for Ispa, den såkaldte "vurdering af efterslæbet" (som er defineret i den plan for indførelsen af det decentrale forvaltningssystem for Phare og Ispa, som blev fremsendt til kandidatlandene i 2001). I denne forbindelse fulgte Kommissionen Europa-Parlamentets opfordring om at nedsætte arbejdsgrupper på højt niveau i samtlige Phare-lande. Disse arbejdsgrupper skal føre tilsyn med omlægningen til det decentrale forvaltningssystem. De er vigtige redskaber i bestræbelserne på at sikre en forsvarlig finansiel forvaltning af førtiltrædelsesmidler og kontrollere, at de tilsagn i relation til finanskontrol, som kandidatlandene afgav under forhandlingerne, også opfyldes. Det fremgår klart af planen for indførelsen af EDIS, at ansvaret for denne omstillingsproces ligger hos kandidatlandene, for så vidt angår de første tre etaper:

1. "Vurdering af efterslæbet": Det omfatter en vurdering af landets institutioner (bl.a. den nationale fond og de gennemførende instanser) og af, hvor godt EDIS-vilkårene opfyldes, og hvilke specifikke ændringer og forbedringer der er nødvendige.
2. "Indhentning af efterslæbet": Landets myndigheder må foretage de nødvendige ændringer og forbedringer af institutioner og procedurer, idet de iværksætter de anbefalinger, der fremsættes i en rapport om vurderingen af efterslæbet.
3. "Bedømmelse af overholdelsesgraden": Herved konstaterer de nationale myndigheder med ansvaret for den finansielle forvaltning af EU-ordningerne, om forhåndskravene er opfyldt med hensyn til en formel iværksættelse af EDIS.

Formålet med Phare-bistanden til kandidatlandene er at sætte dem i stand til at gennemføre de ovennævnte etaper 1, 2 og 3 tilstrækkeligt hurtigt og effektivt.

Kommissionens tjenestegrene er eneansvarlige for den endelige analyse- og verificerings-etape, som skal give Kommissionen mulighed for at vurdere, hvorvidt det skal tillades at anvende EDIS i medfør af artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1266/1999 om samordning af støtten til ansøgerlandene.

Kommissionen stiller midler til faglig bistand til rådighed fra Ispa (i visse lande også fra Phare til bestemte etaper i planen) for at hjælpe landene med at forberede sig til at anvende EDIS. De fleste af landene benytter samtidig eksterne revisorer, og det vil også være med til at styrke gennemførelsesstrukturerne for Samhørighedsfonden.

Der gives godkendelse til de gennemførende instanser for Ispa til at operere på et fuldt decentralt grundlag, når de har påvist, at de råder over de fornødne ressourcer, strukturer og systemer til at sikre en effektiv og hurtig forvaltning af EU-bistanden samt effektive interne kontrolforanstaltninger, bl.a. en uafhængig kontrolfunktion og et effektivt system for regnskabsaflæggelse og indberetning af finansielle data, som opfylder internationalt anerkendte revisionsnormer.

Uafhængigt af det forberedende arbejde med EDIS blev der i overensstemmelse med kravene i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1267/1999 i første halvdel af 2002 gennemført forskellige kontroller for at vurdere kvaliteten af kandidatlandenes forvaltnings- og kontrolsystemer. Disse kontroller vil blive fulgt op i anden halvdel af 2002. Resultaterne skal give vished for, at kandidatlandene har indført de fornødne forvaltnings- og

kontROLSYSTEMER til at sikre, at Ispa-midler anvendes korrekt til de vedtagne formål og i overensstemmelse med reglerne om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Procedurer for forvaltning af kontrakter og fællesskabsstøtte

19. anmoder Revisionsretten om at vurdere, hvorvidt procedurerne for forvaltning af kontrakter, der betales af fællesskabsbevillinger (udbud, tildeling af kontrakter), overholder principperne om gennemsommelighed hvad angår målsætningerne, udvælgelseskomitéernes sammensætning, udvælgelsen af kandidater, overholdelsen af gældende procedurer og begrundelserne for afgørelser, og ønsker især at få besvaret nogle spørgsmål vedrørende procedurerne for indkaldelse af bud inden for forskningssektoren; konstaterer, at Revisionsretten i sin årsberetning har draget positive konklusioner, hvad angår de udbudsprocedurer, institutionerne følger ved køb af tjenesteydelser, leverancer og bygge- og anlægsarbejde, og understreger nødvendigheden af i større udstrækning at anvende langfristede miljø- og samfundsmæssige kriterier i udvælgelsesprocedurerne; anmoder især Revisionsretten om at vurdere gennemsommeligheden af Kommissionens eksisterende ordninger, hvad angår ekstern støtte, som f.eks. opstilling af et antal korte lister ud fra den antagelse, at det altid er mest effektivt at lade de samme virksomheder anvende fællesskabstilskud på indtil 200 000 EUR i alle dele af verden;
20. opfordrer Kommissionen til altid at anvende den mest hensigtsmæssige procedure dels i betragtning af de problemer, der er involveret for ansøgerne, herunder især i forbindelse med forskningsprojekter, dels i betragtning af omkostningerne; understreger imidlertid, at forskning er et højrisikoområde og kræver meget intensiv kontrol;

Kommissionens svar :

Den reviderede finansforordning, som blev vedtaget den 25. juni 2002, indebærer en yderligere skærpelse af de generelle, gennemsommelige og retfærdige regler om såvel kontrakter om tilskud som kontrakter om leverancer og tjenesteydelser. Den deraf følgende harmonisering af procedurerne inden for samtlige EU-politikker skulle gøre det enklere for interesserede parter at indsende ansøgninger og deltage i udbud.

Desuden indebærer de foreslåede gennemførelsesbestemmelser mulighed for at operere med visse faste beløb og skalaer ved ydelsen af tilskud, som skulle gøre det lettere at forvalte både for modtagerne og for Kommissionens tjenestegrene og samtidig give den fornødne garanti for en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Derudover vil der blive gennemført yderligere forebyggende foranstaltninger i form af udvidet mulighed for at udelukke ansøgere, der tidligere har gjort sig skyldige i forseelser, herunder svig, bestikkelse eller anden form for ulovlige forhold, eller har tilsidesat EU-regler eller forvaltet midler, der var stillet til rådighed i henhold til tidligere kontrakter eller støtteaftaler, på en uacceptabel måde. I sidstnævnte tilfælde, eller såfremt der er afgivet urigtige erklæringer, kan der desuden pålægges finansielle sanktioner.

Endelig vil man gøre øget brug af systemet med sikkerhedsstillelse, navnlig når der udbetales større beløb som forskud, og der kan i intet tilfælde foretages endelig afregning, før der er gennemført kontrol.

I forskningssektoren tilstræber Kommissionen uophørligt at finde den rigtige balance mellem på den ene side hurtige og enkle procedurer og på den anden side kravene om forsvarlig økonomisk forvaltning. Med hensyn til gennemførelsen af forskningsprogrammerne sikrer Kommissionen sig, at der følges korrekte og gennemskuelige procedurer. Udvælgelsesprocessen i relation til forskningsforslag sikrer en upartisk og ensartet behandling, og princippet om åbenhed overholdes i fuldt omfang i relation til forslagsstillerne. Forslagene indeholder en teknisk del, som bedømmes uafhængigt af de øvrige dele. Bedømmelsen varetages af videnskabelige og tekniske eksperter og omfatter individuelle vurderinger, konsensusmøder og om nødvendigt jurymøder. I forbindelse med gennemførelsen af det femte rammeprogram har de berørte tjenestegrene iværksat et omfattende informationsformidlingsprogram, hvori der indgår websteder og hjælpefunktioner, og ansøgerlandene underrettes hurtigt om resultaterne af bedømmelsen. Også den interne sagsbehandling i relation til kontrakter og betalinger foregår nu hurtigere.

Forskningsprojekter og projekter for teknologisk udvikling indebærer per definition en vis risiko med hensyn til de forventede resultater. Arbejdets forløb følges nøje og gennemgås med jævne mellemrum. På det finansielle område arbejder Kommissionen fortsat på at forbedre kontrolsystemerne, som i kontraktens forberedelsesfase omfatter kontrol af juridiske aspekter og finansiell levedygtighed og om nødvendigt iværksættelse af visse beskyttelsesforanstaltninger. Antallet af finansielle revisioner er ligesom de foregående år øget ganske betydeligt i 2001. Der er indført et forsøg med revisionsattester. Kontrahenterne skal sammen med deres udgiftsopgørelser forelægge en revisionsattest udstedt af en uafhængig ekstern revisor.

Kommissionen har på alle stadier i forbindelse med udarbejdelsen af det sjette rammeprogram taget hensyn til disse forskellige elementer. Ved forberedelsen af det sjette rammeprogram forsøgte Kommissionen at finde en passende balance mellem behovet for et "ansøgervenligt" system og nødvendigheden af at operere med forvaltnings- og kontrolprocedurer, der kan nedbringe den iboende risiko til et acceptabelt niveau. De midler, hvormed man havde til hensigt at opfylde denne målsætning, og som også var anbefalet af Revisionsretten, blev imidlertid ikke alle godkendt af Rådet og Parlamentet, det gælder især forenklingen af systemet for refusion af udgifter og anvendelsen af faste satser. Ikke desto mindre er der dog foretaget adskillige forbedringer i det sjette rammeprogram, navnlig i relation til ekstern attestering af udgifter, begrænset solidarisk hæftelse for partnerne og mulighed for at pålægge sanktioner med henvisning til forordning (EF) nr. 2988/95.

21. anmoder Kommissionen om i forbindelse med udvælgelsesproceduren for Media- og Media Plus-forslagene at forklare, hvilke former for faglige bistandskontorer der udfører det forberedende arbejde, på grundlag af hvilket Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af støttemodtagerne og vedtager, hvilken støtte der skal ydes (jf. Rådets afgørelse 2000/821/EF⁵); anmoder Kommissionen om at oplyse, hvordan den geografiske fordeling af støttemodtagerne i forbindelse med disse programmer så ud i 2000;

Kommissionens svar :

1. Spørgsmålet om karakteren af de faglige bistandskontorer og deres medvirken ved udvælgelsen af projekter.

⁵ EFT L 336 af 30.12.2000, s. 82.

(NB: De relevante bestemmelser i afgørelserne om iværksættelse af programmerne Media II (1996-2000) og Media Plus (2001-2005) er vedføjet som bilag).

I henhold til afgørelserne om iværksættelse af Media II-programmet (1996-2000) var Kommissionen forpligtet til ved den tekniske vurdering af forslag, der blev forelagt med henblik på EU-støtte, at søge sagkyndig bistand hos anerkendte specialister på de områder, programmet dækkede (uddannelse, udvikling og distribution). Det fremgår også af afgørelserne, at Kommissionen med henblik herpå om nødvendigt kan "anvende formidlende organer, der på baggrund af deres faglige ekspertise kan bistå den på det tekniske område og fremsætte forslag til valg af støttemodtagere; andre udvælgelsesmåder kan dog også anvendes."

Med henblik på iværksættelsen af disse bestemmelser indgik Kommissionen efter et åbent udbud kontrakt med tekniske formidlende organisationer (én inden for uddannelse, én inden for udvikling og én inden for distribution), som blev udvalgt på grundlag af deres viden og ekspertise inden for den audiovisuelle sektor.

For Media Plus-programmet (2001-2005), som startede den 1. januar 2001, indeholder afgørelserne om programmets iværksættelse ligeledes bestemmelse om, at Kommissionen kan gøre brug af et eller flere faglige bistandskontorer til programmets iværksættelse.

I overensstemmelse med de retningslinjer, Kommissionen opstillede i sin ændringsskrivelse nr. 1 til det foreløbige budgetforslag for 2001 (SEK(2000) 1363), foreslog Kommissionen at forlænge brugen af faglige bistandskontorer til Media-programmet som en overgangsløsning, indtil der var etableret et regulært forvaltningsorgan.

Desuden besluttede Kommissionen at begrænse den faglige bistand til et enkelt kontor (i stedet for tre i forbindelse med Media II), som blev udvalgt efter et nyt åbent udbud på grundlag af sin faglige ekspertise på det audiovisuelle område.

Den bistand, kontoret yder i forbindelse med projektudvælgelsesproceduren, er af ren teknisk og administrativ karakter og omfatter ingen opgaver, der normalt varetages af offentlige myndigheder. Kontorets arbejdsopgaver er baseret på klare retningslinjer for bedømmelsen, som afhænger af de kriterier for deltagelse og udvælgelse, der er defineret i indkaldelserne af forslag. Det er kun et enkelt led i den samlede udvælgelsesprocedure, som kan beskrives således:

Trin 1 – Kommissionen offentliggør en indkaldelse af forslag

Trin 2 – Kommissionen modtager forslag. Kommissionen beholder en kopi af hvert forslag og fremsender en anden kopi til det faglige bistandskontor til bedømmelse

Trin 3 – det faglige bistandskontor bedømmer alle de modtagne forslag på grundlag af de kriterier for deltagelse og udvælgelse, som er defineret i indkaldelsen af forslag. I forlængelse af dette trin udarbejder kontoret en bedømmelsesrapport om alle indkomne forslag til brug for Kommissionen; rapporterne udarbejdes efter de af Kommissionen anviste modeller

Trin 4 – alle projekterne forelægges igen enten for paneler af uafhængige eksperter fra det audiovisuelle område eller for interne bedømmelsespaneler, som foretager en ny bedømmelse af projekterne

Trin 5 – på grundlag af disse to sæt bedømmelser (det faglige bistandskontor + bedømmelsespanel) udarbejder og vedtager Kommissionen den endelige beslutning om udvælgelsen af projekter

Trin 6 – i de tilfælde, som er nævnt i rådsafgørelserne, forelægges de projekter, som Kommissionen har indstillet til udvælgelse, desuden for Media-udvalget til udtalelse.

2. Den geografiske fordeling af støttemodtagerne i 2000: Se bilaget.

22. mener, hvad angår den nuværende ordning, hvor bevillinger til fællesskabsstøtte øremærkes til bestemte organisationer, som det sker under artikel A-302, at en metode med både at øremærke bevillinger og indkalde forslag er utilfredsstillende, og opfordrer Kommissionen til at forelægge budgetmyndigheden forslag til en mere gennemskuelig ordning, der også kan bidrage til at undgå den permanente usikkerhed, der hænger over nogle institutter, uden at skabe en situation, hvor organisationernes overlevelse afhænger af fællesskabsmidler; konstaterer, at aktivitetsbaseret budgettering måske kan bidrage til at få afskaffet den nuværende ordning; opfordrer Kommissionen til at sikre, at nye organisationer, der ønsker at søge om tilskud, ikke udelukkes fra at gøre det; anmoder Kommissionen om at samarbejde med OLAF og Revisionsretten om revisionen af foreninger og centre, der næsten udelukkende finansieres over EU-budgettet;

Kommissionens svar :

Den nye finansforordning indeholder generelle rammer for tildelingen af og tilsynet med tilskud i overensstemmelse med principperne om åbenhed, ligebehandling og medfinansiering. Forordningen indebærer en udvidelse af brugen af udbudsproceduren, som allerede var forudset i vejledningen om tilskud og i de fleste retsakter, der udgør retsgrundlaget for tilskudsordningerne – fordi det er den mest gennemskuelige og ikke-diskriminatoriske måde at fordele tilskuddene på, især i relation til nye ansøgere. Aktivitetsbaseret budgettering og afskaffelsen af del A og B på budgettet indebærer naturligvis, at denne procedure også bør anvendes på budgetposter under den tidligere del A, medmindre der i de retsgrundlag, Kommissionen vil foreslå den lovgivende myndighed i de kommende måneder, er fastsat velbegrundede undtagelser (f.eks. institutionelle modtagere).

Den nye finansforordning indeholder også bestemmelser om obligatorisk medfinansiering og kontrol af, at modtagerne ikke tjener på EU-støtten, for at gøre dem mere uafhængige af denne form for støtte.

Med hensyn til revisioner understreges det i den nye finansforordning, at de anvisningsberettigede er ansvarlige for den korrekte forvaltning af EU-midler, og der står udtrykkeligt, at der skal foretages både forudgående og efterfølgende kontrol, navnlig i forbindelse med den endelige afregning.

Desuden har Kommissionen bebudet, at den vil forelægge forslag til lovgivning med det formål at få fastlagt de overordnede kriterier, der skal gælde for støtte i henhold til artikel 108, stk. b. Disse foranstaltninger bliver kulminationen på en proces, som blev indledt med Kommissionens vejledning om tilskud, og som tager sigte på at sikre støttemodtagerne klare, retfærdige og helt faste juridiske vilkår.

I forbindelse med den forestående afskaffelse af budgettets del A vil Kommissionen derfor være nødsaget til at fremsætte et eller flere forslag til et retsgrundlag, der gør det muligt

fortsat at yde denne form for støtte, når der indføres aktivitetsbaseret budgettering. Ved den lejlighed vil Kommissionen stille forslag om, hvilken forvaltningsordning der skal anvendes til disse budgetposter, og rejse spørgsmålet om nogle af posternes øremærkning og vanskeligheden ved at forene de to metoder, der i øjeblikket anvendes ved tildelingen af denne støtte: i nogle tilfælde udpeger budgetmyndigheden støttemodtagerne, og i andre tilfælde offentliggøres der indkaldelser af forslag.

Det er Kommissionens opfattelse, at brugen af konkurrencebaserede procedurer (indkaldelse af forslag) ved tildelingen af støtte er en både retfærdig, gennemskelig og effektiv metode, og at det derfor ikke er hensigtsmæssigt at ændre ved den. Som nævnt ovenfor indeholder den nye finansforordning krav om ligebehandling af støttemodtagere.

Det kan blive vanskeligt på én gang at gå helt bort fra systemet med udpegelse af visse støttemodtagere. I dag er der i realiteten to former for øremærkede modtagere: nogle er eller kan betegnes som "institutionelle" (f.eks. Europakollegiet), andre er det ikke (modtagere, der udelukkende repræsenterer sig selv). På den ene side er det ikke nødvendigvis hensigtsmæssigt at holde op med at yde støtte til "institutionelle" modtagere. På den anden side har metoden med øremærkning i årenes løb i praksis gjort de nuværende støttemodtagere afhængige af de EU-midler, som de i visse tilfælde har modtaget i årevis: hvis denne støtte indstilles fra den ene dag til den anden, kan det skabe alt for stor usikkerhed for de pågældende organer. Fremover bør udpegelsen af modtagere dog snarere være undtagelsen end reglen og bør derfor begrænses og være forbundet med det fornødne tilsyn.

Foreløbig kan Kommissionen kun være tilfreds med, at overførelsen af særskilte budgetposter (øremærkede støttemodtagere og støttemodtagere, der udvælges på grundlag af indkaldelser af forslag) på 2002-budgettet gør administrationen lettere end tidligere, hvor øremærkningen ikke altid omfattede samtlige bevillinger under en given budgetpost.

OLAF har fået fuld uafhængighed til at udøve sin undersøgelsesvirksomhed for at bekæmpe svig, bestikkelse og alle andre former for ulovlige handlinger, der berører EU's finansielle interesser. OLAF er ikke i sig selv en revisionstjeneste. Såfremt Kommissionen eller Revisionsretten i forbindelse med deres revisioner får mistanke om svig eller uregelmæssigheder til skade for EU's finansielle interesser, er institutionerne imidlertid i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1073/1999 forpligtet til at underrette OLAF.

23. konstaterer, at der i regnskabsåret 2000 blev øremærket 800 000 EUR under konto A-3040 til Det Europæiske Indvandrerforums driftsudgifter og arbejdsprogram; konstaterer, at OLAF har indledt en undersøgelse på baggrund af påstande om svig og forvaltningsfejl inden for dette organ, samt at OLAF henviste sagen til de belgiske retsmyndigheder i juni 2001; forventer at blive fuldt informeret om de belgiske myndigheders konklusioner; anmoder Kommissionen om at sikre, at dette og andre organer, der finansieres ved hjælp af fællesskabstilskud fra afsnit A-3, rent faktisk opfylder deres målsætninger;

Kommissionens svar :

Kommissionen vil i samarbejde med OLAF give Parlamentet de fornødne informationer snarest muligt.

OLAF har afsluttet sin efterforskning i sagen vedrørende Det Europæiske Indvandrerforum og overdraget den til de belgiske retsmyndigheder, med hvem OLAF jævnligt er i kontakt for at følge sagens videre forløb.

Man er i øjeblikket ved at foretage en revision af Det Europæiske Råd for Flygtninge og Personer i Eksil, ECRE, der finansieres af Kommissionen via kapitel A-3. Rapporten forventes klar i oktober 2002.

Den nye finansforordning og gennemførelsesbestemmelser for den, som finder anvendelse fra 1. januar 2003, fastsætter bestemte procedurer for tildeling og forvaltning af støtte, som vil sikre en bedre beskyttelse af EU's finansielle interesser. En af betingelserne for at kunne få driftstilskud er, at der skal forelægges eksterne revisionsrapporter, før modtagerne udvælges, og igen før tilskuddet udbetales, såfremt det overstiger 50 000 EUR, medmindre den anvisningsberettigede har givet tilladelse til at fravige denne regel, hvor det drejer sig om offentlige organer og internationale organisationer, eller hvor flere støttemodtagere hæfter solidarisk.

Kommissionen kan også nedsætte tilskuddet, hvis modtageren ikke opfylder sine kontraktlige forpligtelser korrekt eller i fuldt omfang eller fuldstændigt misligholder kontrakten, og kan endog pålægge bøder i tilfælde af alvorlige fejl og mangler.

Standardaftalerne om tilskud, hvori er nævnt alle de instrumenter, Kommissionen har til rådighed til at sikre, at støttemodtagerne overholder deres kontraktlige forpligtelser (midlertidig indstilling af udbetalinger, nedsættelse af støttebeløbet, ophævelse af kontrakten med fuld eller delvis tilbagesøgning af det udbetalte beløb, bøder), udarbejdes centralt for at harmonisere de kontraktmæssige instrumenter, der anvendes af Kommissionens afdelinger, og bringe dem i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne for den nye finansforordning.

Procedurernes og lovgivningens kompleksitet

24. er enig med Revisionsretten i, at fællesskabsreglerne i de fleste tilfælde er for komplekse, hvilket skaber problemer for støttemodtagerne, og anmoder Kommissionen om at foretage en løbende vurdering af, hvor effektivt de forskellige reguleringsinstrumenter bidrager til opfyldelse af de mål, der er fastlagt i traktaten eller på anden måde godkendt af EU-institutionerne;

Kommissionens svar :

I de senere år har Kommissionen iværksat både tværgående og sektorspecifikke initiativer for at forbedre regler og lovgivning. Disse initiativer opfylder det generelle krav om at respektere proportionalitetsprincippet (jf. protokol til Amsterdam-traktaten) og afspejler den voksende erkendelse af behovet for en bedre og mere enkel regulering. Navnlig Kommissionens interne procedurer for planlægning og programmering af arbejdsopgaverne er blevet væsentligt forbedret (bl.a. kan resultaterne af evalueringer af EU-politikker og -programmer nu bedre indarbejdes i udformningen af politikkerne). Desuden iværksatte Kommissionen i juni 2002 en omfattende handlingsplan for en forbedring af regelværket, bl.a. med fælles rammer for efterfølgende vurdering af Kommissionens egne initiativer.

Kommissionen vil i forbindelse med den efterfølgende konsekvensanalyse af væsentlige initiativer også overveje, hvilke alternative reguleringsinstrumenter der kan anvendes til at

opfylde et bestemt sæt politiske målsætninger. I dette arbejde vil Kommissionen tage hensyn til kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne, således som den er fastlagt i traktaten, og til subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet.

Kommissionens vurdering af, hvilke reguleringsinstrumenter der skal til for at opfylde politiske målsætninger, må baseres på de tilsyns-, målings- og evalueringssystemer, som tjenestegrenene skal etablere eller tilpasse efter indførelsen af aktivitetsbaseret forvaltning.

Selv om Kommissionens tjenestegrene løbende bestræber sig på at indføre og effektivisere disse forvaltningsinstrumenter, må det erkendes, at der er et stykke vej endnu med hensyn til vedtagelse af fælles metoder og bedste praksis og udvikling af sammenhængende og konsekvente strategier, før Kommissionen vil være i stand til at vurdere effektiviteten af reguleringsinstrumenterne og måle, hvorvidt man opnår de forventede resultater.

Ud over de relevante informationer, som de enkelte generaldirektorater samler i deres årlige aktivitetsrapporter, vil Kommissionen udarbejde en sammenfattende rapport om opfyldelsen af sine politiske målsætninger inden for de enkelte politiske områder, og denne rapport vil blive fremsendt til Rådet og Europa-Parlamentet.

Hvad angår landbrugsområdet mere specifikt, har Kommissionen i forbindelse med Agenda 2000 og de dermed forbundne beslutninger truffet en række foranstaltninger til yderligere forenkling af lovgivningen og dens implementering. Ordningen for husmandsbrug er et glimrende eksempel på, hvordan man kan reducere den administrative byrde. De mange forskellige mekanismer i forbindelse med de fælles markedsordninger stiller dog fortsat mange indviklede krav til landbrugerne og indebærer vanskelige kontrol- og tilsynsopgaver for medlemsstaterne og Kommissionen. Denne kompleksitet bremser initiativ og iværksætterånd og kan afholde mange fra at gå ind i landbrugserhvervet. I nogle sektorer, f.eks. oksekødsektoren, er landbrugerne berettigede til flere former for præmier med forskellige krav ud over overholdelsen af miljø- og fødevarerlovgivning og lovgivning om dyrs sundhed og velfærd. Der kunne opnås en betydelig forenkling, hvis kontrolbesøgene på de enkelte brug kunne samles inden for en mere integreret ramme.

En forenkling af vilkårene for udbetalinger med mindre markedsrelaterede procedurer ville give landbrugerne mere tid til at drive deres erhverv effektivt og samtidig opfylde deres lovfæstede forpligtelser. Det ville også give medlemsstaterne mulighed for at koncentrere sig om kontrollen af, hvorvidt miljø- og fødevarerlovgivning og lovgivning om dyrs sundhed og velfærd er overholdt. Øget decentralisering, bl.a. gennem udbygning af den anden søjle, ville betyde, at medlemsstaterne i højere grad kunne rette indsatsen mod lokale behov og bringe landbrugspolitikken tættere på forbrugerne.

Kommissionen har også påbegyndt en kodificering af en lang række forordninger og har foreslået ændringer af de nuværende mekanismer, hvor det overhovedet har været muligt at foretage mærkbare forenklinger, uden at det bringer de øvrige målsætninger i fare. Der blev også taget hensyn til dette ønske om forenklinger, da forslagene til midtvejsrevisionen blev udarbejdet.

Hvad angår strukturfondene, erkender Kommissionen, at anvendelsen af de nye bestemmelser på dette felt ikke altid har givet det forventede resultat i form af en forenkling af forvaltningen.

Siden det uformelle ministermøde i Namur i juli 2001, hvor dette spørgsmål blev rejst, er Kommissionen begyndt at se på mulighederne for at forenkle anvendelsen af bestemmelserne, uden at det indvirker på de positive elementer i den reform af

strukturfundsreglerne, der blev vedtaget i 1999. Denne gennemgang vedrører både de forbedringer, der kan foretages i den nuværende periode, og dem, der kan overvejes for perioden efter 2006.

Medens forenklingsarbejdet i øjeblikket primært vedrører fortolkningen og samordningen, må man for de fremtidige reglers vedkommende tage det politiske spørgsmål op om en deling af ansvarsområderne mellem Kommissionen og medlemsstaterne i en situation, hvor det først og fremmest er de sidstnævnte, der fastsætter målsætningerne for strukturfondene og forvalter bevillingerne.

Debatten med medlemsstaterne om forenklinger fortsætter i Det Rådgivende Udvalg for Strukturfondene. Ministrene for regionalpolitik mødtes den 7. oktober, og der vil blive afholdt et seminar i starten af 2003.

25. bemærker, at Kommissionen i de nye strukturfundsbestemmelser (forordning (EF) nr. 1260/1999) har givet udtryk for, at den agter at forenkle reglerne; håber, at dette bekræftes i regnskabsåret 2001, men beklager, at den forsinkede programmering i 2000 har medført en underudnyttelse af strukturfondene (som igen var en af hovedårsagerne til budgetoverskuddet); påpeger, at de samme problemer opstod i det første år af den foregående programmeringsperiode (1994); sætter også spørgsmålstegn ved, om det nuværende system er det bedste til planlægning af de fremtidige strukturforanstaltninger efter 2006; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at rationalisere og forenkle procedurerne for gennemførelse af strukturforanstaltninger for at forebygge, at de samme problemer opstår igen i forbindelse med nye programmer;

Kommissionens svar :

Kommissionen erkender, at den store forskel (43%) mellem betalingsoverslagene og de faktiske resultater i 2001 for strukturfondene og Samhørighedsfonden (sammenholdt med 15% i 2000) primært skyldes, at det tog længere tid end forventet at iværksætte 2000-2006-programmerne, hvilket igen havde forbindelse med Kommissionens forsinkede godkendelse af programmerne. Det betød, at der først i efteråret 2001 begyndte at indkomme betalingsanmodninger i større omfang. Kommissionen erkender også, at nogle af forsinkelserne med hensyn til godkendelsen af nye programmer kunne være undgået, hvis procedurerne havde været enklere. Det er Kommissionens opfattelse, at det samlede resultat af programmeringen for 2000-2006 var positivt med hensyn til kvaliteten af de nye programmer og deres forvaltning, hvilket også er påpeget ovenfor i Kommissionens svar på punkt 24, men den har allerede indledt overvejelser om, hvilke erfaringer man kan drage til gavn for de aktuelle programmer, men især med henblik på programmerne efter 2006.

Man skal være opmærksom på Kommissionens bestræbelser på at gøre betalingsoverslagene mere pålidelige (se punkt 16 ovenfor) og nedbringe de uindfrie forpligtelser (RAL). Med hensyn til de uindfrie forpligtelser har Kommissionen gjort det til en af sine vigtigste opgaver at få afsluttet de ældste programmer. Kommissionen har reduceret antallet af uindfrie forpligtelser hidrørende fra perioden før 1994 til nogle ganske få særligt omstridte sager og nogle tilfælde, hvor der verserer retssager. Pr. 30. juni 2002 udgjorde saldoen for uindfrie forpligtelser fra programmer fra før 1994 370 mio. EUR eller 0,6% af de samlede forpligtelser, der blev indgået mellem 1989 og 1993. Ved udgangen af 2002 skulle der kun være de sager tilbage, som ikke kan henlægges, før de verserende retssager er afgjort. Hvad angår programmeringsperioden 2000-2006, vil reglen om automatisk frigørelse ("n+2") indebære øget tilskyndelse til at få effektueret

betalingerne og dermed reducere beløbet for uindfrie forpligtelser. Kommissionen har redegjort for denne regel og de dermed forbundne risici i skrivelser til samtlige medlemsstater i november 2001 og i maj 2002 i en meddelelse til medlemsstaterne, hvori det forklares i enkeltheder, hvordan reglen vil blive anvendt. Kommissionens tjenestegrene har siden holdt medlemsstaterne løbende underrettet om udnyttelsesgraden for de enkelte programmer.

26. mener, at den manglende vedtagelse af fællesskabsinitiativprogrammer i 2000 skyldes den sene vedtagelse af rådsforordninger, den overdrevent lange tid, der gik med Kommissionens udarbejdelse og offentliggørelse af brugervejledningen og den tid, det har taget andre institutioner at afgive udtalelse, samt den forsinkede reaktion fra medlemsstaternes side;

Kommissionens svar :

Hovedårsagen til, at det tog så lang tid at få godkendt fællesskabsinitiativprogrammerne, var, at de tilhørende forordninger krævede lang forberedelsestid. De øvrige institutioner afgav udtalelse så hurtigt, det overhovedet var muligt, og det samme gjaldt medlemsstaternes udarbejdelse af planer, idet man også skal tage hensyn til, at det var nødvendigt at sikre, at både retningslinjerne og de efterfølgende planer var af højest mulig kvalitet. Vedrørende fællesskabsinitiativet Equal henvises til Kommissionens svar på punkt 28.

For Interreg og Urban blev processen til en vis grad forsinket af, at medlemsstaterne først forelagde programforslag meget sent. Kun 24 af 72 Interreg III-programmer og 13 ud af 70 Urban II-programmer var indsendt inden seks månedersfristens udløb.

27. er utilfreds med, at overførsler, fremførsler og genopførelse på budgettet som følge af disse forsinkelser snarere var reglen end undtagelsen; gentager sin kritik af overførsel 40/2000, der indebar en nedskæring på 164 mio. EUR, og af genopførelsen på budgettet, der medførte en yderligere nedskæring på 30 mio. EUR i bevillingerne til nyskabende foranstaltninger

Kommissionens svar :

Årsagerne til forsinkelserne forklares i punkt 25 (se også den mere detaljerede redegørelse i Kommissionens svar på Revisionsrettens årsberetning 2001) og deres konsekvenser med hensyn til fremførsler og genopførelse på budgettet. Rådet og Parlamentet har vedtaget et nyt finansielt overslag, som er blevet ændret i nødvendigt omfang, og alle de berørte strukturfondsprogrammer er blevet justeret tilsvarende.

Hvad angår iværksættelsen af nyskabende foranstaltninger, vedtog Kommissionen fra slutningen af 2001 og til starten af 2002 81 programmer for nyskabende foranstaltninger under EFRU for i alt 206,2 mio. EUR; samtlige programmer vedrører forskellige EU-regioner. Det er udtryk for en vis indhentning af efterslæbet med hensyn til udnyttelsen af det maksimale budget, der var afsat til disse foranstaltninger i perioden 2000-2002 i den generelle strukturfondsforordning (EF) nr. 1260/1999. Kommissionen er begyndt at forberede den nye programmeringsfase for den resterende periode med henblik på at få fordelt hele det budget, der er afsat for perioden 2000-2006, og som anslås til ca. 400 mio. EUR (afhængigt af de faktiske tildelinger til de enkelte fonde).

Punkt 17 i den interinstitutionelle aftale begrænsede mulighederne for justeringer af programmer for strukturforanstaltninger. Kommissionen mente derfor, at det var

uhensigtsmæssigt at overføre de bevillinger, der ikke var udnyttet, til nyskabende foranstaltninger.

28. er navnlig foruroliget over de eklatante forsinkelser i forbindelse med opstarten af fællesskabsinitiativet Equal og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde bistand i forbindelse med etableringen af udviklingspartnerskaber og transnationale forbindelser;

Kommissionens svar :

Kommissionen havde ikke noget retsgrundlag for Equal-programmet, før Rådet den 21. juni 1999 vedtog forordningen om de generelle bestemmelser for strukturfondene. Kravet i forordningen om bl.a. at høre Europa-Parlamentet og det udvalg, der bistår Kommissionen med at forvalte Den Europæiske Socialfond (traktatens artikel 147), betød, at retningslinjerne for Equal (meddelelsen fra Kommissionen til medlemsstaterne - 2000/C 127/02) først blev offentliggjort i maj 2000. I henhold til artikel 5, stk. 2 og 4, i forordning (EF) nr. 1260/1999 var der derefter i alt ni måneder til at forberede og godkende medlemsstaternes planer, hvorfor den endelige godkendelse først kunne finde sted et stykke ind i 2001. De øvrige institutioner afgav udtalelse, og medlemsstaterne udarbejdede deres planer så hurtigt, det overhovedet var muligt, idet der må tages hensyn til kravet om, at både retningslinjerne og de efterfølgende planer skulle være af højest mulige kvalitet. For Equal-programmets vedkommende kan Kommissionen konstatere, at der ikke forekom væsentlige forsinkelser internt i Kommissionen.

Kommissionen har desuden ydet omfattende bistand med etableringen af udviklingspartnerskaber og transnationale samarbejdsaftaler, bl.a. gennem:

- (1) medtagelse af en aktion 1 af op til seks måneders varighed med et særligt budget, som skal give promotorer mulighed for at opbygge deres udviklingspartnerskaber og etablere transnationale partnerskaber***
- (2) oprettelse af en database med detaljerede oplysninger om alle udviklingspartnerskaber for at gøre det lettere at få etableret meningsfulde og varige transnationale partnerskaber***
- (3) nedsættelse af en arbejdsgruppe om transnationalt samarbejde med deltagelse af Kommissionen og flere medlemsstater; gruppen har udsendt en omfattende vejledning om transnationalt samarbejde, som beskriver de forskellige aspekter af det transnationale samarbejde i forbindelse med Equal. Vejledningen består af tolv redegørelser (107 sider), der giver læserne mulighed for at uddybe deres viden om bestemte emner ved hjælp af hyperlinks; vejledningen, der også indeholder andre oplysninger af værdi af promotorer, kan downloades gratis fra Kommissionens Equal-websted.***

29. konstaterer også, at reglernes kompleksitet og overlappningen mellem foranstaltninger under de forskellige fonde og fællesskabspolitikker kan resultere i manglende konsekvens, hvilket kan mindske fondenes og programmernes effektivitet, således som det kritiseres af Revisionsretten i særberetningerne 1/2001⁶ og 12/2001⁷ og i årsberetningen (punkt 3.121);

⁶ EFT C 124 af 25.4.2001.

Kommissionens svar :

Kommissionen gør en betydelig indsats for at samordne sine aktiviteter under de forskellige fonde og politikker. Ud over de daglige kontakter mellem strukturfondene om administrative spørgsmål offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum tværgående og tematiske meddelelser om vigtige indsatsområder inden for regional udvikling såsom transport, miljø, udvikling af SMV, F&U og innovation samt "den nordlige dimension".

Strukturfondsreglerne for perioden 2000-2006 har betydet en reduktion af antallet af forskellige typer programmer samt en bedre opfølgning. Det har samtidig begrænset overlappinger og mindsket risikoen for dobbeltfinansiering.

Vedrørende regelforenklaring henvises til Kommissionens svar på punkt 24.

30. kommer til den samme konklusion med hensyn til Sapard- og Ispa-forordningerne, hvis kompleksitet blev undervurderet af Kommissionen og udgør en reel udfordring for kandidatlandene; anerkender også Kommissionens bestræbelser, hvad angår "institution building" inden for Sapard-systemet og bedre intern koordinering af programmerne for førtiltrædelsesstøtte, men beklager, at kun halvdelen af ansøgerlandene vil blive i stand til at realisere programmerne senest i 2002;

Kommissionens svar :

Kommissionen er ikke enig i, at den undervurderede reglernes og forordningernes kompleksitet. Som Kommissionen allerede har gjort Revisionsretten opmærksom på i sine svar på dens bemærkninger, fulgte Ispa og Sapard normal EU-praksis, som går ud på, at ny politik fastlægges ved en rammelovgivning vedtaget af Rådet og efterfølgende implementeres på grundlag af vejledninger, retningslinjer, bestemmelser og forordninger, der udarbejdes af Kommissionen. Kommissionen stillede den nødvendige rammelovgivning til rådighed for ansøgerlandene til implementeringen af støtteprogrammet og ydede omfattende rådgivning og faglig bistand med flere specifikke foranstaltninger, der blev finansieret af Phare og andre kilder.

Allerede i august 2002 havde ni af de ti modtagerlande opfyldt betingelserne for, at Kommissionen kunne overlade forvaltningen af programmerne til dem. Fem af landene havde gjort det allerede inden udgangen af 2001. Der træffes kun beslutning om en sådan overdragelse af forvaltningsmæssige beføjelser, når det pågældende land har dokumenteret sin evne til at anvende Sapard-instrumentet på et fuldt decentralt grundlag. En sådan kapacitet svarer i vidt omfang til den, der er en forudsætning for medlemsstaternes forvaltning af EU-medfinansierede foranstaltninger, og er således relevant for forvaltningen af både strukturfondsmidlerne og midlerne fra EUGFL, Garantisektionen efter tiltrædelsen. Det land, for hvilket der endnu ikke er truffet beslutning om overdragelse af forvaltningsmæssige beføjelser, forelagde sin "akkrediteringspakke" den 1. oktober 2002. Ovenstående tyder på, at kompleksiteten var til at håndtere, og i realiteten svarer det indholdsmæssigt til, hvad der kræves af en medlemsstat, og det gælder også nye medlemsstater. Der ydes fortsat faglig bistand i det omfang, der er behov herfor, dels under Phare-instrumentet, dels via Sapard inden for de i rådsforordning (EF) nr. 1268/1999 fastsatte grænser.

31. opfordrer Kommissionen til at gøre det til en af sine prioriteter at sikre, at procedurene forenkles, og at der fastsættes klare regler og målsætninger, der er gennemskuelige og forståelige for borgerne; opfordrer Kommissionen til at gøre forenkling af lovbestemmelser, regler og procedurer til en fast bestanddel af midtvejsrevisionen af landbrugs- og strukturpolitikkerne; erkender imidlertid, at Kommissionen vil få problemer med at nå dette mål, specielt hvad angår vedtagelsen af regler for gennemførelsen af visse programmer, som f.eks. kontrolprocedurerne for strukturfondene, hvor "komitologiproceduren" finder anvendelse; konstaterer, at det som oftest er disse udvalg, der repræsenterer medlemsstaternes administrative interesser, der bidrager til reglernes kompleksitet;

Kommissionens svar :

Kommissionen henviser til sit svar på punkt 24.

32. påpeger, at det under den næste dechargeprocedure omhyggeligt vil undersøge, i hvilket omfang Kommissionen behørigt har overholdt de politiske prioriteringer og budgetmæssige retningslinjer, som Europa-Parlamentet har fastsat, og opfyldt de løfter, den har givet i sine svar på Revisionsrettens kritik (punkt 3.122 i Revisionsrettens årsberetning);

Kommissionens svar :

Kommissionen indførte en ny politikbaseret planlægnings- og programmeringscyklus, som er synkroniseret med budgetteringsprocessen. Det er således Kommissionens opfattelse, at beslutninger om de årlige politikstrategier skal være det styrende instrument for alle dens aktiviteter, hele processen med udarbejdelse af budgetforslag og tjenestegrenenes operationelle planer og dermed det naturlige grundlag for beslutninger om strategi og ressourcefordeling.

Efter drøftelser med Europa-Parlamentet og Rådet blev der i marts i år opnået enighed om, hvilken rolle den strategiske planlægning og programmeringscyklussen skal spille, og hvordan de skal fungere, og i foråret blev der for første gang gennemført en struktureret dialog om den årlige politikstrategi på grundlag af den vedtagne tidsplan. Cyklussen omfatter også en evalueringsfase.

Kommissionen vedtog i september en redegørelse for situationen med fokus på prioriterede indsatsområder og initiativer, fremhævelse af alle væsentlige forslag fra Rådet og Europa-Parlamentet og større ændringer, som måtte være gennemført efter vedtagelsen af den årlige politikstrategi enten inden for budgetproceduren eller som følge af møderesultater i Rådet. Forslag fra parlamentsudvalg, der har betydning for budgettet, bør behandles i de rette fora og vil blive vurderet ud fra de normale hensyn til ansvarlig budgetlægning i betragtning af, at ressourcerne kun er begrænsede.

Denne proces gav gode resultater i Rådet, og der vil blive foretaget yderligere forbedringer på grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla.

Der er nu etableret de nødvendige rammer, som fremover kan give Europa-Parlamentet vished for, at Kommissionen overholder Unionens politiske prioritering fuldt korrekt.

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkninger i punkt 3.122 i årsberetningen om den ringe kvalitet af indikatorerne i det første Urban-fællesskabsinitiativ er der i alle 70 Urban II-programmer indført fælles indikatorer for den socioøkonomiske kontekst og for program-

resultaterne, og kravet om forelæggelse af årlige gennemførelsesrapporter er blevet skærpet.

Kontrollen

33. konstaterer, at det forhold, at reglerne er så komplekse, i sig selv vanskeliggør effektiv kontrol;
34. opfordrer Kommissionen til at lade betydeligt flere "sunset clauses" og detaljerede erhvervskonsekvensevalueringer indgå i lovgivningen;

Kommissionens svar :

Finansforordningen fra 2002 opererer med et klart system af "sunset clauses" på udgifter, der konteres EU's almindelige budget ("n" for lovfæstede forpligtelser, der dækker individuelle budgetforpligtelser, og "n+1" for lovfæstede forpligtelser, der dækker globale budgetforpligtelser; inden for ekstern bistand er reglen "n+1" for finansieringsaftaler med modtagerlande og "n+3" for individuelle kontrakter, der implementerer finansieringsaftalerne, med undtagelse af kontrakter om evalueringer og revisioner). De særlige regler for strukturfondene ("n+2") er ikke ændret med den nye finansforordning.

35. konstaterer, at kontrolsystemet er behæftet med svagheder, såsom:
 - a) Kommissionens kontrol er utilstrækkelig eller ikke-eksisterende (f.eks. blev der i den dom, Retten i Første Instans afsagde den 10. maj 2001 i sagen om de tyrkiske fjernsynsapparater, peget på de alvorlige mangler i Kommissionens kontrol med anvendelsen af associeringsaftalen EU-Tyrkiet og tillægsprotokollen hertil)

Kommissionens svar :

Kommissionen har rejst problemerne vedrørende bl.a. tv-apparater og tunfisk på alle møder i Toldsamarbejdsudvalget-EF/Tyrkiet og Den Blandede Kommission for Toldunionen. Disse problemer er også blevet drøftet i Associeringsudvalget og Associeringsrådet for at finde løsninger på de udestående spørgsmål. Kommissionen har desuden iværksat en grundig undersøgelse af, hvordan præferenceordningen for landbrugsprodukter anvendes i Tyrkiet. Efter at Kommissionen havde vurderet svagheder og mangler ved den tyrkiske forvaltning og kontrol af landbrugsprodukters oprindelse i relation til præferenceordningen, udstedte de tyrkiske myndigheder et nyt dekret med nationale gennemførelsesbestemmelser, der skal sikre, at oprindelsesprotokollen implementeres i fuldt omfang i Tyrkiet. De tyrkiske myndigheder har også udarbejdet vejledninger for virksomhederne og toldvæsenet om anvendelsen af oprindelsesreglerne for landbrugsprodukter og indført et system med regelmæssige kontroller i virksomhederne. Kommissionen er i færd med at undersøge, hvor langt man fra tyrkisk side er nået med forbedringerne af det system, der er indført i Tyrkiet med henblik på fuld overholdelse af EU-lovgivningen.

På det 29. møde i Toldsamarbejdsudvalget-EF/Tyrkiet understregede Kommissionen desuden, at den kun vil se positivt på anmodninger fra Tyrkiet om f.eks. deltagelse i den fælleseuropæiske kumulationsordning i relation til landbrugsprodukter, hvis Tyrkiet gør fremskridt med hensyn til at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med toldunionen og frihandelsordningerne. Tyrkiet skal også bevise sin vilje til at styrke og udbygge

samarbejdet og den gensidige administrative bistand i almindelighed og sin samarbejdsvilje omkring visse udestående problemer i særdeleshed.

Efter at Retten i Første Instans havde afsagt sin kendelse, har Kommissionen haft spørgsmålet om konsekvenserne af denne kendelse på dagsordenen for alle møder med Tyrkiet og krævet, at de tyrkiske myndigheder samarbejder fuldt og helt med Kommissionen og medlemsstaterne for at undgå flere tilsvarende sager. Kommissionen overvåger løbende Tyrkiets anvendelse af toldunionsaftalen og præferenceordningerne for omgående at kunne gribe ind, hvis der fremover skulle opstå alvorlige problemer.

- b) medlemsstaternes kontrol er utilstrækkelig eller ikke-eksisterende med hensyn til landbrugsudgifterne (eksportrestitutioner) og strukturforanstaltninger (anvendelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97⁸ for så vidt angår detaljerede ordninger for medlemmernes finanskontrol af aktioner, der medfinansieres af strukturfondene;

Kommissionens svar :

Kontrollen i medlemsstaterne med eksportrestitutioner varetages primært af toldmyndighederne og de udbetalende organer. Der er tidligere (1996-1997) afdækket svagheder i forbindelse med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 386/90 om den fysiske kontrol, toldmyndighederne skal gennemføre. Eftersom disse svagheder kan have haft konsekvenser for EUGFL, blev der foretaget omfattende finansielle korrektioner svarende til 5% af de samlede udgifter til eksportrestitutioner, de pågældende medlemsstater havde angivet. Det samlede beløb for korrektionerne var ca. 188 mio. EUR. Medlemsstaterne skærpede efterfølgende kontrollen på dette felt, og opfølgingsrevisioner i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning bekræftede, at situationen var blevet tilfredsstillende. Hvad angår den kontrol, der gennemføres af de udbetalende organer, blev det i en enkelt medlemsstat påvist, at det udbetalende organ accepterede fejlbehæftede attester udstedt af kontrol- og overvågningsselskaber. Også her blev der foretaget en finansiell korrektion i forbindelse med regnskabsafslutningen svarende til 25% af de pågældende udgifter (ca. 21 mio. EUR). Der er intet, der tyder på, at et tilsvarende problem gør sig gældende i andre medlemsstater, fordi eksportørerne i disse lande ikke benytter kontrol- og overvågningsselskaber. Der blev dog både i 2001 og 2002 i samtlige medlemsstater gennemført revisioner for at vurdere pålideligheden af de ankomstbeviser, som de udbetalende organer accepterer.

For strukturfondenes vedkommende blev der i 2001 og 2002 gennemført kontrol af medlemsstater for at godtgøre, om der var oprettet kontrolorganer og uafhængige organer, omfanget og kvaliteten af disse institutioners arbejde samt fremskridt med hensyn til mulighederne for at afslutte programmerne. Revisionerne viste, at kontrolbestemmelserne i forordning (EF) nr. 2064/97 på det stadium ikke blev overholdt tilfredsstillende i visse lande og regioner. Medlemsstaternes kontrolmyndigheder har på grundlag af rapporterne fra de udsendte revisorer været i stand til at forbedre indsatsen for at nå op på den ønskede standard og navnlig justere deres fremtidige kontrolplaner. Efterfølgende kontrol tyder på, at der generelt er iværksat de fornødne korrigerende foranstaltninger. Under alle omstændigheder vil programmernes afslutning blive indstillet, hvis minimumskravene i forordningen ikke er opfyldt, når anmodningen om udbetaling af restsaldoen indgives.

⁸ EFT L 290 af 23.10.1997, s. 1.

36. er foruroliget over, at Revisionsretten har fundet ud af (Revisionsrettens særberetning 10/2001⁹), at anvendelsen af forordning (EF) nr. 2064/97 gav problemer både for Kommissionen og for medlemsstaterne på grund af utilstrækkelig koordinering mellem de ansvarlige generaldirektorater i Kommissionen og organerne i medlemsstaterne, der ikke havde kendskab til revisionsvejledningen, som Kommissionen forelagde for sent;

Kommissionens svar :

Den måde, hvorpå tjenestegrenene med ansvar for strukturfondene anvender forordning (EF) nr. 2064/97, koordineres af Generaldirektoratet for Regionalpolitikken, som siden august 2000 også har haft det overordnede ansvar for kontrollen med, om medlemsstaterne overholder forordningens bestemmelser, og som samtidig kan tilbyde både rådgivning og vejledning. På baggrund af de detaljerede henstillinger, der fremsættes i forbindelse med revisionsarbejdet, samt den information, der gives på møderne i forbindelse med de bilaterale administrative aftaler, og svarene på individuelle henvendelser og forespørgsler, er der ingen begrundelse for, at medlemsstaterne ikke skulle være fuldt vidende om deres forpligtelser.

37. kræver på baggrund heraf, at hver medlemsstat udpeger et bestemt nationalt ministerium som ansvarlig instans i forbindelse med overvågning af fremskridtene hen imod opfyldelse af den kontrolkvote på 5%, der er fastlagt for hvert enkelt strukturfondsprogram i forordning (EF) nr. 2064/97 og (EF) nr. 438/2001¹⁰); kræver desuden, at der træffes foranstaltninger til at sikre ensartet koordinering af kontrollerne i medlemsstater med selvstændige regionale myndigheder; mener, at denne koordinering bedst kan varetages af de eksisterende koordineringsinstanser, og at disse instanser også kan tjene som basis såvel for udveksling af information regionerne imellem som for koordinering og videreformidling til Kommissionen af al information;

Kommissionens svar :

Kommissionen har systematisk henstillet, at der opereres med et centralt koordineringsorgan, som har nøjagtige og ajourførte oplysninger om de "5%-kontroller", der udføres for hver enkelt form for støtte. Sådanne organer udfører samtidig nyttigt arbejde med organisering af uddannelse og udveksling af erfaringer om bedste praksis og drøftelse af fælles problemer, men i medlemsstater med selvstændige regionale myndigheder og sektorministerier er spørgsmålet om, hvilke beføjelser og kompetenceområder et enkelt centralt nationalt organ kan få overdraget til at forestå en sådan koordinering, imidlertid et anliggende under den nationale lovgivning, som Kommissionen ikke kan blande sig i. Kommissionen har allerede undertegnet eller står umiddelbart over for at undertegne nye bilaterale administrative aftaler med nationale kontrolorganer i medfør af artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999. Det nationale organ varetager en koordineringsfunktion på nationalt plan, navnlig i relation til revisionsindsatsen, og det er også normalt dette organ, der forelægger den årsrapport, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EF) nr. 438/2001.

⁹ EFT C 314 af 8.11.2001, s. 26.

¹⁰ EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21.

38. opfordrer i betragtning af konklusionerne i Revisionsrettens særberetning 10/2001 indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre den finansielle kontrol med strukturfondene; kræver navnlig
- en forøgelse af ressourcerne i de tjenestegrene, der er ansvarlige for finanskontrol
 - en intensivering af kontrollen på stedet
 - en forbedret koordinering både på medlemsstats- og på kommissionsplan, og
 - indførelse af ensartede procedurer for behandling af uregelmæssigheder og udveksling af information herom;

Kommissionens svar :

Kommissionen hilser Parlamentets initiativ velkomment med hensyn til at støtte Kommissionens bestræbelser på at forbedre den nuværende finansielle kontrol i relation til strukturfondene.

Kommissionen redegjorde i svarene fra generaldirektøren for regionalpolitik til formanden for Budgetkontroludvalget (COCOBU) den 8. februar 2002 kort for, hvilke ressourcer der anvendes til revisions- og finansforvaltningsopgaver. I 2000 fik Generaldirektoratet for Regionalpolitik 15 stillinger fra Generaldirektoratet for Finanskontrol til varetagelse af revisionsopgaver. I 2001 blev revisionstjenesterne udvidet med yderligere 14 faste stillinger, og der blev bevilget 10 stillinger i forbindelse med etableringen af nye finansielle kanaler. I 2001 var der 67 ansatte i Kommissionens tjenestegrene til at gennemføre revisioner af strukturfondene. I 2002 er man oppe på et niveau, som er tæt det anslåede behov. Man skal også huske på, at Kommissionens revisioner supplerer, men på ingen kan erstatte de revisioner og inspektioner, der gennemføres af medlemsstaterne, og at Kommissionens revisionsaktivitet i øjeblikket primært tager sigte på at kontrollere, at de forvaltnings- og inspektionssystemer, der er indført i medlemsstaterne, fungerer korrekt.

Hvad angår det antal kontroller på stedet, Kommissionen har gennemført, henvises til Kommissionens svar på punkt 10.

Kommissionens tjenestegrene tilstræber at koordinere deres programmer for kontrol på stedet for at undgå overlapninger og dobbeltarbejde og forsøger at holde medlemsstaterne underrettet om alle ændringer i revisionsprogrammerne. Programmerne forelægges og drøftes i starten af hvert år på årlige bilaterale koordineringsmøder i overensstemmelse med artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999. Med virkning fra 2002 ajourføres det konsoliderede revisionsprogram løbende og er tilgængeligt for medlemsstaterne på et særligt websted.

Hvad angår Den Europæiske Socialfond (ESF), går en af de vigtigste målsætninger for kontrollen ud på inden udgangen af 2002 at have gennemført mindst én forebyggende revision i hver medlemsstat. Disse revisioner skal munde ud i en foreløbig evaluering af de redegørelser for forvaltnings- og kontrolsystemer (artikel 5 i forordning (EF) nr. 438/2001), som medlemsstaterne har fremsendt til Kommissionen, og udgør hovedparten af den kontrol, der skal gennemføres i 2002. Det er Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforholdes hensigt ved udgangen af indeværende år at have dækket 34% af mål nr. 3-programmerne for 2000-2006 og 17% af alle 2000-2006-programmer, der involverer ESF.

39. anmoder Revisionsretten om at vurdere, hvad de samlede omkostninger til intern og ekstern kontrol med fællesskabsmidler for øjeblikket beløber sig til, og i den forbindelse skelne mellem omkostningerne for EU-budgettet og for de nationale budgetter og sætte omkostningerne til de forskellige former for kontrol inden for de enkelte udgiftssektorer i relation til de beløb, der er involveret i de registrerede tilfælde af svig og uregelmæssigheder og de foretagne inddrivelser inden for hvert enkelt kapitel;
40. mener, at Kommissionen burde interessere sig for at sikre, at kontrollen er omkostningseffektiv, og noterer sig i den forbindelse Kommissionens interne reformer, hvad angår generaldirektørernes "forvaltningserklæring", som skal være bindende, og indførelsen af Kommissionens interne revisionssystem; mener, at disse ændrings konsekvenser for effektiviteten af kontrollen bør vurderes under de kommende dechargeprocedurer;

Kommissionens svar :

Kommissionen erkender, at der er behov for en grundig vurdering af effektiviteten af kontrollen med anvendelsen af EU-midler, og fortsætter sine bestræbelser på i enighed med alle interesserede parter, navnlig Revisionsretten og medlemsstaternes forvaltninger, at indføre et effektivt kontrolsystem for anvendelsen af EU-midler.

For at gøre revisionsarbejdet så effektivt som muligt koncentrerer Kommissionen sig om systemrevisioner (se Kommissionens svar på punkt 38) og er, når den udfører projektrevisioner, opmærksom på risikoen for systembetingede svagheder og mangler ved forvaltningen, og hvad der skal til for at afhjælpe forholdene, eller hvilke finansielle korrektioner de kan give anledning til. Kommissionen arbejder løbende på at udvikle sine revisionsmetoder for at opnå en hensigtsmæssig balance mellem antallet og karakteren af kontroller og deres forventede resultat. Kommissionens interne reformer, bl.a. "forvaltningserklæringerne", er helt klart vigtige redskaber i bestræbelserne på at opnå denne balance. Kommissionen er også særdeles opmærksom på, at dens revisionsrapporter afleveres i tide, og på udnyttelsen af de rapporter, den får forelagt i henhold til de bilaterale aftaler med medlemsstaterne.

Kommissionens interne reformer tager sigte på at gøre dens aktiviteter mere effektive (også omkostningseffektive) og nedbringe udgifterne. Målet om forsvarlig økonomisk forvaltning er et afgørende element i reformen af kontrol- og revisionsaktiviteterne. De tjenestemænd, der har fået overdraget beføjelser som anvisningsberettigede, skal i deres årlige erklæring angive, at de har fornøden sikkerhed for, at de bevilgede ressourcer er blevet anvendt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. Oprettelsen af Kommissionens interne revisionssystem bidrager også til at gøre den interne kontrol mere effektiv på alle måder og til at vurdere og øge den generelle garanti i så henseende. Revisionsaktiviteterne kan i sig selv forbedres. Det er grunden til, at den interne revisor er i færd med at udbygge sit samarbejde med Revisionsretten, de interne revisionsafdelinger i generaldirektoraterne og de øvrige EU-revisionsorganer med henblik på en bedre koordinering af deres arbejdsprogrammer og metoder og en optimering af deres arbejde.

41. opfordrer Kommissionen til at søge at finde den rette balance mellem omkostningerne til kontroller og fordelene ved det reducerede fejlniveau som følge af sådanne kontroller;

Kommissionens svar :

I den nye finansforordning og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser lægges der vægt på, at de anvisningsberettigede har ansvaret for forvaltningen af EU-midler og indførelsen af egnet kontrol til at sikre, at EU-midler anvendes i overensstemmelse med reglerne og samtidig effektivt i enhver henseende. Alle transaktioner skal systematisk undergives forudgående kontrol.

Med hensyn til efterfølgende kontrol skal den enkelte tjenestemand, som er bemyndiget til at virke som anvisningsberettiget, finde den rette balance mellem omkostningerne ved revisioner og den mindskelse af fejlprocenten, de medfører.

Kontrollen udformes af ledelsen. Formålet med den interne kontrol er mere omfattende end at afdække fejl og vedrører navnlig også transaktionernes effektivitet i alle henseender samt beskyttelsen af EU's aktiver. Der må findes den rette balance mellem den fornødne garanti for kontrollens tilstrækkelighed og effektivitet og omkostningerne ved den. Det er den målsætning, en revisor følger, når der skal anbefales konkrete forbedringer.

42. mener, at Det Europæiske Genopbygningsagenturs vellykkede forvaltning skyldes, at transaktionerne er så tæt på modtagerne, at der fokuseres på et mindre antal sektorer, og at der anvendes den samme struktur til udvælgelse og evaluering af projekter, samt i vid udstrækning at den forudgående kontrol blev gennemført af agenturets interne finansinstanser, hvilket muliggjorde en hurtig gennemførelse af aktionerne; konstaterer, at Kommissionens ændrede forslag til en ny finansforordning [KOM(2001) 691] indeholder bestemmelser om decentralisering af forudgående finanskontrol i alle afdelinger i Kommissionen; opfordrer Rådet til at fremskynde sin behandling af Kommissionens ændrede forslag;

Kommissionens svar :

Inden for den overordnede ramme, finansreformen udgør, fastsættes det i den ny finansforordning, at forudgående kontrol ikke længere skal gennemføres af Generaldirektoratet for Finanskontrol: i stedet skal de anvisningsberettigede indføre den fornødne organisatoriske struktur og de interne forvaltnings- og kontrolprocedurer, der er bedst egnede til varetagelsen af deres opgaver, herunder efterfølgende kontrol. Den nye finansforordning træder i kraft 1. januar 2003.

Agenturets positive resultater i 2002 skyldes ikke kontrolsystemet, men snarere andre faktorer:

- det er placeret tæt på modtagerne

- hele forløbet fra projektudvælgelse til tilsyn og evaluering varetages af én struktur

- efter den flerårige vejledende programmering fra Kommissionens side blev programmeringen og gennemførelsen af projekter koncentreret på nogle ganske få sektorer.

Det kan oplyses, at den efterfølgende kontrol blev gennemført af Generaldirektoratet for Finanskontrol i Bruxelles på grundlag af omfattende besøg på stedet. Generaldirektoratet var ikke repræsenteret i Agenturet i 2000.

43. anbefaler desuden, at Kommissionen tager yderligere skridt til at etablere et godt institutionelt samarbejde med Revisionsretten og dens revisionsorganer, men også med medlemsstaterne og deres nationale revisionsorganer; ønsker at blive underrettet om eventuelle fremskridt;

Kommissionens svar :

Kommissionen holder løbende kontakt på alle niveauer med Revisionsretten om alle anliggender, der vedrører et bredt interinstitutionelt samarbejde.

Med hensyn til de traditionelle egne indtægter har Kommissionen og Revisionsretten i flere år gennemført meget omfattende gensidige informationsudvekslinger om deres respektive kontrolprogrammer, herunder emner og inspektionsdatoer. Denne udveksling af konkrete informationer har været særdeles nyttig uden negative virkninger for opgavefordelingen mellem institutionerne. Kommissionen har desuden i forbindelse med programmet for den fælles revisionsordning samarbejdet tæt med (toldmyndighedernes) nationale revisionsorganer omkring udvikling af revisionsmoduler og -strategier, der kan anvendes ved inspektioner. Samtlige medlemsstaters revisionsorganer har bidraget til udarbejdelsen af de forskellige revisionsmoduler, men Kommissionen arbejder specielt tæt sammen med tre medlemsstater, som selv er i færd med at implementere denne alternative inspektionsstrategi. De foreløbige resultater er opmuntrende, og Kommissionen forsøger at udvide kredsen af deltagende medlemsstater. Budgetmyndigheden holdes underrettet om alle fremskridt gennem Kommissionens rapportering om, hvordan systemet med egne indtægter fungerer (artikel 18, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1150/2000).

Med det formål at forbedre sin finansielle forvaltning følger Kommissionen meget nøje Revisionsrettens overvejelser og initiativer med hensyn til den igangværende gennemgang af metoderne i forbindelse med revisionserklæringen.

Kommissionens interne revisionstjeneste er i færd med at udbygge det interne samarbejde mellem sine revisionsorganer og sit eget samarbejde med Revisionsretten, nationale revisionsinstitutioner og internationale organisationer. Dette samarbejde omfatter udveksling af faglige oplysninger (revisionsopbygning, udvikling af metoder, revisionsværktøjer, bedste praksis, efteruddannelse m.m.). Inden for Kommissionen omfatter samarbejdet desuden udveksling af relevante informationer og arbejdsprogrammer.

Kommissionen samarbejder i forvejen meget tæt med de nationale revisionsmyndigheder, der er ansvarlige for kontrollen af udgifterne fra strukturfondene i henhold til bilaterale aftaler (se Kommissionens svar på punkt 38). Dette samarbejde blev indledt af Generaldirektoratet for Finanskontrol, og ansvaret for samarbejdet blev i juli 2000 overført til Generaldirektoratet for Regionalpolitik. Ved udgangen af juni 2002 var der undertegnet nye bilaterale samarbejdsaftaler for 2000-2006-programperioden med to af medlemsstaterne, og undertegnelsen af tilsvarende samarbejdsaftaler med seks andre medlemsstater var umiddelbart forestående.

44. mener, at en koordinering af planlægningskontrollen ville gøre det muligt at forebygge unødigt dobbeltarbejde og at sikre en bedre fordeling mellem intern og ekstern kontrol, mellem systemrevision og projektkontrol på baggrund af de risici og de midler, der er involveret;

Kommissionens svar :

Kommissionen er enig i, at man med en bedre koordinering af revisionsarbejdsplanerne kan undgå huller og overlapninger. Der er taget initiativ til at udveksle arbejdsplaner, genbruge støttemateriale og fastlægge koordineringsprocedurer. Man kunne gå så vidt som til at lade hvert enkelt revisionsniveau basere sig på andre revisorers arbejde ("single audit concept"). Kommissionen bør undersøge en sådan mulighed yderligere. General-

direktoratet for Budget opererer mere specifikt med et system til koordinering af den kontrol på stedet, der skal gennemføres af Kommissionens tjenestegrene, hvorimod Den Interne Revisionstjeneste har det overordnede tilsyn med de interne revisionsaktiviteter i Kommissionen. I 2001 blev der gennemført over 1 100 kontroller på stedet.

For strukturfondenes vedkommende er man ved at udvikle et edb-program (SYSAUDIT), som skal anvendes til planlægningen, forberedelsen, indberetningen og opfølgningen af Kommissionens revisionsbesøg på stedet. Dette værktøj vil lette tilrettelæggelsen og koordineringen af Kommissionens revisionsindsats inden for strukturfondene ganske betydeligt, og det vil kunne anvendes til at forbedre planlægningen af kontroller i samråd med både Revisionsretten og de nationale kontrolorganer. Programmet er i øjeblikket i testfasen og bliver fuldt operationel i sidste halvdel af 2002. Se også Kommissionens svar på punkt 38 og 40.

45. henviser til, at den metode, Revisionsretten anvender, ikke gør det muligt at anføre en fejlkvote for hver enkelt sektor af fællesskabsudgifter, og er enig i, at det bør tilstræbes, at revisionserklæringen indeholder disse oplysninger, hvilket Budgetkontroludvalget har krævet ved flere lejligheder, idet der sondres mellem svig og fejl og tages hensyn til forskelle i den indbyggede risiko i de forskellige sektorer og til Kommissionens korrektioner, herunder sammenligninger fra det ene år til det andet, således at dette instrument bliver nyttigt ikke blot for dechargemyndigheden, men også for Kommissionen, der snarest muligt bør opnå en positiv revisionserklæring; anser det dog ikke for sandsynligt, at Revisionsretten med de nuværende metoder inden for den nærmeste fremtid vil blive i stand til at afgive en positiv revisionserklæring til Kommissionen;

Kommissionens svar :

Kommissionen har arbejdet ihærdigt på at forbedre finansforvaltningen og skærpe kontrollen. Denne indsats giver gradvist positive resultater. På trods af denne opmuntrende situation kan Kommissionen ikke give nogen form for tilsagn vedrørende revisionserklæringens indhold i de kommende år; det er et anliggende, der afgøres af Revisionsretten. Med den gradvise overgang til metoder, som i højere grad er baseret på systemrevisioner, er det ligeledes Revisionsretten, der alene afgør, hvorvidt Kommissionens forvaltningsmetoder kan sikre, at budgettet gennemføres lovformeligt og korrekt.

I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Nice, ifølge hvilke revisionserklæringen eventuelt kan suppleres med en specifik erklæring for hvert enkelt hovedområde inden for EU-politikken, kan der således i realiteten i fremtiden blive tale om revisionserklæringer for de enkelte sektorer. Allerede i 1999, 2000 og 2001 blev der sondret mellem på den ene side administrative udgifter, indtægter og forpligtelser, hvorom der blev afgivet en positiv revisionserklæring, og på den anden side betalinger. Denne udvikling bør fortsætte. Kommissionen mener derfor, at forbedringen af revisionserklæringen bør ske gradvist. Det skal også understreges, at kompleksiteten og de specifikke risici er meget forskellige fra sektor til sektor. Det er Kommissionens opfattelse, at der ved bedømmelsen af kvaliteten af Kommissionens finansforvaltning bør tages hensyn til de specifikke træk ved hvert enkelt aktivitetsområde. Desuden gør det forhold, at ansvaret for forvaltningen på mange områder deles med andre institutioner eller myndigheder, og at mange endelige modtagere befinder sig uden for EU, finansforvaltningen mere kompleks og er samtidig en af årsagerne til det høje risikoniveau, der gør sig gældende for det almindelige budget. Nedbringelse af denne risiko er et af de vigtigste områder for Kommissionens indsats;

virkningerne af de reformer, Kommissionen har vedtaget, vil dog først kunne mærkes efter et stykke tid, og forbedringen vil derfor ske gradvist.

Endelig mener Kommissionen, at man bør anerkende dens bestræbelser på at begrænse virkningerne af de uregelmæssigheder, der berører budgettets gennemførelse. Dette aspekt, som ikke indgår i revisionserklæringen, er væsentligt. De finansielle korrektioner, regnskabsafslutningen og tilbagesøgningen af beløb bør indgå som baggrundsoplysninger ved udarbejdelsen af revisionserklæringen, fordi de gør det muligt at nedbringe tabene på EU-budgettet ganske betydeligt. Kommissionen sætter således ind på to felter: forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemer for at afhjælpe de svagheder, der påpeges i revisionserklæringen, men også en efterfølgende korrigerende indsats på grundlag af den skærpede kontrol, således at bevillinger, der ikke er anvendt korrekt, kan tilbagesøges.

46. sætter spørgsmålstegn ved nytteværdien af den samlede revisionserklæring for 2000, så længe tallene ikke oplyses; konstaterer, at Revisionsretten i de seneste år ikke har offentliggjort kvoterne for substansfejl og formelle fejl; henviser til, at kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrugssektoren under en høring i Budgetkontroludvalget den 7. februar 2001 fremlagde tallene for perioden 1995-1999, og anmoder Revisionsretten og Kommissionen om at fremlægge tallene for 2000

Kommissionens svar :

Kommissionen er yderst tilfreds med, at Revisionsretten i stigende grad vil basere sig på en mere kvalitativ vurdering. Revisionen af forvaltnings- og kontrolsystemer giver flere nyttige oplysninger, fordi den viser, hvilke svagheder der kan opstå, og hvordan den finansielle forvaltning kan forbedres. Med en sådan fremgangsmåde burde det være muligt at foretage sammenligninger mellem forskellige regnskabsår og drage praktiske konklusioner vedrørende kvaliteten af den finansielle forvaltning og afgøre, hvad der skal til for at opnå forbedringer.

47. opfordrer Revisionsretten til at offentliggøre en revisionserklæring og en fejlkvote for hvert enkelt generaldirektorat for at kaste lys over problemområder og i højere grad drage Kommissionen og medlemsstaterne til ansvar;
48. konstaterer, at kontrol- og revisionsarbejde i forbindelse med EU-budgettet er karakteriseret ved et stort antal revisorer og revisionstjenester, som hver især aflægger besøg på stedet og udarbejder rapporter stort set uafhængigt, men ofte på grundlag af forskellige standarder; anmoder Kommissionen om at udarbejde en rapport om mulighederne for at indføre én enkelt revisionsmodel i forbindelse med EU-budgettet, hvor hvert enkelt kontrolniveau er baseret på det foregående, således at man kan reducere byrden for den reviderede og øge kvaliteten af revisionsarbejdet uden at undergrave de pågældende revisionsorganers uafhængighed; anmoder Revisionsretten om også at udarbejde en udtalelse om dette spørgsmål; anmoder ligeledes Kommissionen om at undersøge, i hvilket omfang kontrol og især kontrol på stedet kan tilrettelægges mere rationelt;

Kommissionens svar :

Kommissionen er ved at undersøge mulighederne for at gå over til én enkelt revisionsmodel på EU-plan. Det kræver imidlertid meget grundige drøftelser af eventuelle løsninger på de eksisterende svagheder ved de nuværende kontrol- og revisionsmodeller. For at udforske

mulighederne på dette felt, herunder indførelse af en fælles terminologi for kontrolforanstaltninger, regnskabsføring og revision i den offentlige sektor, vil Den Interne Revisionstjeneste lade debatten om én enkelt revisionsmodel være emnet for "Verstehen"-konferencen i 2002.

F.eks. arbejder generaldirektoraterne med ansvar for strukturfondene ihærdigt på at koordinere deres revisionsaktivitet med den revision, medlemsstaternes myndigheder foretager. De bilaterale administrative aftaler om dette samarbejde giver i forvejen mulighed for at udveksle revisionsrapporter og afholde årlige koordineringsmøder. Kommissionen er nu også ved at lægge sine revisionsprogrammer ud på webstederne. Det overvejes i den forbindelse kraftigt at indføre den "fælles revisionsmodel", og denne indgår i Kommissionens forslag til forenkling af administrationen af strukturfondene (se punkt 25). Metoden har den fordel, at den sikrer ensartede normer og produktiv udnyttelse af ressourcerne. Også samarbejdet med Revisionsretten er udbygget. Revisionsretten deltager f.eks. i de årlige koordineringsmøder med de nationale revisionsmyndigheder.

49. anmoder i forlængelse af punkt 22 i Europa-Parlamentets beslutning af 17. maj 2001¹¹, der drejer sig om forfalskning af olivenolie, punkt 9, nr. iii) i Europa-Parlamentets beslutning af 4. april 2001¹², der drejer sig om forfalskning af mælkeprodukter, og af Revisionsrettens særberetning 7/2001 vedrørende eksportrestitutioner¹³ Kommissionen om at aflægge beretning til Parlamentet om situationen med hensyn til forfalskning af landbrugsvarer med direkte eller indirekte konsekvenser for fællesskabsbudgettet, og i den forbindelse komme ind på de gældende bestemmelser, den minimale fysiske analyseindsats i de enkelte sektorer, de tekniske metoder til påvisning af forfalskning og planlagte fremtidige aktioner fra Kommissionens side til forbedring af situationen;

Kommissionens svar :

Kommissionen har i længere tid fulgt op på problemerne med svig i olivenoliesektoren med hensyn til både adgangen til støtte og kvaliteten af de produkter, der bringes på markedet. Hvad angår det sidstnævnte problem, indeholder Kommissionens forordning (EØF) nr. 2568/91 bestemmelser om bestanddelene i olivenolie for bl.a. at undgå forfalskninger i form af blandinger, samt detaljerede bestemmelser om de analysemetoder, der skal anvendes. Kommissionen har for nylig i forbindelse med strategien for kvaliteten af olivenolie, som Kommissionen betragter som en af de vigtigste opgaver i sektoren, vedtaget forordning (EF) nr. 1019/2002, som indeholder yderligere bestemmelser om kontrollen af olivenolie i de markedsførte produkter.

Blandt de problemer, som endnu ikke har fundet en endelig løsning, er iblanding af importeret hasselnøddeolie; det skyldes den kemiske lighed mellem hasselnøddeolie og olivenolie. Kommissionen har i denne forbindelse i flere år gennemført et EU-forskningsprogram og støtter aktivt den indsats, der gøres af Det Internationale Råd for Oliven dyrkning med hensyn til at koordinere og videreudvikle det kemiske analysearbejde. Forskningen har endnu ikke været i stand til at udvikle en pålidelig metode til med sikkerhed at afsløre hasselnøddeolie i olivenolie. Det Internationale Råd for Oliven dyrkning anbefalede, at man anvender en procedure, der omfatter tre typer successive analyser. Denne procedure skulle være tilstrækkeligt effektiv til at afsløre tilstedeværelsen af hasselnøddeolie. Analysemetoden kan dog på nuværende stadium også vise tilstede-

¹¹ EFT C 34 E af 7.2.2002, s. 367.

¹² EFT L 160 af 15.6.2001, s. 2.

¹³ EFT C 314 af 8.11.2001, s. 1.

værelse af hasselnøddeolie i fuldstændigt ægte olivenolie. De retlige konsekvenser af en sådan fejlrisiko betyder, at Kommissionen ikke kan vedtage bestemmelser om denne analysemetode. Forskningen gør dog nye fremskridt på dette felt, og Kommissionen følger den meget tæt.

Med hensyn til mælkeprodukter og kontrollen med sammensætningen indeholder bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 454/95 EU-bestemmelserne om officielle kontrolprøver med henblik på afsløring af fremmede fedtstoffer i mælkefedt; bestemmelserne er efterfølgende blevet indarbejdet i bilag XXV til Kommissionens forordning (EF) nr. 213/2001 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår metoder til analyse og vurdering af mælks og mejeriprodukters kvalitet.

Rådets forordning (EF) nr. 2991/94 fastsætter handelsnormer for smørbare fedtstoffer. I henhold til denne forordning kan et produkt kun markedsføres som smør, hvis det opfylder følgende kriterier:

- produktet skal være fremstillet udelukkende af mælk og/eller mælkeprodukter. Andre stoffer, der er nødvendige for fremstillingen, kan dog tilsættes, hvis de ikke anvendes med henblik på fuldstændigt eller delvist at erstatte en af mælkenes bestanddele*
- produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 80% og under 90%, og indholdet af vand må højst være 16% og indholdet af fedtfrit mælketørstof højst 2%.*

Vedrørende den generelle fødevarekæde henvises til Kommissionens svar på punkt 14c og 70.

Egne indtægter

50. konstaterer, at der er en tendens til, at man i højere grad forlader sig på BNI-baserede bidrag til fællesskabsbudgettet, hvilket formindsker de traditionelle egne indtægters betydning; bemærker, at dette til dels skyldes nedgangen i den tredje indtægt (moms) og Fællesskabets internationale forpligtelser til at nedsætte toldsatserne; påpeger imidlertid, at det er vanskeligt at udarbejde nøjagtige indtægtsprognoser, hvis man hovedsageligt baserer sig på BNI-velstanden i medlemsstaterne, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvad de sandsynlige konsekvenser vil være efter udvidelsen;

Kommissionens svar :

Kommissionen følger fortsat budgettets gennemførelse meget nøje og skal gøre opmærksom på, at de tilbagevendende budgetoverskud i højere grad primært skyldes utilstrækkelig implementering på udgiftssiden (navnlig strukturforanstaltningerne) end undervurdering af indtægterne. Kommissionen får ofte forelagt alt for ambitiøse betalingsoverslag fra medlemsstaterne, hvilket gør det vanskeligere at foretage en korrekt budgetplanlægning.

Med hensyn til indtægtsprognoserne udarbejder Kommissionen overslag over moms- og BNI-grundlaget for hver enkelt medlemsstat ved at anvende medlemsstatens seneste økonomiske prognoser fra foråret og efter at have ført drøftelser med medlemsstaten og indhentet udtalelser og vejledning fra den i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Overslagene over traditionelle egne indtægter, momsgrundlaget og BNI-grundlaget baseres alt sammen på prognoser for indbyrdes relaterede økonomiske variabler med stort set samme præcisionsmargen. Rent faktisk er forskellene mellem prognoserne og resultaterne

normalt relativt mindre for BNI-grundlaget end for momsgrundlaget og de traditionelle egne indtægter. Det er Kommissionens opfattelse, at prognoser for økonomiske variabler, der indvirker på medlemsstaternes budgetresultater, er en hensigtsmæssig metode til at foretage den foreløbige beregning af deres bidrag, og at cyklisk betingede og korterevarende påvirkninger ikke kan undgås. For at gøre de overslag, der indgår i det foreløbige budgetforslag, mere nøjagtige, indførte Kommissionen i 1998 en ny procedure med opdatering af de oprindelige overslag i løbet af det pågældende budgetår, således at den deraf følgende saldo indgår på et tillægs- og/eller ændringsbudget.

Kommissionen har allerede i nogen tid ført tilsyn med kandidatlandenes administrative kapacitet og effektivitet med henblik på tiltrædelsen. Man har været særlig opmærksom på at sikre, at kandidatlandene er i stand til at fremlægge rimeligt nøjagtige og pålidelige tal for bruttonationalindkomsten og overslag over momsgrundlaget. Hidtil har der ikke været grund til at antage, at indtægtsoverslagene vil blive mindre nøjagtige efter udvidelsen. Eftersom det er Kommissionens opgave at forelægge overslag til brug for det foreløbige budgetforslag, kan Kommissionen desuden anvende sine egne overslag, såfremt den anser dem for mere nøjagtige end de overslag, der er forelagt af en medlemsstat.

51. konstaterer med bekymring, at såvel Revisionsretten som Kommissionen er bange for, at momssystemet er alvorligt påvirket af svig, selv om dette ikke nødvendigvis fører til tab for fællesskabsbudgettet; påpeger, at medlemsstaterne i 2000 konstaterede svig og uregelmæssigheder for 534 mio. EUR, svarende til 3,5% af de egne indtægter i det pågældende år, der dog hovedsagelig kan henføres til sagen med newzealandsk smør i Det Forenede Kongerige, som tegner sig for halvdelen af det samlede beløb; konstaterer, at Grækenland var det eneste land, der ikke gav Kommissionen meddelelse om uregelmæssigheder, der var opdaget i det pågældende år i forbindelse med de egne indtægter, og spørger sig selv, om dette skyldes 100% rene papirer eller for sen fremsendelse af data, eller at uregelmæssighederne simpelthen ikke blev opdaget;

Kommissionens svar :

Selv om dette punkt i betænkningen indledes med en udtalelse om egne momsindtægter, henhører de to specifikke sager, der nævnes, under traditionelle egne indtægter (told m.m.). De klager, der er indgivet af importørerne i forbindelse med New Zealand-sagen, behandles i øjeblikket af en britisk retsinstans for moms- og toldspørgsmål. For Grækenlands vedkommende fik Kommissionen oplyst, at de problemer, Grækenland havde med at fremsende data i 2000, ikke havde forbindelse med indførelsen af OWNRES. Problemerne viste sig vanskelige at løse, selv om Kommissionen løbende ydede bistand året igennem. Grækenland har imidlertid inden for de seneste 18 måneder givet meddelelse om yderligere 33 tilfælde. For at begrænse problemerne med fremsendelse af data i videst muligt omfang er Kommissionen i færd med at udvikle en forenklet webbaseret version af indberetnings-systemet.

Desuden bebudede Kommissionen i sin handlingsplan for 2001-2003, at den vil stille forslag om en forordning på grundlag af EF-traktatens artikel 280 med det formål at udbygge samarbejdet for at forebygge og bekæmpe bl.a. grænseoverskridende momssvind, der har konsekvenser for EU (se også Kommissionens svar på punkt 83).

52. henviser til den kritik fra Revisionsretten, der går på, at inddrivelsen i medlemsstaterne hverken er effektiv eller udføres ensartet, hvilket tyder på uvilje mod eller vanskeligheder med at tage fat på problemet; noterer sig i denne

forbindelse, at OLAF indledte 120 sager om mistanke om svig i forbindelse med opkrævningen af egne indtægter i 2000 til et samlet beløb på 608,7 mio. EUR; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge de nødvendige forslag til ændring af Kommissionens beslutning 97/245/EF, Euratom¹⁴, om medlemsstaternes meddelelse af oplysninger med det formål at indføre ensartede indberetningsnormer i samtlige medlemsstater;

Kommissionens svar :

Der henvises til Kommissionens svar på punkt 75.

53. henviser til, at medlemsstaterne nu har ratificeret den nye afgørelse om egne indtægter, hvor opkrævningsomkostningerne hæves fra 10% til 25%; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at dette fører til, at der slås hårdt ned på toldsvig, og at der opdages en større del af uregelmæssighederne i forbindelse med de egne indtægter, end det hidtil har været tilfældet;

Kommissionens svar :

Proceduren for medlemsstaternes ratifikation af afgørelse 2000/597/EF om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter er nu fuldført, og afgørelsen trådte i kraft den 1. marts 2002.

II. LOVLIGHED, BEKÆMPELSE AF SVIG OG BESKYTTELSE AF FINANSIELLE INTERESSER

54. erkender, at det nuværende system til beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og forebyggelse af svig må forbedres;

Kommissionens svar :

Kommissionen er helt enig med Parlamentet i, at det er nødvendigt at forbedre beskyttelsen af EU's finansielle interesser og forebyggelsen af svig generelt. Til dette formål har Kommissionen vedtaget en strategi for en overordnet model for beskyttelsen af EU's finansielle interesser og bekæmpelsen af svig. Kommissionen aflagde rapport om de opnåede fremskridt i årsberetningerne for 2000 (KOM(2001) 255 af 23. maj 2001) og 2001 om bekæmpelse af svig. Strategien involverer alle Kommissionens afdelinger i indsatsen for at beskytte de finansielle interesser og opererer med nogle prioriterede foranstaltninger, som afdelingerne skal samarbejde om, når der iværksættes initiativer. I Kommissionens handlingsplan for denne indsats i perioden 2001-2003, som er det første arbejdsprogram, der afspejler denne overordnede strategi, redegøres der for de prioriterede foranstaltninger.

De fire hovedelementer i strategien er følgende:

For det første skal der udvikles en overordnet politik for bekæmpelse af svig med hjemmel i traktatens artikel 280 for at sikre en effektiv og ensartet beskyttelse af EU's finansielle interesser. Det indebærer vedtagelse af lovgivning, der kan eliminere de nuværende muligheder for svig og andre handlinger til skade for EU's interesser, bl.a. forordninger med henblik på at udbygge arbejdet omkring forebyggelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge samt momssvindler, et forslag til en forordning om "black list"-mekanismen og et

¹⁴ EFT L 97 af 12.4.1997, s. 12.

initiativ med henblik på integrering af administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med de direkte udgifter. Kommissionen har vedtaget en meddelelse om beskyttelse af lovgivningen og kontraktforvaltningen mod risikoen for svig.

For det andet drejer det sig om at fremme en samarbejdskultur mellem alle relevante myndigheder for at sikre de nationale myndigheders og EU-myndighedernes fulde medvirken og fælles engagement i bestræbelserne på at beskytte de finansielle interesser og bekæmpe svig. Der er ved at blive etableret en fælles struktur for tjenestegrenene, som skal indsamle og udnytte informationer, der fremskaffes på stedet, vedrørende beskyttelsen af de finansielle interesser og bekæmpelsen af svig og videreformidle dem til nationale forvaltninger og samtlige afdelinger i Kommissionen. Til dette formål er der inden for OLAF oprettet et særligt Efterretningsdirektorat, som skal være med til at prioritere OLAF's praktiske opgaver og udbygge informationsudvekslingen med medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til mere præcise oplysninger om medlemsstaternes opfølgning på sager, Parlamentet tager op.

Det tredje er en interinstitutionel strategi for forebyggelse og bekæmpelse af svig og bestikkelse med det formål at gøre samtlige tjenestemænd i Kommissionen og støtte-modtagerne mere bevidste om det etiske aspekt i forbindelse med finansforvaltning og afstikke retningslinjer for at forhindre enhver adfærd, der er til skade for EU's finansielle interesser. Disse retningslinjer er vedtaget i form af en adfærdskodeks, og hvis de anvendes på et interinstitutionelt grundlag, skulle de sætte alle institutionerne bedre i stand til at håndtere de problemer, Parlamentet påpeger med hensyn til anvendelsen af artikel 7 i forordning (EF) nr. 1073/1999. OLAF har ligeledes vedtaget en meddelelse om sin indsats i relation til institutionerne, og denne meddelelse blev fremsendt til Europa-Parlamentet i juni 2002.

Endelig skal den strafferetlige dimension styrkes, så man sikrer strafferetlig forfølgning af de groveste former for uredelig adfærd. Til dette formål udbygger OLAF sit samarbejde med de nationale retsmyndigheder og politimyndigheder. Kommissionen har vedtaget en grøn bog om strafferetlig beskyttelse af EU's finansielle interesser og oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed.

De prioriterede opgaver, der fremhæves i hvidbogen om reformen af Kommissionen, har ganske særlig betydning for bestræbelserne på at forbedre beskyttelsen af de finansielle interesser. Et eksempel på et vigtigt præventivt element er den optimale beskyttelse af lovgivningen mod risikoen for svig (aktion 94).

Med hensyn til de korrigerende aspekter sørger Kommissionen i de tilfælde, hvor der er mistanke om svig, og EU-midler kan tilbagesøges, for, at underrette OLAF i overensstemmelse med artikel 2 i afgørelse 1999/396/EF, EKSF, Euratom (SEK(1999)802).

Hvis OLAF konstaterer eller har mistanke om svig, sørger Kommissionen i overensstemmelse med sin meddelelse af 13. december 2000 om tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb (SEK(2002) 2204/3), at OLAF får det overordnede ansvar for iværksættelsen af sanktioner med hensyn til tilbagesøgning, herunder om nødvendigt sagsanlæg ved de kompetente retsinstanser.

Artikel 64-68 i den nye finansforordning, som Rådet vedtog den 25. juni 2002 indeholder detaljerede bestemmelser om, hvilket ansvar der påhviler anvisningsberettigede, regnskabsførere og forskudsforvaltere. Såfremt en EU-ansat er (eller mistænkes for at være) involveret i svigagtige handlinger, der kan være til skade for EU's interesser, træffes

de relevante disciplinære og økonomiske foranstaltninger i overensstemmelse med personalevedtægten og den gældende lovgivning om beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

Med hensyn til de forebyggende aspekter indeholder den nye finansforordning, som Rådet vedtog den 25. juni 2002, ud over det generelle krav om en forsvarlig økonomisk forvaltning, en række bestemmelser, som skal forbedre beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

Artikel 93, 94 og 95 og 113 i den nye finansforordning danner grundlag for et sæt finansielle og administrative sanktioner, der skal gælde for leverancer og tilskud, som finansieres af EU-budgettet. Disse bestemmelser dækker ikke blot tilfælde af svig, bestikkelse, deltagelse i en kriminel organisation og alle andre ulovlige handlinger (herunder hvidvaskning af penge), men også uredelig embedsførelse, afgivelse af vildledende oplysninger og misligholdelse af lovfæstede eller kontraktlige forpligtelser.

Artikel 102 og 118 drejer sig om ophævelse af kontrakter og aftaler, i forbindelse med hvilke der er afsløret uregelmæssigheder eller svig.

I henhold til artikel 72 kan institutionernes afgørelser om tilbagesøgning af beløb tvangsfuldbyrdes i den i traktatens artikel 256 fastsatte betydning, og ifølge artikel 73 kan beløb principielt inddrives ved modregning i alle tilfælde, hvor debitor selv i forhold til Fællesskaberne har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling.

Disse generelle bestemmelser i den nye finansforordning er formuleret mere detaljeret i det udkast til gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen vedtog den 24. juli 2002 og derefter fremsendte til Parlamentet til høring.

55. henviser til, at det påhviler Kommissionen at anvende de samme standarder og regler til bekæmpelse af svig og andre uregelmæssigheder inden for alle Fællesskabets udgiftssektorer, hvis den skal leve op til ånden i EF-traktatens artikel 280 og sikre et ensartet niveau for beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser;

Kommissionens svar :

Mange af de lovgivningsinitiativer i Kommissionens handlingsplan for bekæmpelse af svig og beskyttelse af EU's finansielle interesser, som Kommissionen er i gang med at forberede, er baseret på EF-traktatens artikel 280. Formålet er netop at opnå et ensartet og effektivt niveau for beskyttelsen af EU-midler på alle områder.

56. mener, at nogle fælles politikker i sig selv fremmer svig, navnlig når der fastsættes vejledende priser og anvendes eksportrestitutioner til at støtte eksporten af overskudsproduktion, først og fremmest af mejeriprodukter, sukker, korn og oksekød;

Kommissionens svar :

Fællesskabsretten indeholder bestemmelser om kontrolprocedurer og -foranstaltninger, der står i rimeligt forhold til formålet, og disse tilpasses i nødvendigt omfang under hensyntagen til størrelsen af de beløb, der står på spil.

Se også Kommissionens svar på punkt 85 om den optimale beskyttelse af lovgivningen mod risikoen for svig. Ud over at nye lovgivningsforslag skal sikres mod risikoen for svig, bør

også eksisterende lovgivning gennemgås med henblik på om nødvendigt at foreslå ændringer, som sikrer den imod risikoen for svig.

57. henviser til, at et af de vigtigste mål for den fælles landbrugspolitik i henhold til traktaten er at sikre "landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard", og at dette mål gør det meget vigtigt, at Kommissionen omhyggeligt overvåger, hvordan budgettet for den fælles landbrugspolitik fordeles mellem landbrugere og andre modtagere;

Kommissionens svar :

At sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard og bidrage til stabile indkomstforhold i landbruget er fortsat et af hovedmålene for den fælles landbrugspolitik. I Agenda 2000 opereres der derfor med øget kompensation til landbrugerne for prisnedsættelser for at undgå større indtægtstab i landbruget og afværge truslen om ustabile økonomiske og sociale forhold for landbrugsbefolkningen.

I EU med 15 medlemmer har landbrugsindkomsterne per capita udviklet sig ganske gunstigt siden starten af reformprocessen. Denne gunstige udvikling dækker dog over det faktum, at den direkte støtte udgør en stadigt større del af indkomsten i landbruget, og at der er tale om betydelige forskelle mellem lande, regioner og sektorer.

58. henviser til, at de bestemmelser om gennemsigtighed, der kræver, at Kommissionen oplyser navnene på de endelige støttemodtagere inden for områder som f.eks. forskning og teknologi eller Samhørighedsfonden, også bør anvendes på andre budgetposter og især på den fælles landbrugspolitik;

Kommissionens svar :

I forbindelse med strukturfondene, som forvaltes decentralt, er dette et spørgsmål, der afgøres af medlemsstaterne, men Kommissionen opfordrer dem til at offentliggøre navnene på modtagerne, og de fleste af dem gør det.

Kommissionen vedtog den 6. marts 2002 en ændring af forordning (EF) nr. 2390/1999 (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 8). I henhold til den nye artikel 2 i denne forordning kan Kommissionen anvende regnskabsoplysninger til at varetage sine opgaver i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren og tilsynet med situationen på de relevante områder samt til at udarbejde overslag inden for landbrugssektoren. De regnskabsoplysninger, der fremsendes til Kommissionen, er imidlertid fortsat fortrolige og videregives kun til de i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2390/1999 anførte formål. Ved gennemførelsen af de to nye aktioner er Kommissionen forpligtet til at overholde bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Kommissionen gør derfor oplysningerne anonyme og bearbejder dem kun i samlet form.

Den 1. oktober 2002 offentliggjorde Kommissionen vejledende tal for fordelingen af den direkte bedriftsstøtte efter størrelseskategori af støtte til landbrugerne og forelagde dem for Parlamentet.

Eksportrestitutioner

- konstaterer, at udgifterne til eksportrestitutioner steg fra 5 695 mio. EUR i 1980 (50,3% af budgettet for EUGFL, Garantisektionen)¹⁵ til 10 159 mio. EUR i 1993 (29% af budgettet for EUGFL, Garantisektionen), hvorefter de faldt til 5 646 mio. EUR (14% af budgettet for EUGFL, Garantisektionen) i 2000¹⁶; konstaterer imidlertid, at disse tal skal ses i forhold til udviklingen i dollarkursen;
- konstaterer, at ordningen med eksportrestitutioner stadig er af stor betydning for den fælles landbrugspolitik og har en betydelig - om end ikke helt klar - indflydelse på landbrugs- og fødevaremarkederne i EU og markederne i tredjelande;

Kommissionens svar :

Eksportrestitutionerne har til formål at dække forskellen mellem EU's hjemmemarkedspriser og verdensmarkedspriserne. Deres betydning for EU-markederne og markederne i tredjelande er blevet væsentligt mindre efter gennemførelsen af reformerne af den fælles landbrugspolitik dels i 1992, dels i forbindelse med Agenda 2000. De må i dag anses for at have forholdsvis begrænset indvirkning for de fleste landbrugsprodukters vedkommende. Det kan forventes, at forslagene i forbindelse med midtvejsrevisionen vil medføre en yderligere begrænsning af eksportrestitutionernes indvirkning på markederne for de pågældende produkter.

- konstaterer, at afskaffelsen af ordningen med eksportrestitutioner ifølge Kommissionen er afhængig af de kommende WTO-forhandlinger; opfordrer indtrængende Kommissionen til indtil da virkelig at bestræbe sig på at forenkle lovgivningen og procedurerne for at skabe større gennemskuelighed;

Kommissionens svar :

Som nævnt er eksportrestitutionerne genstand for forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen (WTO). Med hensyn til lovgivning og procedurer har Kommissionen foreslået en handlingsplan for en ændring af ordningen, der indeholder flere forenklinger.

- konstaterer, at Revisionsretten siden 1990 har udarbejdet ikke mindre end otte særberetninger, der direkte eller indirekte omhandler kontrollen med eksportrestitutionerne, hvilket viser, at Revisionsretten betragter dette som en sektor, der bør iagttages meget omhyggeligt, og gør opmærksom på, at Revisionsretten i sin særberetning 2/1990 fastslog, at "ordningen med eksportrestitutioner er forbundet med store risici" som følge af, "at den gældende lovgivning er kompliceret, og at der kan være betydelige beløb involveret i hver enkelt transaktion" (punkt 3.5);

Kommissionens svar :

Kommissionen har altid omhyggeligt gennemgået de særberetninger fra Revisionsretten, der omhandlede kontrollen med eksportrestitutioner, og har iværksat konkrete foranstalt-

¹⁵ Oplysninger fremsendt af Kommissionen den 7. februar 2002.

¹⁶ Revisionsrettens særberetning 2/1990 og notat fra GD IV om eksportrestitutioner, s. 6.

ninger, hvor det overhovedet var muligt, for at gøre kontrollen på dette område mere effektiv. I denne forbindelse må Kommissionen dog henlede opmærksomheden på Revisionsrettens bemærkning i dennes årsberetning for regnskabsåret 1987, hvor den konkluderede, at den, så længe der opereres med differentierede restitutionssatser, har vanskeligt ved at forestille sig et system til kontrol af ankomstbeviser, som kan give tilstrækkelig beskyttelse mod bevidste forsøg på at anvende forfalskede erklæringer (EFT C 316 af 12.12.1988).

- beklager, at Kommissionen på mange punkter ikke har fulgt Revisionsrettens tidligere anbefalinger med hensyn til fysisk kontrol med landbrugsprodukter, for hvilke der ydes eksportrestitutioner (punkt 2.104 i Revisionsrettens årsberetning for 2000);

Kommissionens svar :

Kommissionen har i sine svar på Revisionsrettens bemærkninger i årsberetningen for regnskabsåret 2000 gjort detaljeret rede for, hvordan nogle af Revisionsrettens anbefalinger er blevet fulgt og iværksat, og hvorfor det ikke har været muligt at følge visse andre (se årsberetningen for 2000, punkt 2.104, EFT C 359 af 15.12.2001, s. 98 og 99).

- opfordrer i lyset af de mange og alvorlige tilfælde af svig og andre uregelmæssigheder, som Revisionsretten har påpeget i sin særberetning nr. 7/2001, Kommissionen til at undersøge et eventuelt behov for styrkelse af Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89(21)¹⁷ og (EØF) nr. 386/90¹⁸;

Kommissionens svar :

Parlamentet har for nylig drøftet et forslag fra Kommissionen om ændring af forordning (EØF) nr. 4045/89 med henblik på at højne kvaliteten af den efterfølgende kontrol, udbygge den gensidige bistand mellem medlemsstaterne og give kvartalsvis underretning om anmodninger om gensidig bistand.

Hvad angår den fysiske kontrol, er Kommissionens forordning (EF) nr. 2221/95 om detaljerede bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 ved at blive kodificeret, og i den forbindelse tages der hensyn til en række anmodninger fra medlemsstaterne med henblik på forbedring af deres forvaltning.

- henviser til den holdning, det gav udtryk for i betænkningen af 13. november 2001¹⁹ om beskyttelse af dyr under transport, for så vidt angår de gentagne overtrædelser af direktiverne om dyrevelfærd under transport og medlemsstaternes utilstrækkelige kontrolpolitik, kræver, at Kommissionen foretager systematisk kontrol med gennemførelsen af EU-lovgivningen om dyrevelfærd i medlemsstaterne og anmoder om en snarlig udfasning af eksportrestitutioner i forbindelse med levende slagtedyr;

Kommissionens svar :

¹⁷ EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18.

¹⁸ EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6.

¹⁹ Vedtagne tekster, punkt 11.

Kommissionen vil naturligvis fortsat arbejde på at holde EU's støtte til eksport af levende kvæg nede på det niveau, som er absolut nødvendigt, og er meget opmærksom på Parlamentets anmodning om snarest muligt at indstille udbetaling af eksportrestitutioner for levende slagtekvæg og tilstræbe at fastsætte bindende internationale retningslinjer for behandlingen af levende dyr under transport over længere afstande.

Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor aflægger desuden med jævne mellemrum kontrolbesøg for at føre tilsyn med anvendelsen af EU-lovgivningen om dyrevelfærd i medlemsstaterne.

- opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med eksportrestitutioner at anvende den samme gennemskuelighedspolitik, som allerede føres på andre områder som f.eks. forskning og teknologi, og i elektronisk form offentliggøre navnene på alle de virksomheder, der nyder godt af denne ordning, og beløbene;

Kommissionens svar :

Den 6. marts 2002 vedtog Kommissionen en ændring af forordning (EF) nr. 2390/1999 (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 8). I henhold til den nye artikel 2 i denne forordning kan Kommissionen anvende regnskabsoplysninger til at varetage sine opgaver i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren og tilsynet med situationen på de relevante områder samt til at udarbejde overslag inden for landbrugssektoren. Kommissionen skal ved gennemførelsen af de to nye aktioner overholde bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Kommissionen gør derfor oplysningerne anonyme og bearbejder dem kun i samlet form.

De regnskabsoplysninger, der fremsendes til Kommissionen, er fortrolige og videreføres kun til de i artikel 2 i nævnte forordning fastsatte formål. Det er grunden til, at Kommissionen ikke offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i ovenstående bemærkning.

- opfordrer i tråd med ovennævnte betragtninger og punkt 24 i denne beslutning Kommissionen til at gennemføre en overordnet bedømmelse af alternative instrumenter til eksportrestitutioner, som på en mere effektiv måde kan opfylde de politiske målsætninger, der er opstillet i traktaten, samtidig med at EU's forpligtelser i henhold til WTO-arrangementerne opfyldes;

Kommissionens svar :

EU har i forvejen i de seneste år reduceret eksportrestitutionerne for landbrugsprodukter ganske betydeligt. Via den proces, som blev indledt med 1992-reformen og kraftigt udbygget i Agenda 2000, er der gennemført den hidtil mest omfattende reform af den fælles landbrugspolitik. I 1989-1991 udgjorde EU's landbrugsudgifter til markedsintervention og eksportrestitutioner - der af WTO anses for handelsfordrejende - 90,7% af EU's landbrugsbudget, medens den direkte støtte tegnede sig for 9,3%.

Med Uruguay-runde-aftalen om landbruget blev der gjort væsentlige fremskridt med hensyn til strengere disciplin i relation til eksportstøtte til landbrugsvarer. EU har opfyldt sine forpligtelser i henhold til denne aftale og er endog gået endnu længere. I perioden

1995-1999 udnyttede EU under 60% af de finansielle muligheder, der lå i aftalen. Eksportstøtten blev reduceret med 21% målt i mængde og 36% målt i værdi. Disse reduktioner blev gennemført over seks år og skal ses i forhold til referenceperioden 1986-1990.

Med Agenda 2000-reformerne blev der foretaget nedsættelser af de institutionelle priser for oksekød, korn, mælk og mejeriprodukter. I oksekødsektoren skal priserne sænkes med 20% begyndende i 2000. I sektoren for markafgrøder skal priserne ned med 15%, ligeledes begyndende i 2000. Endelig skal priserne i mælke- og mejerisektoren nedsættes med 15% fra 2005. Kommissionen har i sit reformforslag i forbindelse med midtvejsrevisionen af Agenda 2000 foreslået en yderligere nedsættelse på 5% af interventionsprisen for korn, hvilket ifølge Kommissionen vil resultere i en forøgelse af korneksporten uden restitutioner.

De seneste prisnedsættelser giver imidlertid ikke et fuldstændigt billede af den nedadgående tendens på længere sigt i retning af lavere institutionelle priser i EU. Ser man samlet på reformerne i 1992 og 1999, er der tale om prisnedsættelser på 45% i sektoren for markafgrøder og 35% i sektoren for okse- og kalvekød. Disse betydelige prisnedsættelser bringer priserne i EU tættere på verdensmarkedspriserne og skulle således på sigt give mulighed for eksport uden støtte.

Forslagene i forbindelse med midtvejsrevisionen skal fortsat styrke alternative instrumenter i forhold til markedsstøtte i almindelighed og eksportrestitutioner i særdeleshed.

En af de muligheder, Kommissionen drøfter for den fremtidige udvikling på markedet for mælk og mejeriprodukter, er at tage forskud på den reform af sektoren, der er planlagt til 2008, og som skulle give bedre muligheder for eksport af mejeriprodukter uden restitutioner.

- glæder sig over, at Kommissionen i forlængelse af Revisionsrettens særberetning 7/2001 og drøftelser i Budgetkontroludvalget om denne beretning som led i 2000-dechargeproceduren har forelagt en handlingsplan, der tager sigte på:
 1. Inden udgangen af første halvår 2002 at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999²⁰ efter følgende retningslinjer:
 - a) når en godkendelse fratages et kontrol- og overvågningsselskab, gælder fratagelsen for de øvrige selskaber i samme gruppe i samtlige medlemsstater, indtil de nødvendige undersøgelser er foretaget i hvert enkelt selskab
 - b) medlemsstaterne skal indføre effektive bøder i tilfælde af, at kontrol- og overvågningsselskaberne udsteder utilstrækkelig dokumentation for ankomsten
 - c) bestemmelserne i Kommissionens arbejdsdokument VI/2705 af 26. oktober 1999 om reglerne for godkendelse af kontrolorganer skal indarbejdes i den horisontale forordning

²⁰

EFT L 180 af 15.7.1999, s. 53.

- d) medlemsstaternes ambassader skal overholde reglerne for udstedelse af lossebeviser
- e) lofterne i de minimis-bestemmelserne, ifølge hvilke betalingsfordringer vedrørende mindre restitutionsbeløb kan undtages fra kravet om forelæggelse af ankomstbeviser, fordobles

Kommissionens svar :

Der er vedtaget en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 800/1999 indeholdende de bestemmelser, der er fastsat i handlingsplanen.

- 2. at indføre revisionsbesøg hos de største kontrol- og overvågningsselskaber i forbindelse med undersøgelserne vedrørende differentierede restitutioner inden udgangen af 2002

Kommissionens svar :

Der aflægges allerede nu besøg hos kontrol- og overvågningsselskaber som led i kontrollen af differentierede restitutioner.

- 3. at udarbejde et katalog over toldformularer og stempelmærker, der anvendes i en række tredjelande, inden for det næste halvandet år

Kommissionens svar :

Den forberedende procedure i forbindelse med udbuddet vedrørende udarbejdelse af et katalog over toldformularer og stempelmærker, der anvendes i tredjelande, er allerede indledt.

- 4. at aflægge besøg hos transportselskaber med henblik på at vurdere mulighederne for at benytte databaser med oplysninger om containerbevægelser til kontrolformål inden udgangen af 2002
- har følgende kommentarer til handlingsplanen:
 - ad 1 b) mener, at Kommissionen må indføre bøderne, og gennem systematisk kontrol sikre, at medlemsstaterne anvender dem
 - ad 1 e) er enig i, at Kommissionen, som situationen ser ud for øjeblikket, kun til dels har fulgt Revisionsrettens anbefaling om, at der kun bør kræves ankomstbeviser i tvivlstilfælde eller i forbindelse med eksport til højrisikodestinationer; er ikke desto mindre af den opfattelse, at Kommissionen bør gøre en alvorlig indsats for at finde metoder til at forbedre det nuværende system, der helt klart er utilfredsstillende
 - ad 3 ville gerne have flere oplysninger om denne foranstaltning, herunder en costbenefitanalyse, der tager højde for nødvendigheden af, at et sådant katalog ajourføres løbende

Kommissionens svar :

Af costbenefithensyn vil kataloget blive begrænset til 50 lande (som hovedregel de tredje-lande, for hvilke der er tale om stigende udgifter til differentierede restitutioner). For at tage hensyn til eventuelle ændringer forekommer det hensigtsmæssigt, at kataloget løbende opdateres.

- beklager, at der i handlingsplanen ikke er taget højde for følgende anbefalinger fra Revisionsretten:

anbefalingen af, at transportdokumenter og fakturaer skal forelægges for de betalende instanser i alle tilfælde, hvor fordringerne overstiger de minimis-loftet

anbefalingen af, at den efterfølgende kontrol med overgangen til fri omsætning intensiveres

anbefalingen af, at der ikke udbetales restitutioner for produkter, for hvilke der gælder reducerede importafgiftssatser i tredjelande, hvor dette kan udløse en lavine;

Kommissionens svar :

Som anført i handlingsplanen vil Kommissionen foreslå at fordoble lofterne for de minimis-reglen. Kommissionen fastholder dog det synspunkt, at forelæggelse af de pågældende dokumenter i alle tilfælde, således som Revisionsretten har krævet, ikke giver den fornødne garanti for, at varerne er ankommet til det tredjeland, der er bestemmelseslandet.

Parlamentet har for nylig drøftet et forslag fra Kommissionen om ændring af forordning (EØF) nr. 4045/89 med henblik på at højne kvaliteten af den efterfølgende kontrol, udbygge den gensidige bistand mellem medlemsstaterne og give kvartalsvis underretning om anmodninger om gensidig bistand.

59. opfordrer Kommissionen til at sikre, at beregningen af restitutionssatserne for kartoffel- og kornstivelse følger forudsigelige og gennemskuelige kriterier, som anbefalet i punkt 40, litra a) i Revisionsrettens særberetning 8/2001;

Kommissionens svar :

Man er i øjeblikket i færd med at gennemgå beregningsmetoden for restitutioner i lyset af resultaterne og konklusionerne af den evalueringsrapport om ordningen for stivelse, som Kommissionen har ladet udarbejde.

Alle elementer af relevans for beregningen af restitutionssatserne for EU-produkterne og dermed for deres konkurrenceevne, vil blive analyseret, herunder restitutionens relative vægt i fremstillingsprisen, substitutionsmulighederne mellem forskellige former for stivelse og transportomkostningernes betydning.

Kommissionen vil fortsat tilstræbe at finde en gennemskuelig beregningsmetode udelukkende baseret på data, som er tilgængelige for alle interesserede parter, således at størrelsen af det endelige restitutionsbeløb kan forudsiges.

60. noterer sig alle de skridt, som Kommissionen har bebudet i sit svar på Budgetkontroludvalgets spørgeskema, med henblik på offentliggørelse af data om koncentrationen af midler fra den fælles landbrugspolitik pr. landmand og pr. arbejdsenhed og opfordrer Kommissionen til at begynde med at fremlægge disse data så hurtigt som muligt;

Kommissionens svar :

Kommissionen vedtog forordning (EF) nr. 419/2002 af 6. marts 2002 for at give mulighed for at følge udviklingen og udarbejde overslag inden for landbrugssektoren, uden at det dog ændrede ved disse datas fortrolige karakter.

Den 1. oktober 2002 offentliggjorde Kommissionen vejledende tal for fordelingen af den direkte bedriftsstøtte efter størrelseskategori af støtte til landbrugere og forelagde dem for Parlamentet.

61. noterer sig, at den nylige reform af sektoren for frisk frugt og grøntsager har koncentreret fællesskabsmidlerne i mere udviklede lande og regioner, jf. punkt 2.145 i Revisionsrettens årsberetning;

Kommissionens svar :

Kommissionen er klar over, at der består forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til frugt- og grøntsagsproducenters situation. Skævhederne kan primært udjævnes gennem en bedre kvalitativ og kvantitativ tilpasning af produktionen til efterspørgslen. Kommissionen er overbevist om, at en koncentration af udbuddet via producentsammenslutninger og indgåelse af kontrakter med forarbejdningssektoren er effektive instrumenter til at opnå en sådan tilpasning. Kommissionen vil på baggrund af de drøftelser i Rådet, Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg og med de berørte erhvervskredse, der har fundet sted efter offentliggørelsen af Kommissionens rapport om gennemførelsen af 1996-reformen, fremsætte forslag i 2003 med henblik på at forenkle den nuværende fælles markedsordning. Med disse forslag kan Rådets generelle krav efterkommes. De vil blive baseret på principperne om god forvaltningspraksis. Målet skal være at højne produktkvaliteten og forbedre miljøbeskyttelsen. Forslagene vil desuden tage sigte på at forenkle den måde, hvorpå producentsammenslutningerne virker. Det skulle give disse organisationer mulighed for at opnå større økonomisk effektivitet til gavn ikke blot for producenterne, men for hele den pågældende sektor.

62. konstaterer, at der i visse bestemmelser hverken indgår kontrolmekanismer eller bøder, hvilket kan virke befordrende for svig eller ligefrem kan indebære sundhedsmæssige risici;

Kommissionens svar :

Se Kommissionens svar på punkt 14, litra c).

63. kræver, at der f.eks. i forbindelse med den fælles markedsordning for fåre- og gedekød indføres et obligatorisk elektronisk identifikationssystem for dyr for at gøre det muligt at indhente og kontrollere oplysninger om præmier

Kommissionens svar :

I kølvandet på mund- og klovsygekrisen er Kommissionen nu i færd med at udarbejde udkast til forslag om indførelse af et system til identificering og registrering af får og geder.

64. kræver, hvad angår mælkekvoteordningen, en harmoniseret anvendelse af reglerne om bøder til mælkeproducenter ved manglende overholdelse af mælkekvoterne, der 17 år efter deres indførelse stadig ikke anvendes korrekt i alle medlemsstater (punkt 2.193 i Revisionsrettens årsberetning); beklager, at Italien har betalt superafgiften for overtrædelse af mælkekvoterne for sine landmænd, hvilket har forvredet konkurrencen i hele EU;

Kommissionens svar :

Det forhold, at der leveres mere mælk, end det er tilladt i henhold til de individuelle kvoter, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92, kan ikke i sig selv betragtes som "manglende overholdelse af mælkekvoterne", men er en kalkuleret risiko, som producenten påtager sig i overensstemmelse med forordningen, idet producenten kun skal betale en afgift, hvis den nationale kvote overskrides. Hvis der kan påvises svig eller uregelmæssigheder i forbindelse med denne afgift, pålægger medlemsstaterne de bøder, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001, som trådte i kraft den 31. marts 2002, og som har medført en betydelig skærpelse og en harmonisering af de bøder, der tidligere var fastsat i forordning (EØF) nr. 536/93. Kommissionen har dermed fulgt Revisionsrettens anbefalinger.

Der sker dog som regel det, at de producenter, der nægter at betale afgiften, anlægger sag ved en national domstol, og i så fald kan hverken medlemsstaterne eller Kommissionen gribe ind i rettens gang. Desuden fastslog Domstolen for nylig (sag C-277/99), at Kommissionen ikke må pålægge medlemsstaterne finansielle korrektioner vedrørende den anslåede afgift i de tilfælde, hvor der verserer retssager, medmindre Kommissionen ud fra konkrete eksempler kan påvise, at det er de nationale myndigheders skyld, at sagerne trækker i langdrag. Kommissionen må heller ikke pålægge medlemsstaterne finansielle korrektioner vedrørende renter for for sene betalinger, hvis den ikke kan godtgøre, at der består alvorlig og velbegrundet formodning om, at det forhold, at visse forfaldne beløb ikke er blevet betalt eller er blevet betalt for sent, skyldes forsømmelighed fra de nationale myndigheders side (sag C-130/99).

65. opfordrer, hvad angår medlemsstaternes anvendelse af BSE-lovgivningen (Revisionsrettens særberetning 14/2001) og foranstaltningerne vedrørende forebyggelse af mund- og klovsyge, til, at der indføres procedurer for anvendelse af finansielle korrektioner eller bøder i forbindelse med veterinære udgifter eller markedsrelaterede foranstaltninger finansieret af EU i tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke overholder veterinærlovgivningen;

Kommissionens svar :

I henhold til forordning (EF) nr. 178/2002 har Kommissionen beføjelse til at gribe ind i sager, hvor en alvorlig risiko mod menneskers og dyrs sundhed eller miljøet ikke kan kontrolleres tilfredsstillende ved hjælp af de foranstaltninger, den eller de berørte medlemsstat(er) iværksætter. Kommissionen er bemyndiget til at vedtage visse foreløbige foranstaltninger, som efterfølgende skal enten bekræftes, forlænges, ændres eller ophæves.

Som bebudet i Kommissionens hvidbog om fødevarer (KOM(1999) 719), har Kommissionen til hensigt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til en forordning om kontrol af foder og fødevarer. Kommissionens tjenestegrene er i gang med at se nærmere på, hvordan der i et sådant forslag kan indarbejdes procedurer med henblik på at få dækket de ovennævnte huller. Eventuelle foranstaltninger til det formål skal gennemgås meget nøje i forhold til bestemmelserne i traktaten.

66. opfordrer Kommissionen til at overveje, om den ikke burde have udvidede beføjelser i nødsituationer, hvor der er tale om sundhedsmæssige risici for mennesker og dyr;

Kommissionens svar :

Kommissionen deler Europa-Parlamentets bekymring vedrørende sundhedsmæssige risici for mennesker og dyr, men vil dog påpege, at der skal foreligge et hensigtsmæssigt retsgrundlag i traktaterne for et sådant instrument.

Det forventes, at forslaget til en forordning om kontrol af foder og fødevarer kan forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2002. Kommissionens tjenestegrene er i færd med at undersøge, hvordan og i hvilken form de ovennævnte målsætninger kan indarbejdes i det endelige forslag (se Kommissionens svar på punkt 65 og 70).

67. konstaterer, at nogle regler har haft uønskede virkninger, og at Kommissionen har reageret for sent på Revisionsrettens advarsler, og kan i den forbindelse nævne støtten til dyrkning af spindhør, som allerede i 1992²¹ fik Revisionsretten til at anbefale Kommissionen at undlade at tilskynde yderligere til dyrkning af spindhør eftersom der allerede på det tidspunkt var overskudsproduktion, som ikke kunne afsættes²²; beklager fremgangsmåden, og at det tog Kommissionen og medlemsstaterne så lang tid at reagere på situationen; konstaterer, at Rådet og Parlamentet i nogle tilfælde har obstrueret forslag fra Kommissionen om forbedring af lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik;

Kommissionens svar :

Kommissionen er helt enig i, at enhver form for ukorrekt anvendelse af midler fra EU-budgettet bør fordømmes. Kommissionen fulgte Revisionsrettens anbefalinger i 1992, eftersom det samlede niveau for støtten til dyrkning af spindhør, ikke steg. Rent faktisk skyldtes problemet i 1992 en ubalance på markedet, som ikke gør sig gældende i dag. De problemer, der startede i 1994, havde derimod reelt intet at gøre med stigninger i mængden af producerede fibre.

68. fordømmer regler, der afstedkommer en "jagt på præmier" med utilsigtede, skadelige virkninger for EU-budgettet; opfordrer endnu engang, ligesom det gjorde det i beslutning af 19. januar 2000 om decharge for regnskabsåret 1997²³, indtrængende til, at der foretages en systematisk opfølgning af Revisionsrettens anbefalinger;

²¹ EFT C 309 af 16.11.1993.

²² Revisionsrettens årsberetning - punkt 2.77.

²³ EFT L 45 af 17.2.2000, s. 33.

Kommissionens svar :

Kommissionen er helt enig i, at enhver form for ukorrekt anvendelse af midler fra EU-budgettet bør fordømmes. Kommissionen fulgte Revisionsrettens anbefalinger i 1992, eftersom det samlede niveau for støtten til dyrkning af spindhør, ikke steg. For at undgå "jagt på præmier" for hør og hamp fremsatte Kommissionen i 1996 et forslag til en reform af ordningen, hvorefter der blev indført yderligere krav i ordningen, såsom obligatoriske forarbejdningskontrakter, pligt til at omdanne det høstede produkt og et vist minimums-udbytte pr. hektar.

69. anmoder Revisionsretten om at vurdere, i hvilken udstrækning præferenceordningerne også er kilde til uregelmæssigheder, der indvirker negativt på Fællesskabets ressourcer (jf. dommen i sagen om fjernsynsapparater fra Tyrkiet), og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udvikle alternativer til det nuværende system;
70. beklager handlen med forfalsket smør, der var organiseret af professionelle svindlere, og kunne have medført sundhedsmæssige risici, og som har påført budgettet et betydeligt tab; kræver, at svindlerne og de involverede europæiske virksomheder idømmes passende bøder, og at alle oplysninger om denne sag hurtigst muligt fremsendes til Europa-Parlamentet; beklager, at Kommissionen ikke har advaret forbrugerne mod mulige sundhedsrisici, efter at sagen blev almindelig kendt i juli 2000; forventer, at Kommissionen for fremtiden lader hensynet til folkesundheden gå forud for alle andre undersøgelser; bemærker, at der, næsten to år efter at OLAF offentliggjorde skandalen, ikke er foretaget nogen form for finansielle korrektioner fra EU's side over for de ansvarlige firmaer, der er involveret i denne sag, hvilket står i skarp modsætning til, hvad der sker i forbindelse med alle andre meget mindre alvorlige overtrædelser (som f.eks. at producere mælk ud over den tildelte mælkekvote);
- mener, at den nuværende situation er i strid med principperne om lige beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at kriminelle overtrædelser ikke behandles mere favorabelt end administrative overtrædelser
 - opfordrer Kommissionen til at følge denne sag nøje og aflægge beretning til Europa-Parlamentet om enhver udvikling af betydning;

Kommissionens svar :

Den nye rammeforordning i form af de "generelle bestemmelser på fødevareområdet", der blev vedtaget den 21. januar 2002, giver Kommissionen øget mulighed for at gribe ind i tilfælde af mikrobiologisk og kemisk kontaminering af fødevarer af enhver art. I henhold til disse bestemmelser kan Kommissionen vedtage nødforanstaltninger, der dækker hele fødevarekæden, "hvis det er åbenbart, at fødevarer eller foder med oprindelse i Fællesskabet eller importeret fra et tredjeland må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet, og at denne risiko ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af de foranstaltninger, der træffes af den eller de berørte medlemsstater" (artikel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002).

I denne rammeforordning lægges der desuden stor vægt på, at fødevarer skal kunne spores tilbage til oprindelsen, så der kan sættes ind på det rette sted i fødevarekæden.

OLAF bistod retsmyndighederne i Italien og Frankrig og var inddraget i den administrative efterforskning i Tyskland. På nuværende stadium fortsætter den strafferetlige efterforskning i Italien og Frankrig. De belgiske, franske og tyske administrative myndigheder venter på at kunne gøre brug af de indsamlede informationer i en juridisk sammenhæng for at kunne vurdere, hvorvidt og i hvilket fald i hvilket omfang der kan foretages inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, og om de EU-sanktioner, den horisontale forordning (EF) nr. 2988/95 giver mulighed for, eventuelt kan finde anvendelse. Alle strafferetlige sanktioner i forbindelse med smørsagen er et anliggende for de relevante nationale retsinstanser.

Parlamentet vil blive underrettet om sagens udfald.

71. konstaterer, at ansvaret for afsløring af tilfælde af uregelmæssigheder og svig ligger hos medlemsstaterne (som har pligt til at indberette dem til Kommissionen), Kommissionens afdelinger, OLAF og Revisionsretten, men at medlemsstaterne, således som det understreges i Revisionsrettens særberetning 10/2001, på ingen måde opfylder deres forpligtelse til at indberette alle uregelmæssigheder i forbindelse med strukturfondene, og at de reelle tal sandsynligvis er langt større;

Kommissionens svar :

Det er helt korrekt, at nogle medlemsstater i forbindelse med strukturfondene har haft problemer med at fortolke begrebet "uregelmæssighed", hvilket resulterede i meget begrænset indberetning af svig og uregelmæssigheder. Kommissionen var opmærksom på problemet og tog initiativ til at finde en løsning på det. Det bestod i afholdelse af målrettede uddannelseskurser for de embedsmænd i medlemsstaterne, der beskæftiger sig med forvaltningen af strukturfondene, samt løbende bilaterale kontakter mellem Kommissionen og medlemsstaterne på møderne i Koordineringsudvalget for Kontrollen med Strukturfondene og Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig, Cocolaf. Der foregår en permanent dialog med medlemsstaterne om dette spørgsmål inden for alle områder af EU-budgettet, og møderne i Cocolaf har i 2002 fokuseret specifikt på dette emne. Der er sket en forbedring i indberetningen, så der siden 1998 er indberettet flere sager. Denne udvikling bør betragtes som et positivt resultat.

Det fremgår meget klart af artikel 3 i forordning (EF) nr. 1681/94, hvad medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, og forordning (EF) nr. 2988/95 indeholder en definition af, hvad der udgør uregelmæssigheder. Sidstnævnte forordning er en horisontal ramme-forordning, der drejer sig om beskyttelse af EU's interesser på alle områder inden for EU-budgettet, og som gælder for alle uregelmæssigheder, der opdages inden for alle dele af budgettet.

I efteråret 2002 vil Kommissionens generaldirektorater med ansvar for strukturfondene sammen med OLAF se nærmere på, hvordan medlemsstaterne overholder procedurerne for indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med strukturfondene.

På alle koordineringsmøder med de nationale kontrolmyndigheder understreger Kommissionen, hvor vigtigt det er at indberette uregelmæssigheder og følge op på dem. De nationale revisorer er nu mere bevidste om ikke at overse dette aspekt ved revisionerne på stedet.

72. opfordrer Kommissionen til at evaluere og revidere den eksisterende ordning for import fra tredjelande - til priser under EU's - af landbrugsvarer, som forarbejdes i EU og reeksporteres til tredjelande;

Kommissionens svar :

Det er ikke ønskeligt at ophæve præferenceordningerne, der gør det muligt at importere varer til Fællesskabet til verdensmarkedspriser og reeksportere dem uændret eller efter forarbejdning. Disse præferenceordninger er nemlig hovedsagelig til fordel for udviklingslandene.

Proceduren for aktiv forædling, der gør det muligt at forarbejde varer i Fællesskabet til verdensmarkedspriser og reeksportere de forarbejdede varer, er kun tilladt, når de økonomiske betingelser, der begrundet ordningen, er opfyldt. At begrænse adgangen til aktiv forædling kunne gå ud over Fællesskabets forarbejdningsindustri.

- 73 kræver, at medlemsstaterne, herunder de regionale administrationer, i højere grad gøres opmærksom på foranstaltninger til bekæmpelse af uregelmæssigheder i betragtning af, at skodesløs eller ukorrekt omgang med bevillinger fra EU-budgettet navnlig i forbindelse med strukturforanstaltninger afspejler sig i tilsvarende skodesløs omgang med bevillinger, der hidrører fra medfinansiering over de nationale budgetter;

Kommissionens svar :

Kommissionen ser med tilfredshed på, at Parlamentet støtter dens fortsatte bestræbelser for at gøre medlemsstaterne mere opmærksomme på behovet for at bekæmpe uregelmæssigheder.

Se også Kommissionens svar på punkt 14 a.

74. opfordrer Kommissionen til rent faktisk at anvende finansielle korrektioner i medfør af forordning (EF) nr. 448/2001²⁴ i forbindelse med strukturforanstaltninger, hvor der forekommer uregelmæssigheder

Kommissionens svar :

Kommissionen er helt indstillet på at håndhæve forordning (EF) nr. 448/2001 særdeles konsekvent.

75. mærker sig de tal, Kommissionen på Parlamentets opfordring har fremsendt vedrørende antallet af uregelmæssigheder pr. medlemsstat og tilbagesøgte beløb i forbindelse med strukturfondene, efter at Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/94²⁵ trådte i kraft, samt de betydelige beløb, som visse medlemsstater (Italien, Spanien, Det Forenede Kongerige, Tyskland) skylder; vil gerne orienteres om årsagerne til det lave tilbagesøgningsbeløb for disse lande;

²⁴ EFT L 64 af 6.3.2001, s. 13.

²⁵ EFT L 178 af 12.7.1994, s. 43.

Kommissionens svar :

Når der indberettes uregelmæssigheder til OLAF, skal medlemsstaterne foretage de nødvendige korrektioner og underrette OLAF. I dag skal de generaldirektorater, der er ansvarlige for strukturfondene, på det tidspunkt, programmerne afsluttes, sammen med OLAF kontrollere, at de meddelte uregelmæssigheder er blevet korrigeret. Såfremt det ikke er tilfældet, sikrer de sig, at der gøres noget ved de pågældende sager, før de stiller forslag om afslutning af programmet.

OLAF-databasen over sager, hvor medlemsstaterne har indberettet uregelmæssigheder i forbindelse med strukturfondene, viser sag for sag for hver enkelt medlemsstat, hvilken fond det drejer sig om, det omhandlede beløb, og hvor langt man er nået med tilbagesøgningen på nationalt plan. Man er nu begyndt at afslutte 1994-1999-programmet, som skal være fuldt afsluttet i 2003, og først på dette tidspunkt kan man få et fuldstændigt billede af situationen med hensyn til tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb. Inden afslutningen skal alle indberettede sager være henlagt bortset fra dem, hvor tilbagesøgningsproceduren er indstillet i afventning af en retssag. Hvis medlemsstaten ikke har taget højde for samtlige resterende beløb, der skal tilbagesøges under programmets afslutning, vil Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger, herunder anvendelse af artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88, ændret ved forordning (EF) nr. 2082/93.

I perioden 2000-2006 vil de generaldirektorater, der er ansvarlige for disse fonde, i henhold til gennemførelsesforordningerne (EF) nr. 438/2001 og 448/2001 (for strukturfondene) og (EF) nr. 1386/2002 (for Samhørighedsfonden) hvert år blive underrettet om verserende tilbagesøgningsprocedurer i medlemsstaterne. Det vil sammen med en mere komplet database med mere ensartede data give mulighed for en bedre overvågning af situationen, herunder også i relation til mindre alvorlige uregelmæssigheder.

Der er indført systemer, der skal begrænse antallet af uregelmæssigheder. De skærper:

- kravene med hensyn til forsvarlig økonomisk forvaltning og kontrol (artikel 32, 34 og 38 i forordning (EF) nr. 1260/1999, artikel 12 i forordning (EF) nr. 1164/94 og artikel H i bilag II til samme forordning samt gennemførelsesforordningerne (EF) nr. 438/2001 og 1386/2002);

- de sanktioner, der kan iværksættes for uregelmæssigheder både i medlemsstaterne (som har hovedansvaret for at afsløre og korrigere uregelmæssigheder på stedet og indberette dem til Kommissionen) og i Kommissionen (artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/1999, artikel H i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 og gennemførelsesforordningerne (EF) nr. 438/2001 og 1386/2002 samt Kommissionens interne retningslinjer vedrørende finansielle korrektioner). Kommissionens sanktionsmidler omfatter korrektioner ved ekstrapolation²⁶ eller til en fast sats²⁷.

Det må indrømmes, at Kommissionen i perioden fra 1997 til 2000 kun udstedte tilbagesøgningsordrer for forholdsvis begrænsede beløb på grundlag af de gamle regler

²⁶ Anvendes i tilfælde af systematiske uregelmæssigheder, hvis finansielle virkning teoretisk kunne beregnes, men som på grund af omkostningsmæssige eller andre hensyn ikke udregnes nøjagtigt og derfor må anslås.

²⁷ Anvendes ved systematiske uregelmæssigheder (der skyldes mangler ved de nationale kontrolsystemer, f.eks. manglende kontrol af overholdelsen af EU-reglerne) eller enkeltstående overtrædelser af reglerne, hvis finansielle virkning ikke kan udregnes.

(artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88); disse beløb er meddelt Parlamentet i de svar på Budgetkontroludvalgets spørgsmål, generaldirektøren for regionalpolitik fremsendte den 8. februar 2002.

Korrektioner

76. anbefaler, hvad angår afslutningen af regnskaberne (EUGFL), endnu engang (jf. ovennævnte beslutning af 4. april 2001 om decharge for regnskabsåret 1999), at proceduren forbedres, især igennem øgede finansielle korrektioner over for medlemsstaterne ved gentagne tilfælde af svagheder i kontrolsystemerne, herunder forsinkelser i forbindelse med indførelsen af det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS), og igennem forlængelse af fristen for overensstemmelseserklæringer fra 24 til 36 måneder, som allerede foreslået i ovennævnte beslutning om decharge 1999; anmoder Kommissionen om at forelægge de nødvendige forslag;

Kommissionens svar :

Kommissionens tjenestegrene er på grundlag af de gældende forordninger i færd med at undersøge mulighederne for at forhøje de korrektioner, der foretages med faste satser i tilfælde af fortsatte mangler ved de kontrolsystemer, som allerede har givet anledning til en korrektion i forbindelse med en tidligere beslutning om regnskabsafslutning. Det gælder især for forsinkelser eller mangler ved indførelsen af IACS. Fortsatte kontrolmæssige svagheder, som ikke afhjælpes, kan rent faktisk øge risikoen for og omfanget af uregelmæssigheder og det deraf følgende finansielle tab for EUGFL. De nærmere bestemmelser herom forventes fastsat i løbet af andet halvår 2002.

77. anmoder Kommissionen om inden den næste dechargeprocedure at fremsætte forslag med henblik på at sikre, at der kan idømmes passende straffe (f.eks. i form af reducerede forskud eller finansielle korrektioner) for den manglende opfyldelse af kriterierne, som medlemsstaternes betalende instanser gør sig skyld i;

Kommissionens svar :

Det er med den nuværende lovgivning ikke muligt at foretage korrektioner på grundlag af en potentiel fejl fra de udbetalende organers side i relation til godkendelseskriterierne. Godkendelsen er medlemsstaternes anliggende. Kommissionens tjenestegrene intervenserer dog på dette område med korrektioner i sager, hvor bestemmelserne ikke er opfyldt, og nedsættelse af forskud, men det gælder kun, hvor der er tale om helt specifikke budgetposter for de finansierede foranstaltninger.

78. spørger igen sig selv, om det nuværende system med finansielle korrektioner er tilstrækkeligt til at tilskynde medlemsstaterne til at bekæmpe svig og uregelmæssigheder; opfordrer endnu en gang Kommissionen til at stille forslag til en forenkling af overtrædelsesproceduren, som giver medlemsstaterne mulighed for at betale et fast beløb eller en tvangsbøde, efter at Domstolen har afsagt dom, hvis de efter Kommissionens opfattelse har undladt at overholde en forpligtelse i henhold til traktaten (artikel 228);

Kommissionens svar :

Artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/1999 og forordning (EF) nr. 448/2001 (finansielle korrektioner) giver medlemsstaterne et incitament til at afsløre og korrigere uregelmæssigheder i anvendelsen af strukturfondsmidler ved at give dem mulighed for at omfordele annullerede og tilbagesøgte beløb til andre projekter, hvorimod beløb, der annulleres og tilbagesøges af Kommissionen, går tabt for det pågældende program.

Kommissionen, som løbende arbejder på at sikre korrekt anvendelse af EU-lovgivningen, herunder også i tilfælde af gentagne overtrædelser, har på indeværende tidspunkt ikke grund til at være utilfreds med den sanktion i form af tvangsbøder, den systematisk anvender for at tilskynde medlemsstaterne til at efterkomme Domstolens kendelser.

79. opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet bedre underrettet om fremskridt hen imod en mere effektiv forvaltning af tilbagesøgningen af uretmæssigt udbetalte beløb (aktion 96 i hvidbogen om den interne reform af Kommissionen); gentager sin beklagelse (jf. ovennævnte beslutning af 28. februar 2002) af, at Kommissionen ikke har fulgt Parlamentets henstilling og indført krav om, at tilbagesøgning skal indledes senest tre måneder efter modtagelse af oplysninger om uregelmæssigheder fra Revisionsretten;

Kommissionens svar :

Kommissionen vil atter gerne påpege, at konstateringen af, at der er foregået uregelmæssigheder, ikke nødvendigvis betyder, at der fejlagtigt er udbetalt penge. Man skal desuden være klar over, at når der skal tilbagesøges uretmæssigt udbetalte beløb, er en tre måneders frist urealistisk, fordi over 80% af de pågældende beløb er EU-udgifter, der forvaltes indirekte, dvs. af medlemsstaterne selv. Hvad angår reglerne om tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb, gælder ganske særlige regler (lovgivningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen og Sapard samt lovgivningen om finansielle korrektioner for strukturfondene, Samhørighedsfonden og Ispa).

Som tidligere nævnt (punkt 4) vil Kommissionen inden udgangen af 2002 fremsende en meddelelse til de øvrige institutioner om de fremskridt, der er opnået under den nuværende lovgivning med hensyn til iværksættelsen af aktion 96 om mere effektiv forvaltning af tilbagesøgningen af uretmæssigt udbetalte midler; meddelelsen vil blive baseret på den handlingsplan, der blev vedtaget i december 2000 (SEK(2000) 2204/3 af 13. december 2000), og de fremskridt, der forventes under den nye finansforordning, som Rådet vedtog den 25. juni 2002, samt gennemførelsesbestemmelserne hertil (udkastet til gennemførelsesbestemmelser blev forelagt for de øvrige institutioner til udtalelse i slutningen af juli 2002), herunder også spørgsmålet om systematisk fastlæggelse af beløb, det overhovedet er muligt at fastlægge. Den Interne Revisionstjeneste er ved at være færdig med en undersøgelse af spørgsmålet (der henvises i øvrigt til sidste afsnit i Kommissionens svar på punkt 4).

Det, der kan gøres uden ændringer i lovgivningen, er bl.a. at forhindre, at beløb bliver uinddrivelige på grund af forældelse; det sikres navnlig ved automatiske rykkerskrivelser og formelle varselsskrivelser til debitorerne, bedre indberetningspraksis og lettere adgang for generaldirektoraterne til databaser med henblik på kontrol af debitors finansielle situation. For at reducere de gamle fordringer, der stadigvæk kan inddrives, har man styrket ressourcerne og strukturerne til tilbagesøgning. Med hensyn til afskrivning af visse beløb, der vurderes som uinddrivelige, er reglerne blevet tydeliggjort med vedtagelsen den 8. april 2002 af interne regler om gennemførelsen af 2002-budgettet, herunder opgivelse af

inddrivelse af konstaterede fordringer med henvisning til proportionalitetsprincippet, hvilket er helt efter Parlamentets ønske (se punkt 80 nedenfor).

De foranstaltninger, der gøres brug af i forbindelse med forberedelsen af de nye rammebestemmelser, som skal træde i kraft den 1. januar 2003 (den nye finansforordning, gennemførelsesbestemmelserne hertil samt revision af de interne procedureregler for inddrivelse af fordringer), omfatter en styrkelse af den anvisningsberettigedes funktion (den anvisningsberettigede bliver ansvarlig for udarbejdelsen og fremsendelsen af debetnotaen til debitor) samt styrkelse af instrumenterne vedrørende tvangsfuldbyrdet inddrivelse (inddrivelse ved modregning, ved inddragelse af en eventuel sikkerhed, der er stillet på forhånd, og ved håndhævelse af en afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes, og som er truffet enten i henhold til EF-traktatens artikel 256 eller efter en retssag). Endelig indebærer de nye rammebestemmelser en videreførelse af den nævnte rationalisering af bestemmelserne om afskrivning af konstaterede fordringer (opgivelse eller bortfald af fordringen samt tekniske og regnskabsmæssige justeringer).

Kommissionens afdelinger instrueres allerede nu i de nye rammebestemmelser og de ændringer i computerprogrammerne, de medfører.

80. glæder sig over Kommissionens retningslinjer om anvendelsen af proportionalitetsprincippet i forbindelse med frafald af inddrivelse af tilgodehavender; påskønner, at der med retningslinjerne indføres klare og gennemsikkelige procedurer for afskrivning af gæld i overensstemmelse med Parlamentets ønsker;
81. anmoder Kommissionen om, når den har truffet sin afgørelse, at underrette Parlamentet om grundlaget for beregningen af den finansielle korrektion, der skal finde anvendelse over for henholdsvis Nederlandene (i forbindelse med ESF) og Spanien (i forbindelse med hørsagen);

Kommissionens svar :

Med hensyn til opfølgningen på de uregelmæssigheder, der blev konstateret i Nederlandene, har Kommissionen med jævne mellemrum (ved flere lejligheder i 2001) informeret Europa-Parlamentet via Budgetkontroludvalget, enten i form af et brev stilet til ordføreren for 1999-dechargen eller som svar på specifikke skriftlige forespørgsler fra nogle af Parlamentets medlemmer. Metoden til beregning af de finansielle korrektioner er beskrevet i den beslutning, Kommissionen vedtog i henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. 4253/88 (nedsættelse af EU-bistand - beslutning C(2002) 970), hvoraf en kopi den 19. april 2002 blev fremsendt af kommissær Anna Diamantopoulou til Parlamentets formand, Diemut R. Theato (kabinetspost nr. 0596).

For at implementere denne beslutning udstedte Kommissionen flere debetnotaer, som blev fremsendt til de nederlandske myndigheder og vedrørte en samlet fordring på 157 188 991 EUR. Dette beløb var tilbagebetalt til Kommissionen i fuldt omfang den 9. juli 2002.

Hvad angår hørsagen, underretter Kommissionen regelmæssigt Budgetkontroludvalget om beslutninger om regnskabsafslutning.

82. forventer, at Kommissionens beslutningsprocedurer i forbindelse med finansielle korrektioner bliver åbne og gennemsikkelige; henviser til EF-traktatens artikel 213, i henhold til hvilken Kommissionens medlemmer "udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed" og "afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med

karaktern af deres hverv"; henviser endvidere til adfærdskodeksen for medlemmerne af Kommissionen, hvori det hedder, at eliminering af enhver risiko for interessekonflikter vil hjælpe medlemmerne til at sikre deres uafhængighed; påpeger, at det i henhold til adfærdskodeksen i givet fald påhviler medlemmernes kabinetter at fungere som kontaktled mellem kommissionsmedlemmerne og de afdelinger, de er ansvarlige for, uden dog at gribe ind i forvaltningen af de pågældende afdelinger; forventer af Kommissionens medlemmer og deres respektive kabinetter, at de fortsat overholder disse regler; minder Kommissionen om, at den har forpligtet sig til på Parlamentets opfordring at aflægge detaljeret beretning om eventuelle konkrete finansielle korrektioner og om de procedurer, der er fulgt;

Kommissionens svar :

Kommissionen og dens medlemmer kan kun gentage, at de nøje opfylder deres forpligtelser i henhold til traktaterne og den adfærdskodeks, Prodi-kommissionen indførte som én af sine første officielle handlinger.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

83. konstaterer, at OLAF's virksomhed, som nævnt i årsberetningen fra OLAF-Overvågningsudvalget (kapitel III, punkt 3.2), var underlagt visse begrænsninger, da kontoret ikke var i stand til at fremskaffe præcise oplysninger om, hvad de ansvarlige nationale myndigheder havde foretaget sig i de forskellige sager, og om, hvorvidt der var idømt administrative eller strafferetlige bøder eller foretaget tilbagesøgning af beløb; konstaterer også, at kontoret havde begrænsede muligheder (f.eks. på momsområdet, hvor Revisionsretten i punkt 1.90 i sin årsberetning konstaterer, at "en anden faktor, der kan øge risikoen for svig, er manglen på et klart retsgrundlag for en international koordination af momsundersøgelserne varetaget af OLAF/Kommissionen");

Kommissionens svar :

Kommissionen har i Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig, Cocolaf, startet en dialog med medlemsstaterne og iværksat initiativer med brug af de midler, den har til rådighed, for at få mere præcise oplysninger om opfølgningen på sager, OLAF videresender til de nationale retsinstanser. Hertil kommer, at alle former for opfølgning i sager, der undersøges af OLAF, de være sig af administrativ, juridisk, disciplinær eller finansiell art, varetages af de enheder, der er ansvarlige for opfølgningen.

I Kommissionens arbejdsprogram for 2001 indgik rent faktisk et forslag om at forbedre EU-samarbejdet og informationsudvekslingen i momssager og bekæmpe grænseoverskridende momssvindler mere effektivt. Der var tale om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en samarbejds mekanisme mellem medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder og Kommissionen. Formålet var at beskytte EU's finansielle interesser mod ulovlig virksomhed, herunder momssvindler og hvidvaskning af penge.

Kommissionen anførte i sin handlingsplan for 2001-2003 om bekæmpelse af svig, at den fortsat er indstillet på at fremsætte et sådant forslag.

I erkendelse af, at hovedansvaret for de foranstaltninger, der skal til for at sikre, at det fælles momssystem fungerer effektivt, påhviler medlemsstaterne, skulle den nævnte

forordning især give Kommissionen mulighed for at spille en koordinerende og motiverende rolle i bekæmpelsen af momsregelmæssigheder af særlig relevans for EU. Dette initiativ vil virke som et supplerende retsinstrument til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde på momsområdet (KOM(2001) 294 endelig udg.).

84. Er foruroliget over, at det i Overvågningsudvalgets beretning (kapitel IV, punkt 3.1.1) konkluderes, at OLAF kun i meget få tilfælde har sendt rapporter eller oplysninger til de ansvarlige nationale retsinstanser, selv om der i en stor del af OLAF-sagerne er kriminelle elementer involveret

Kommissionens svar :

Den nyoprettede enhed af retsmedlemmer og juridiske rådgivere skal bl.a. sørge for tætte kontakter til de nationale retsinstanser og sikre, at OLAF-undersøgelserapporterne fremsendes til disse instanser på det rette tidspunkt.

85. anmoder om at blive underrettet om OLAF's præcise rolle i forbindelse med lovgivningen om forebyggelse af svig;

Kommissionens svar :

Under aktion 94 i hvidbogen om reformen redegøres der for Kommissionens planer om at sikre en bedre beskyttelse af lovgivningen og forvaltningen af kontrakter mod svig. Kommissionen vedtog den 7. november 2001 en meddelelse herom, som blev fremsendt til Europa-Parlamentet til orientering. OLAF konsulteres helt specifikt på et tidligt tidspunkt inden den fælles høring af de berørte tjenestegrene. Det vil med andre ord sige, at OLAF kan inddrages i udarbejdelsen af et lovgivningsforslag og mere specielt bidrage med bestemmelser, der forhindrer svig. Denne høring foregår ved en formel procedure, der bygger på en række udvalgte risikoområder og følsomme forslag. Det er en ganske bestemt enhed inden for OLAF, der beskæftiger sig med det lovgivningsmæssige aspekt af beskyttelsen mod svig, og denne enhed koordinerer og gennemfører den pågældende høring. Enheden er i øjeblikket under oprettelse og vil snart forelægge sine første forslag for en særlig fælles arbejdsgruppe, som mødes på initiativ af OLAF.

Gruppens hovedopgaver bliver i henhold til ovennævnte meddelelse at validere kontorets kriterier og første undersøgelser, der peger på bestemte risikosektorer. Derefter lader OLAF udarbejde konkrete lister over lovgivningsudkast inden for højrisikosektorer, der kræver en udtalelse om sikring mod svig; også den særlige arbejdsgruppe og de relevante ressortgeneraldirektorater medvirker.

Til dette formål er Kommissionens generaldirektører blevet opfordret til at udpege en korrespondent eller kontaktperson for OLAF og kontorets særlige enhed, som skal have ansvaret for høringen af OLAF på et tidligt tidspunkt i processen (koordinering samt internt arbejde i OLAF og drøftelser og beslutninger i den særlige arbejdsgruppe). Denne korrespondent får mulighed for at blive fast medlem af den særlige arbejdsgruppe, der skal nedsættes, eller kan indstille en passende repræsentant. Gruppen skal ledes af OLAF og kommer til at omfatte repræsentanter for Generalsekretariatet, Juridisk Tjeneste, Generaldirektoratet for Budget, Generaldirektoratet for Finanskontrol, Den Interne Revisionstjeneste samt et begrænset antal operationelle generaldirektorater. De generaldirektorater, som ikke er repræsenteret i gruppen, vil blive inddraget i fuldt omfang i det forberedende arbejde og skal bidrage til det på samme måde som arbejdsgruppens

medlemmer med hensyn til den endelige udvælgelse af højrisikoområder, der skal godkendes i fællesskab. OLAF spiller også en vigtig rolle med hensyn til det andet aspekt af arbejdet med beskyttelse mod svig, dvs. i forbindelse med forvaltningen af kontrakter. OLAF bistår Generaldirektoratet for Budget med at gennemgå Kommissionens systemer for forvaltning af kontrakter (f.eks. standardkontrakter, den centrale database over kontrakter, forvaltningsværktøjer). OLAF vil via den interne enhed, der skal beskæftige sig med sikringen mod svig, og Juridiske Tjeneste blive involveret på et meget tidligt tidspunkt i processen med fastlæggelse og udformning af klare bestemmelser med henblik på beskyttelse af både EU's finansielle interesser og kontrahenters og støttemodtageres interesser. OLAF skal desuden formidle de oplysninger, kontoret kommer i besiddelse af (uanset oplysningernes form og inden for de grænser, der er fastsat i EU-lovgivningen) vedrørende svig og uregelmæssigheder i tilknytning til anvendelsen af kontrakter om varer eller tjenesteydelser og beslutninger om støtte (oplysninger i tilknytning til undersøgelser, analyser osv.). Disse oplysninger vil blive lagt ind i databasen over kontrakter og kontrahenter og bliver dermed tilgængelige for alle Kommissionens afdelinger.

86. er alvorligt bekymret over den måde, hvorpå artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999²⁸ om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), for øjeblikket anvendes, når det drejer sig om udveksling af informationer mellem EU-organer og -institutioner;

Kommissionens svar :

Artikel 7 i forordning (EF) nr. 1073/1999 omhandler institutionernes, organernes, kontorernes og agenturernes pligt til at meddele OLAF oplysninger om eventuelle tilfælde af svig eller bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet og fremsende alle dokumenter og oplysninger om en igangværende intern undersøgelse.

I OLAF's seneste aktivitetsrapport, der dækker perioden fra 1. juni 2000 til 31. maj 2001, oplyses det, at OLAF havde indledt 36 interne sager, hvoraf 28 vedrørte Kommissionen. Der kan imidlertid ikke af disse tal drages nogen konklusioner om, i hvilket omfang den i artikel 7 fastsatte forpligtelse til at meddele oplysninger, opfyldes.

I henhold til artikel 15 i samme forordning skal Kommissionen i løbet af det tredje år efter forordningens ikrafttræden forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om kontorets aktiviteter, vedlagt Overvågningsudvalgets udtalelse sammen med eventuelle forslag til ændring eller udvidelse af kontorets opgaver. Der arbejdes i øjeblikket på denne rapport, som, når den er færdig, vil blive fremsendt til Rådet og Parlamentet.

OLAF fremsendte i juni 2002 en meddelelse til Parlamentet med retningslinjer for kontorets egen formidling af informationer til institutionerne.

87. anser det for absolut nødvendigt, at ændringen af den ovennævnte forordning løser problemet med de nationale myndigheders "anerkendelse" af OLAF's undersøgelser, og med opfølgningen heraf

Kommissionens svar :

Som nævnt i svaret på punkt 86 er Kommissionen ved at afslutte sin evalueringsrapport om OLAF's aktiviteter i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 1073/1999.

²⁸

EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

I henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1073/1999 udarbejder kontorets direktør henstillinger om, hvorledes en undersøgelsesrapport bør følges op.

I artikel 9, stk. 2, står der, at "OLAF's rapporter på lige fod med og på samme vilkår som de administrative rapporter, de nationale administrative inspektører udarbejder, kan udgøre gyldige bevismidler i administrative eller retslige procedurer i den medlemsstat, hvor dette måtte være påkrævet. De bedømmes efter samme regler som dem, der gælder for de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder og har samme værdi som disse." Også i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2185/96 står der, at OLAF's undersøgelsesmateriale kan anvendes som bevismidler.

Det fremgår i forvejen klart af gældende EU-lovgivning, at de administrative rapporter, der udarbejdes af OLAF, kan anvendes som bevismidler og sidestilles med nationale rapporter.

Med hensyn til den retslige opfølgning på de administrative undersøgelser råder OLAF over en enhed bestående af retsmedsmænd og juridiske rådgivere direkte under kontorets generaldirektør; denne enhed har bl.a. til opgave at forbedre samarbejdet med de nationale retsinstanser og føre tilsyn med den retslige opfølgning på OLAF-undersøgelser.

Medlemsstaternes ratifikation af den anden protokol til konventionen om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser vil give OLAF en mere specifik assisterende funktion i forhold til de nationale retsinstanser.

Også punkt 2.1.3 i Kommissionens grønbog om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (KOM(2001) 715 endelig udg. af 11. december 2001) omhandler dette spørgsmål. Der redegøres her for de aktuelle vanskeligheder, bl.a. det forhold, at Fællesskabet ikke selv kan iværksætte retsforfølgning som afslutning på de administrative undersøgelser, og de bestående forskelle mellem de nationale bestemmelser om bevisførelse, og der foreslås etableret et fælles område for efterforskning og retsforfølgning for at overvinde de nuværende hindringer.

88. beklager, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed (jf. KOM(2000) 608) ikke blev behandlet på Det Europæiske Råds møde i Nice i december 2000; glæder sig meget over den grønbog, der blev forelagt i december 2001 (KOM(2001) 715) efter gentagne opfordringer fra Europa-Parlamentets side, og mener, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed er af afgørende betydning for den effektive bekæmpelse af svig i forbindelse med EU-budgettet; kræver, at spørgsmålet om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed inddrages i konventets arbejde, således at dette organ kan forankres i traktaten i god tid inden udvidelsen;

Kommissionens svar :

- Den 26. januar 2000 - næsten et år før regeringskonferencen i Nice - fremsatte Kommissionen forslag om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed til beskyttelse af EU's finansielle interesser (KOM(2000) 34, punkt 5). Kommissionen uddybede sit tidligere hovedindlæg i en supplerende redegørelse af 29. september 2000 (KOM(2000) 608).

- Der var ikke enighed om at drøfte spørgsmålet i Nice. Kommissionen besluttede derfor at iværksætte en offentlig debat om emnet med en grønbog (KOM (2001) 715), som blev vedtaget den 11. december 2001.

- Kommissionen er i den forbindelse særdeles tilfreds med konklusionerne (punkt 43) fra Det Europæiske Råd i Læken den 14. og 15. december 2001, som opfordrer Rådet til hurtigt at behandle grønbogen.

Den offentlige debat, som omfattede seminarer og konferencer med Kommissionens direkte deltagelse, startede i december 2001 og vil, når den er afsluttet i juli 2002, med over 20 arrangementer mere specifikt have dækket 13 medlemsstater og adskillige kandidatlande. Ca. 11 000 eksemplarer af grønbogen er distribueret i interesserede kredse. Bemærkningerne til grønbogen kan læses på webstedet: http://europa.eu.int/olaf/livre_vert. Den 16. og 17. september 2002 blev der afholdt en offentlig høring i Bruxelles om emnet. Kommissionen ser med tilfredshed på, at Budgetkontroludvalget afholder en offentlig høring om grønbogen den 5. november 2002.

- Kommissionen vil i tilknytning til forberedelserne på revisionen af traktaterne forelægge konklusionerne og formentlig et nyt indlæg i starten af 2003 på grundlag af alle de indkomne bemærkninger.

Kommissionen understregede i sin meddelelse for nylig til det europæiske konvent med titlen "Et forslag til et fremtidigt EU" (KOM (2002) 247 endelig udg. af 22 maj 2002), at det er nødvendigt at supplere de nuværende traktatbestemmelser om beskyttelsen af EU's finansielle interesser med et retsgrundlag, der giver mulighed for at oprette en europæisk anklagemyndighed og vedtage regler om retsforfølgning i straffesager om svig på tværs af grænserne.

89. anmoder om at blive holdt fuldt og passende orienteret om udviklingen på områderne ulovlig handel med produkter fremstillet på basis af smør, Det Europæiske Indvandrerforum, ESF, Berlaymont, Aceal og Irela; beklager, at resultaterne af OLAF's interne undersøgelse vedrørende eventuelle disciplinære foranstaltninger i forbindelse med Irela endnu ikke foreligger;

Kommissionens svar :

OLAF vil holde Parlamentet underrettet i tråd med tidligere praksis og med retningslinjerne for kontorets formidling af informationer til institutionerne; en meddelelse om dette emne blev forelagt for Parlamentet i juni 2002. Se også Kommissionens svar på punkt 23.

Hvad angår spørgsmålet om produkter fremstillet på basis af smør, vil Kommissionen holde Europa-Parlamentet underrettet.

Hvad angår ESF, har Kommissionen altid reageret omgående på alle anmodninger fra Europa-Parlamentet om information. Der kan bl.a. henvises til Kommissionens svar på punkt 81 om sagen om uregelmæssigheder i Nederlandene vedrørende ESF. Vedrørende Berlaymont underrettede næstformand i Kommissionen, Neil Kinnock, den 26. februar 2001 Budgetkontroludvalget om udviklingen med hensyn til omkostningerne ved renoveringsarbejdet på Berlaymont. Der er siden sket følgende:

Det aftalememorandum, der blev undertegnet mellem Kommissionen og den belgiske stat den 17. juli 2001, gik ud på, at der inden den 31. december 2001 skulle undertegnes en kontrakt om prisen, de tekniske specifikationer og afleveringsdatoen for bygningen. Det viste sig efterfølgende, at kontrakten ikke kunne undertegnes inden denne frist, fordi den belgiske minister med ansvar for sagen, Rik Daems, først ville have en revision af SA/NV

Berlaymont 2000 og en vurdering af bygningen. Betalingsordningen for leje af erstatningsbygningerne er ikke ændret, og den belgiske stat betaler fortsat lejen.

Drøftelserne om eventuelt køb af bygningen fortsætter. Kommissionen vil ved fastsættelsen af den pris, man er villig til at betale, som udgangspunkt foretage sin egen analyse af årsagerne til forsinkelser i renoveringsarbejdet og de deraf følgende prisstigninger.

I øjeblikket påvirkes EU's budget ikke negativt hverken af det forhold, at Berlaymont ikke kan benyttes, eller af de betydelige forsinkelser i afleveringen af den renoverede bygning. Den belgiske regering betaler fortsat 33 mio. EUR for leje af erstatningsbygninger, medens Europa-Kommissionen fortsat betaler 14,2 mio. EUR i leje for Berlaymont-bygningen.

Kommissionen har senest informeret formændene for Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget den 21. oktober 2002, umiddelbart før aftalen med de belgiske myndigheder blev undertegnet den 23. oktober 2002.

OLAF vil underrette Parlamentet om udfaldet af alle de nævnte sager.

Udvidelsen

90. mener, at bekæmpelse af svig og effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser må have højeste prioritet i kandidatlandene, og opfordrer Kommissionen til at gøre en særlig indsats for at sikre, at alle kandidatlande inden deres tiltrædelse har indført rigtige regnskabs-, revisions- og kontrolsystemer i overensstemmelse med EU's standarder inden for de områder, som nyder godt af EU's finansielle bistand og navnlig dér, hvor der foregår delt forvaltning af fællesskabsmidler; insisterer især på, at årlige situationsrapporter for de enkelte lande skal indeholde klare og detaljerede oplysninger om gennemførelse af den finansielle førtiltrædelsesstøtte, foranstaltninger, der er truffet for at overvåge den, og resultatet af revision og kontroller på stedet og om kapitel 28 (finanskontrol); noterer sig i denne sammenhæng betydningen af en øget finansiell og faglig bistand fra EU for at forbedre kandidatlandenes administrative kapacitet;

Kommissionens svar :

Kommissionen er som nævnt i sine forskellige svar til Parlamentet fuldt vidende om vanskelighederne på dette område og deler Parlamentets bekymring om de fortsatte svagheder ved den offentlige forvaltning i kandidatlandene. Disse problemer og vanskeligheder er også omhandlet i situationsrapporterne fra 2001, tiltrædelsespartnerskaberne og strategidokumenterne. Kommissionen har derfor afdækket de kommende udfordringer for kandidatlandene og har iværksat omfattende foranstaltninger - og vil fortsat gøre det - for at sikre, at kandidatlandene ved tiltrædelsen råder over effektive kontrolsystemer til forvaltningen af EU-midler. Disse foranstaltninger er i øjeblikket baseret på en treleddet strategi:

- For det første overvåger Kommissionen i forbindelse med kapitel 28 i forhandlingerne meget nøje kandidatlandenes tilsagn om at opbygge en velfungerende offentlig intern finanskontrol og videreudvikle de eksterne revisionssystemer, som de øverste nationale revisionsinstitutioner er ansvarlige for. Phare-programmet er blevet og bliver fortsat anvendt til at støtte både den lovgivningsmæssige tilpasningsproces og opbygningen af de nødvendige institutioner til implementeringen af den offentlige interne finanskontrol og eksterne revisionssystemer både på nationalt plan og om nødvendigt også regionalt. EU-

medlemsstaterne er inddraget aktivt som partnere i denne indsats via det særlige partnerskabsinstrument, og der er over 30 sådanne partnerskabsprojekter i gang på dette og nært beslægtede områder. Desuden er der inden for Sigma-programmet et omfattende arbejde i gang, som omfatter "peer reviews" og andre foranstaltninger, der kan sætte fart i processen.

- For det andet har Kommissionen siden 1999 intensiveret sin indsats for at styrke kandidatlandenes institutionelle kapacitet til at forebygge og bekæmpe svig, navnlig i relation til forvaltningen af EU-midler. Kommissionen har i forbindelse med forhandlingerne under kapitel 28 hele tiden opfordret kandidatlandene til at etablere operationelt uafhængige koordineringstjenester eller strukturer til bekæmpelse af svig med ansvar for koordineringen af alle de lovgivningsmæssige, administrative og operationelle aspekter af beskyttelsen af EU's finansielle interesser. Ni kandidatlande har allerede udpeget sådanne koordineringsstrukturer eller -tjenester, og processen er langt fremme i de fleste af de øvrige lande.

Der vil allerede i 2003 blive iværksat et Phare-program om bekæmpelse af svig med henblik på beskyttelse af EU's finansielle interesser; programmet skal dække flere lande og understøtte Kommissionens egen indsats på dette felt.

OLAF har allerede etableret et effektivt samarbejde på operationelt plan med flere af de udpegede koordineringstjenester for bekæmpelsen af svig.

- For det tredje vil Kommissionen via gradvis indførelse af et udvidet decentralt forvaltningssystem (EDIS) for førtiltrædelsesmidlerne hjælpe kandidatlandene med at opbygge finansielle forvaltnings- og kontrolsystemer, som er "systembaserede" frem for "transaktionsbaserede". Processen er allerede i gang, og man er i færd med at foretage en første analyse vedrørende systemer, personale, interne kontrolforanstaltninger, finansielt ansvar, revisioner og offentlige indkøb.

Også handlingsplanen for opbygning af den institutionelle kapacitet er, som anført i 2001-strategidokumentet, udnyttet til dette formål. Det overordnede ansvar for dette spørgsmål ligger dog hos kandidatlandene selv. Kommissionen kan i partnerskab med medlemsstaterne stille metoder og midler til rådighed, men kun kandidatlandene kan sikre resultaterne.

91. konstaterer med stor bekymring, hvor begrænsede fremskridt der er sket hen imod datamatisering af ordningen for fællesskabsforsendelse, siden Parlamentets undersøgelsesudvalg aflagde sin beretning; forventer, at Kommissionen forelægger konkrete forslag til forbedringer som led i opfølgningen af dechargeproceduren for regnskabsåret 2000; anmoder om, at alle nødvendige foranstaltninger træffes, inden noget kandidatland optages i Den Europæiske Union, opfordrer Budgetkontroludvalget til hurtigst muligt at se på situationen og henviser til anbefalingen af 13. marts 1997 fra Undersøgelsesudvalget om Ordningen for Fællesskabsforsendelse

Kommissionens svar :

Kommissionen gennemgår med jævne mellemrum de nationale forvaltningers planlægning med hensyn til etableringen og indkøringen af det nye edb-system for fællesskabsforsendelse. Det fremgår af den tabel, der er vedføjet som bilag, hvor langt man er nået. Datoerne blev bekræftet i foråret 2002 af de nationale forvaltninger efter en skrivelse fra kommissær Fritz Bolkestein. Det fremgår heraf, at alle EU's medlemsstater og ti kandidatlande vil være tilsluttet systemet i midten af 2003.

Eftersom kandidatlandene forventes at kunne anvende EU-systemerne allerede inden tiltrædelsen, er Kommissionen nu i færd med at forberede procedurer, der skal sikre, at de på forhånd har tiltrådt konventionen om en fælles forsendelsesprocedure (med undtagelse af Visegrad-landene, som i forvejen er kontraherende parter i konventionen).

Se bilaget.

Inddragelse af Parlamentet

92. pålægger sin formand allerede nu at forsvare Europa-Parlamentets rettigheder ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, såfremt Rådet i den nye finansforordning skulle medtage bestemmelser, der på nogen måde forbinder Parlamentets adgangsret til oplysninger i henhold til EF-traktatens artikel 276 med visse forbehold og dermed begrænser dets kontrolbeføjelser;

Udgiftssektorer

III. Punkter vedrørende specifikke sektorer

Sektoren for retlige og indre anliggender (RIA)

93. a) anmoder Revisionsretten om, i den oversigt, den opstiller over foranstaltninger inden for interne politikker, udtrykkeligt at medtage afsnit B5-8 "Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed" og ofre det den nødvendige opmærksomhed;
- b) konstaterer, at gennemførelsesgraden for 2000-budgettet for afsnit B5-8 "Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed" er acceptabel, men heller ikke mere i betragtning af de objektive faktorer, der har forsinket gennemførelsen af visse aktioner og af, at der ikke opstod nødsituationer;

Kommissionens svar :

Hvad angår punkt 93, litra b), var 2000 det første "hele arbejdsår" for Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender, som blev oprettet i oktober 1999.

Hvad angår Den Europæiske Flygtningefond (B5-810 og 811) og Eurodac-programmet (B5-812) blev bevillingerne fremført til 2001, fordi retsgrundlagene først blev vedtaget meget sent (det drejer sig om et beløb på 37,279 mio. EUR).

Hvad angår bevillingerne til "Foranstaltninger til bekæmpelse og forebyggelse af diskrimination" (B5-803) og "Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad i Wien" (B5-809), opstod der ingen nævneværdige forsinkelser, og bevillingerne til disse budgetposter i 2000 blev udnyttet næsten 100%.

- c) er tilfreds med den store stigning i antallet af Kommissionens revisioner af kontrakter, der forvaltes af Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender
- d) konstaterer, at de beløb, der skal inddrives eller nedskæres som følge af revisioner inden for området retlige og indre anliggender, udgør mere end 10% af den samlede værdi af de undersøgte kontrakter, mens gennemsnitssatsen for alle Kommissionens revisioner er 2%;

Kommissionens svar :

Hvad angår punkt 93, litra c) og d), foretog Kommissionens tjenestegrene i regnskabsåret 2000 grundig kontrol af dokumenterne i de sager, der blev forelagt til endelig afregning; det drejer sig om sager vedrørende "Kosovo-operationen", der blev iværksat som en hastesag. De anmodninger om finansiering, medlemsstaterne forelagde, var absolut ikke korrekt udformet. Det resulterede i, at der ved den endelige afregning blev foretaget tilbagesøgning af nogle af de beløb, der var udbetalt som forskud.

- e) anmoder Kommissionen om at intensivere sine bestræbelser, om nødvendigt gennem kontraktmæssige sanktioner, med henblik på at bekæmpe ukorrekt anvendelse af støtte og/eller angivelse af for store udgifter i forhold til de faktiske tal;

Kommissionens svar :

Kommissionen har til hensigt, som anført i punkt 1.2.2. i dens handlingsplan for 2001-2003 om beskyttelse af EU's finansielle interesser og bekæmpelse af svig, at stille forslag om et initiativ vedrørende direkte udgifter med henblik på at indføre administrative foranstaltninger og sanktioner. Man arbejder i øjeblikket på sagen og er i gang med at gennemgå alle kontrakter for at indføje klare bestemmelser om beskyttelsen af finansielle interesser (standardbestemmelser om kontrol og sanktioner for at gøre dem mere effektive).

Kommissionen anvender på mere hensigtsmæssige finansieringsaftaler.

- f) bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i sin beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret 2000 konkluderer, at regnskabet er rigtigt, og at de underliggende transaktioner som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige;

Kommissionens svar :

Kommissionen hilser med tilfredshed Revisionsrettens konklusioner vedrørende Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA).

- g) anmoder de ansvarlige instanser i Overvågningscentrets forvaltning om at imødekomme Rettens specifikke bemærkninger, navnlig hvad angår:
 - den regnskabsmæssige forvaltning af anlægsaktiver og mængde- og værdifortegnelser;
 - personaleakter: jobbeskrivelser, karrierekort, bedømmelse og information af personalet;

Kommissionens svar :

Overvågningscentret har taget Revisionsrettens bemærkninger til efterretning. ELS-systemet til forvaltningen af værdifortegnelser har været operationelt siden 2001 og blev anvendt i forbindelse med regnskabsafslutningen for 2001. I relation til personalet har Overvågningscentret indført en procedure med periodiske bedømmelsesrapporter, og denne procedure blev i 2000 anvendt på alle ansatte i Overvågningscentret. Desuden blev der truffet de fornødne foranstaltninger for at supplere personaleakterne, navnlig med udarbejdelse af jobbeskrivelser for de pågældende medarbejdere.

- h) bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i sin beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad for regnskabsåret 2000 konkluderer, at regnskabet er rigtigt, og at de underliggende transaktioner som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige, hvilket er et bevis for de seriøse bestræbelser, Overvågningscentret har gjort i regnskabsåret 2000 for at forbedre sit interne kontrolsystem;
- i) anmoder de ansvarlige instanser i Overvågningscentrets forvaltning om at imødekomme Rettens specifikke bemærkninger, navnlig hvad angår:
 - den regnskabsmæssige forvaltning af anlægsaktiver, mængde- og værdifortegnelser og forvaltningen af indtægtsordrer;
 - den systematiske tilnærmelse af data i budgetregnskabet og hovedregnskabet med henblik på en bedre opfølgning af den finansielle forvaltning i årets løb;

Kommissionens svar :

Kommissionen bekræftede i februar 2000 på mødet i bestyrelsen for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad, at den deler Revisionsrettens bekymring med hensyn til omfanget af fremførsler fra det ene regnskabsår til det næste, og at den også finder det beklageligt, at 2000-budgettet langt fra blev udnyttet i fuldt omfang. Kommissionen har dog noteret sig en forbedring på disse områder i 2001.

94. er af den opfattelse, at den lave gennemførelsesgrad for artikel B5-503 frem for alt var forårsaget af de strenge krav i opfordringen til at indgive forslag; er af den opfattelse, at transnationalitetskriteriet som forudsætning for støtteberettigelse generelt ikke må gå videre end et krav om et transnationalt partnerskab med partnere fra tre medlemsstater;

Kommissionens svar :

Kommissionen er enig i, at fristen for forelæggelse af ansøgninger var for kort i 2000. Fristen blev forlænget til 15 uger i 2001.

Ved fristens udløb den 26 juni 2000 var der indkommet 129 forslag, hvoraf 93 kunne komme i betragtning til støtte; 33 projekter (dvs. 35% af de projekter, der kunne komme i betragtning) blev udvalgt til finansiering. Havde man udvalgt flere projekter, kunne det have fået en negativ indvirkning på kvaliteten af de aktioner, Kommissionen medfinansierer, fordi man i så fald havde medtaget forslag, der havde opnået under 60% af den maksimale pointsum ved den eksterne bedømmelse.

En anden faktor, som bidrog til den manglende udnyttelse af bevillingerne i 2000, var det meget begrænsede antal forslag (fem), som blev forelagt under foranstaltning nr. 2 i indkaldelsen. Denne specifikke foranstaltning fokuserede på regional støtte til erhvervsdrivende foreninger, kooperativer m.m., og potentielle ansøgere fandt det vanskeligt at gennemføre sådanne projekter inden for de snævre tidsgrænser, der var fastsat. Desuden blev der kun i ganske få af forslagene i 2000 ansøgt om det maksimale støttebeløb.

Med hensyn til kravet om transnationalitet mener Kommissionen, at det i høj grad giver projekterne en EU-merværdi.

Agenturer

95. a) er af den opfattelse, at effektiv evaluering af agenturernes bevillingsbehov under budgetproceduren og kontrol af bevillingsgennemførelsen i forbindelse med dechargeproceduren kræver et snævert samarbejde mellem de involverede udvalg;
- b) bifalder i den forbindelse, at der i Budgetudvalget er udnævnt en fast ordfører for agenturer, og opfordrer til en revision af de eksisterende retningslinjer for samarbejdet mellem de udvalg, der er ansvarlige for de specialiserede agenturer;
- c) er af den opfattelse, at en revision af retningslinjerne bør være koncentreret om følgende aspekter:
- sikring af passende kontrolmekanismer i fagudvalgene
 - sikring af gennemsækelighed i budgetproceduren
 - styrkelse af pligten til gensidig information
 - klarere kompetencefordeling mellem de involverede udvalg;

Daphne-programmet

96. anmoder Kommissionen om straks at udarbejde en evalueringsrapport om Daphne-programmet, som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF²⁹; forventer, at Kommissionen i sin rapport medtager resultaterne af evalueringerne og oplysninger om fællesskabsfinansiering inden for de forskellige indsatsområder, der er omfattet af programmet; opfordrer Kommissionen til især at redegøre for den lave udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne i regnskabsåret 2000;

Kommissionens svar :

Regnskabsåret 2000 var Daphne-programmets første år, og derfor kunne kun de første betalinger effektueres. Et beløb svarende til 25% af tildelingen blev derfor fremført til regnskabsåret 2001 (1,259 mio. EUR). Kommissionen fremsendte allerede i april 2002 midtvejsrapporten til Parlamentet i overensstemmelse med artikel 9 om tilsynet med og evalueringen af Daphne-programmet.

²⁹ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 1.

Transeuropæiske transportnet

97. bemærker, at udnyttelsesgraden for budgetposter vedrørende transeuropæiske transportnet har været tilfredsstillende i 2000; anbefaler en yderligere nedskæring i antallet af projekter ved koncentration omkring projekter, hvor væsentlige flaskehalse i TEN-transportnettene fjernes, og hvor en europæisk værditilvækst umiddelbart kan sikres;

Kommissionens svar :

Kommissionen er enig i Parlamentets bemærkning: for yderligere at begrænse antallet af projekter/undersøgelser hvert år blev mindstebeløbet for EU-støtte med virkning fra 2000 sat til 1 mio. EUR.

I henhold til Kommissionens forslag KOM(2001) 545 af 2. oktober 2001 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/93, kan det samlede beløb for EU-støtten udgøre 20% (i stedet for 10%) for projekter, der vedrører fjernelse af flaskehalse på jernbanenettene ved grænserne til kandidatlandene. Hvis forslaget vedtages, vil det føre til en "koncentration" af EU-støtten på de vigtigste TEN-projekter.

Dertil kommer, at det flerårige vejledende program for 2001-2006, Kommissionen har vedtaget (C(2001) 2654 af 19. september 2001), tager sigte på finansiering af projekter, der vedrører de højest prioriterede indsatsområder i EU. Flere af de prioriterede Essen-projekter og gruppe 1-2 i det flerårige vejledende program drejer sig om fjernelse af flaskehalse på jernbanenettet.

Samarbejde

98. a) konstaterer, at nedbringelse af fattigdommen er et hovedmål for Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik, og at det for at nå dette mål er nødvendigt at tilpasse denne politik til de vilkår og tidsfrister, der vedtoges på FN's Millennium Summit;

Kommissionens svar :

I den fælles erklæring fra november 2000 om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik står der: "Det vigtigste mål for Fællesskabets udviklingspolitik bør være fattigdomsbekæmpelse med henblik på helt at afskaffe denne. Dette mål indebærer støtte til en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling, fremme af udviklingslandenes gradvise integration i verdensøkonomien og vilje til at tage kampen op mod ulighederne".

Kommissionen har i et internt arbejdsrapport fra juli 2001³⁰ fastlagt hovedelementerne i bestræbelserne på at opfylde målsætningen om at nedbringe fattigdommen. Dette arbejdsprogram er under gennemførelse i flere etaper.

Med hensyn til finansielle tildelinger er det Kommissionens opfattelse, at man især skal være opmærksom på de mindst udviklede landes og andre lavindkomstlandes situation. Der skal i denne forbindelse også tages hensyn til, hvad regeringerne i partnerlandene selv gør for at nedbringe fattigdommen, til de resultater, de opnår, og til deres evne til at absorbere bistanden. Kommissionen mener, at indsatsen for mellemlandskomstlandenes vedkommende

³⁰ SEK(2001) 1317 af 26. juli 2001.

bør centreres omkring de lande, hvor andelen af fattige i befolkningen fortsat er høj, og som er helt indstillet på at iværksætte sammenhængende strategier for bekæmpelse af fattigdommen.

I denne henseende afhænger det i vidt omfang af medlemsstaterne og Europa-Parlamentet, hvorvidt EU-programmerne kan få endnu større effekt i relation til fattigdomsbekæmpelse.

- b) bemærker, at Kommissionen har hævet sine forbehold med hensyn til sektormålene, som indførtes i budgettet for 2002, og at den er begyndt at opfylde sine tilsagn vedrørende DAC-klassifikationssystemet (Komitéen for Udviklingsbistand)

Kommissionens svar :

Som meddelt under budgetproceduren for 2002 er Kommissionen ved at indføre det administrative informationssystem, som skal gøre det muligt at udarbejde information i overensstemmelse med de normer, der er fastsat af OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC). Alle nye aktioner, der iværksættes i 2002, opføres nu på budgettet i henhold til DAC-normer. Det giver mulighed for detaljeret indberetning om 2002-aktiviteterne efter DAC-klassifikationer, der vil blive anvendt med virkning fra begyndelsen af 2003. Desuden er der afsat ressourcer til at kode aktiviteterne for 2001, og arbejdet er allerede i gang. Kommissionen vil inden november i år udarbejde en statistisk oversigt til Parlamentet om den eksterne bistand i 2001 efter DAC-normer.

Den 26. februar 2002 arrangerede Europa-Parlamentet og Kommissionen i fællesskab et seminar om mål og indikatorer for europæisk udviklingspolitik, hvor Kommissionen redegjorde for den nye og mere resultatorienterede udviklingsstrategi. De dokumenter, der blev udleveret til Europa-Parlamentet i forbindelse med seminaret, indeholder detaljerede oplysninger om, hvordan Kommissionen anvender DAC-normer, og om brugen af indikatorer.

- c) konstaterer imidlertid, at oplysningerne stadig er upræcise; har tillid til, at tallene i de kommende regnskabsår vil være fuldt pålidelige, og anmoder konkret om, at vilkår for og resultater af anvendelsen af sociale betingelser i forbindelse med strukturtilpasningsstøtten præciseres;

Kommissionens svar :

EU-strukturtilpasningsstøtten blev tidligere - i lighed med tilsvarende støtte fra andre donorer - hovedsagelig først ydet, når der var opnået tilfredsstillende fremskridt med hensyn til opretholdelse af makroøkonomisk stabilitet og gennemførelse af økonomiske reformer. Disse fremskridt blev målt ved hjælp af en række politikbaserede betingelser, der normalt var fastsat af IMF og Verdensbanken. Til disse generelle politikbaserede betingelser føjede Kommissionen specifikke betingelser, som i mange tilfælde var relateret til reformer i de sociale sektorer, bl.a. indførelse af politikker for sikring af livsnødvendig medicin med brug af generiske præparater, gennemførelse af decentralisering, uddelegering af forvaltningsbeføjelser på udgiftssiden, oprettelsen af vejfonde og omlægning af budgetter med direkte sigte på basale tjenester. I de tilfælde, hvor counterpartmidler stod på en særlig konto, tilstræbte Kommissionen ligeledes via tilsynet med deres anvendelse at sikre de sociale udgifter og frigav kun midler i takt med gennemførelsen af bestemte dele af budgettet - normalt centreret omkring de sociale sektorer.

- d) påpeger, at oplysningerne om resultaterne af Fællesskabets deltagelse i HIPC-gældslempelsesinitiativet er meget sparsomme; anmoder Kommissionen om over for Den Afrikanske Udviklingsbank at insistere på, at forhandlingerne med de støtteberettigede lande fremskyndes; anmoder Kommissionen om præcisering af lande og resultater i forbindelse med gennemførelsen af dens bidrag til HIPC-strategien;

Kommissionens svar :

I november 2001 blev der udarbejdet en rapport om EU's deltagelse i det udvidede HIPC-gældslempelsesinitiativ. Rapporten var en af forudsætningerne for frigivelse af anden rate af EU-bidragene til HIPC Trust Fund og EIB-fonden på henholdsvis 250 mio. EUR og 100 mio. EUR. Foreløbig er 750 mio. EUR eller 70% af den oprindelige tildeling på 1,08 mia. EUR kommet til udbetaling. I rapporten redegøres der nærmere for den ordning, der ligger til grund for gældslempelsen til HIPC/AVS-landene. Der blev ydet støtte på 54 mio. EUR fra det almindelige budget til HIPC-lande i Latinamerika og Asien. Kommissionen deltager aktivt i de halvårslige møder, som Verdensbanken afholder for at vurdere situationen med hensyn til HIPC Trust Fund. Kommissionen står over for at iværksætte en undersøgelse af, hvordan HIPC-midler forvaltes i HIPC-AVS-landene, og har instrueret delegationerne i HIPC-landene om at deltage aktivt i drøftelserne om HIPC-vurderingen ("HIPC trigger assessment"), navnlig med hensyn til HIPC-landenes overholdelse af deres forpligtelser. Kommissionen arbejder i øjeblikket på et forslag om at forhøje sit bidrag som kreditor med 60 mio. EUR for at kunne indrømme de mindst udviklede AVS-lande fuld eftergivelse af alle lån på særlige vilkår, som er forfaldne til betaling til Det Europæiske Fællesskab. Forslaget er en konsekvens af en afgørelse truffet af AVS-EF-ministerrådet i december 2001, som tidligere er blevet forelagt for det relevante parlamentsudvalg. Forslaget er også nævnt i en rapport om gældssituationen (Mantovani-rapporten), som blev drøftet og godkendt på Parlamentets plenarmøde i april 2002.

- e) beklager, at de midler, der ifølge Kommissionens foreløbige skøn for 2000 er anvendt til infrastruktur og sociale tjenester, er uacceptabelt små; minder om resultatet af budgetproceduren for regnskabsåret 2002, hvor Kommissionen forpligtede sig til at ændre denne situation i overensstemmelse med de fastlagte mål

Kommissionens svar :

Kommissionen mener ikke, at kriterierne for 2002-budgettet kan anvendes på decharge-proceduren for regnskabsåret 2000. Kommissionen har for nylig givet Europa-Parlamentet omfattende oplysninger om implementeringen af resultaterne af budgetproceduren for 2002.

- f) understreger, at et system med gennemskuelige oplysninger i overensstemmelse med DAC-standarderne er et første skridt hen imod en mere resultatorienteret tilgang, og insisterer på, at indikatorer for udviklingsresultater i forhold til målene er en prioriteret opgave for Kommissionen; anmoder om, at Parlamentet underrettes og høres fuldt ud i forbindelse med denne udvikling

Kommissionens svar :

Se Kommissionens svar på punkt 98, litra b).

- g) mener, at komplementaritet i forhold til medlemsstaternes udviklingspolitikker og samordning med andre donorer er af grundlæggende betydning for opnåelse af de anførte mål; anmoder i så henseende om, at Kommissionen under de kommende dechargeprocedurer forelægger Parlamentet konkrete oplysninger om de aktioner, der er gennemført sammen med andre donorer, og om resultaterne heraf

Kommissionens svar :

Der er lige siden reformens start lagt meget stor vægt på koordineringen inden for Kommissionen mellem de forskellige udviklingsaktører. Møder og høringer med deltagelse af de berørte tjenestegrene og tematiske netværk har bidraget til frugtbare erfaringsudvekslinger og positiv feedback, så der ved programmeringen kan tages hensyn til de konkrete erfaringer med iværksættelse af udviklingsbistand.

Den bedre koordinering mellem medlemsstaterne og Kommissionen begynder nu at give mærkbare resultater. I denne forbindelse afholder Kommissionen sammen med medlemsstaterne jævnligt møder for de øverste ansvarlige embedsmænd for udviklingsbistanden, således at de kan drøfte bedste praksis på områder af fælles interesse, aktuelle problemer og nye løsningsmodeller. Ved forberedelserne forud for de større internationale konferencer om udviklingsbistand (Monterrey) og bæredygtig udvikling (Johannesburg) blev der lagt særlig vægt på koordineringen inden for internationale organer. Der er gjort en tilsvarende indsats for i højere grad at inddrage Kommissionen i OECD/DAC.

Det faktum, at medlemsstaterne har givet Kommissionen i opdrag at udarbejde en rapport som forberedelse til Monterrey-konferencen, er et meget positivt tegn på denne styrkede tillid. Den 8. november 2001 anmodede Rådet (udviklingsministrene) Kommissionen om at afklare en række spørgsmål og gennem en dialog med medlemsstaterne undersøge mulighederne for eventuelle initiativer fra medlemsstaternes side, for at EU kunne yde et positivt bidrag til konferencen. Rådet pegede især på spørgsmålet om en forøgelse af bistandens størrelse med henblik på at nå op på målet på 0,7%; Kommissionen blev også anmodet om at udarbejde specifikke tidsplaner for en sådan forøgelse. Rådet nævnte også specifikt bistandens effektivitet og virkning, herunder afbinding af bistand, globale offentlige goder og nyskabende finansieringskilder. Kommissionen forelagde rapporten for Rådet (generelle anliggender) den 18. februar. I rapporten opsummeres de mulige positive initiativer, der blev resultatet af drøftelserne, og der redegøres for, hvad der skal til for at bringe den nuværende offentlige udviklingsbistand op på det niveau, der er nødvendigt for at opfylde målene i millennium-erklæringen.

Kommissionen har iværksat flere koordineringsinitiativer sammen med andre donorer i forbindelse med de fælles topmøder med USA, Canada og Japan, med særlig vægt på regionen omkring De Store Søer i Afrika samt Afghanistan. Der er afholdt flere møder på højt niveau for at forbedre samarbejdet med Norge. Kommissionen undersøger desuden forsøgsmodeller for en yderligere udbygning af samarbejdet med andre donorer. Foreløbig er der taget initiativ til at invitere embedsmænd fra Japan til at aflægge besøg i Kommissionen.

Harmonisering af donorprocedurerne er også en afgørende faktor for en bedre koordinering, større effektivitet og øget inddragelse og engagement fra modtagerlandets side i udviklingsindsatsen. I denne sammenhæng har Kommissionen iværksat forskellige undersøgelser sammen med medlemsstaterne og DAC. Der gøres en tilsvarende indsats på FN-plan i forbindelse med genforhandlingerne af den generelle rammeaftale og revisionen af finansforordningen.

På det praktiske plan er der med det nye programmeringsinstrument, det såkaldte "landestrategidokument", indført en obligatorisk koordinerings- og høringsmekanisme i forhold til modtagerlandene, medlemsstaterne og de relevante FN-organer.

Kommissionen har for at styrke sin koordinering med FN ført en politisk dialog og omfattende forhandlinger om forbedring af den generelle EF/FN-rammeaftale; det er sket på fælles møder på højt niveau med bl.a. UNHCR, ILO, UNDP, UNICEF, FAO og UNESCO. Kommissionen vedtog i 2001 en meddelelse med titlen "Opbygning af et effektivt partnerskab med FN inden for udvikling og humanitære anliggender". Det overordnede budskab i meddelelsen (forbedring af EU/FN-samarbejdet) blev bakket op af Rådet (udviklingsministrene) den 31. maj 2001. Den strategi, der foreslås i meddelelsen, skulle resultere i, at EU i højere grad inddrages i politiske dialoger på et tidligt tidspunkt ("upstream"), og at der etableres et operationelt partnerskab med FN-organer, -fonde og -programmer, som er mere effektivt, gennemsækeligt, finansielt forudsigeligt og lettere at føre tilsyn med. Kommissionen har påbegyndt en omfattende analyse af FN-organernes, -fondenes og -programmernes centrale mandat og kapacitet. Kommissionen vil på grundlag heraf og i dialog med medlemsstaterne foreslå et tættere samarbejde med FN-organer gennem etablering af et strategisk partnerskab i de tilfælde, hvor det kan give indsatsen en merværdi i tråd med fælles vedtagne politiske målsætninger.

Komplementariteten i relation til formuleringen af politikker kommer til udtryk ved, at millennium-udviklingsmålene, strategien for fattigdomsbekæmpelse og DAC-anbefalingerne er fuldstændigt integreret i Kommissionens aktiviteter og initiativer.

Med hensyn til komplementariteten med medlemsstaternes aktiviteter har Kommissionen centreret sin indsats omkring de seks prioriterede mål i forbindelse med fattigdomsbekæmpelse, som er fastsat i meddelelsen af 26. april 2000, og koncentreret sin ekspertise på specifikke emner og områder, hvor den har komparative fordele. Medlemsstaterne og Kommissionen har udvekslet erfaringer om sektorretningslinjerne, og det har vist sig at være et meget effektivt instrument i forbindelse med den praktiske koordinering. Kommissionen er ved at udarbejde retningslinjer for de seks prioriterede indsatsområder. Der er allerede vedtaget retningslinjer for den prioriterede sektor på transportområdet.

- h) konstaterer forsinkelser i forvaltningen af projekter, som samfinansieres med ngo'er; anmoder Kommissionen om oplysning om forenklingen og harmoniseringen af procedurerne

Kommissionens svar :

Med indførelsen af indkaldelser af forslag (som blev iværksat første gang i juni 2000) kan der nu sikres større gennemsigtighed i tildelingen af midler. Alle ansøgninger blev således for første gang forelagt i henhold til den såkaldte "logiske ramme", og det samlede årlige budget blev præsenteret i henhold til en standardmodel baseret på regnskabskapitler og aktiviteter.

Alle ansøgninger blev gennemgået af uafhængige eksperter med anvendelse af samme bedømmelsesskema. Desuden modtog ngo'erne et brev med en begrundelse, hvis deres ansøgning var blevet afvist. Afgørelserne om 18% af de indkomne ansøgninger (163) blev truffet inden for 6 måneder (sammenholdt med 2,5% i 1999) og 72% inden for 13 måneder (sammenholdt med 97,5% i 1999). Med hensyn til betalingsperioderne (2000-2001) blev 95% af de betalingsanmodninger, der indkom i den pågældende periode, efterkommet inden for mindre end 60 dage.

- i) noterer sig den fortsatte tendens til ændring af det traditionelle projektsamarbejde, således at en stadig større del af midlerne fra de såkaldte instrumenter for hurtig udbetaling - navnlig strukturtilpasningsstøtte - anvendes til direkte budgetstøtte; mener, at Kommissionen og Parlamentet bør foretage en omhyggelig analyse af fordele og ulemper ved denne tilgang, og anmoder indtrængende Kommissionen om at forelægge en meddelelse om dette spørgsmål;

Kommissionens svar :

Programmerne for strukturtilpasningsstøtte tog fat på væsentlige problemer, som ikke kunne klares med projektbistand: (i) støtte til landenes bestræbelser på at genskabe makroøkonomisk stabilitet via en stabilisering af betalingsbalancen, så landene kunne importere de produkter, de havde behov for til deres befolkning og deres økonomier, og balance på budgettet, så udgiftsplanerne kunne gennemføres; (ii) støtte til at gennemføre vigtige økonomiske reformer: effektivisering af offentlige tjenester, nedbringelse af de fiskale omkostninger ved halvstatslige institutioner, afskaffelse af overflødige og hæmmende kontrolforanstaltninger for erhvervslivet m.m. Der er bred enighed om, at resultaterne i det store og hele har været positive. Kommissionen er overbevist om, at ethvert håb om at skabe udvikling er illusorisk, hvis der ikke kan opnås makroøkonomisk stabilitet, og at der ikke er nogen reelle muligheder for vækst, hvis ikke udviklingslandene gradvist kan integreres i verdensøkonomien.

I de senere år er Kommissionen gået over til i højere grad at yde direkte budgetstøtte til fattigdomsbekæmpelsen for dermed at støtte de nationale udviklings- og fattigdomsbekæmpelsesstrategier i lavindkomstlandene. Sigtet er (i) at give landene mulighed for at opretholde den makroøkonomiske stabilitet gennem finansiering af underskud på betalingsbalancen og forbedring af landets makroøkonomiske politik og politikken for offentlige udgifter; (ii) give landene mulighed for at finansiere deres vækst- og fattigdomsbekæmpelsesstrategier ved hjælp af øgede budgetressourcer og via deltagelse i politiske drøftelser om budgetstrukturen. Det skal gøre landene mere direkte engagerede i og ansvarlige for fattigdomsbekæmpelsesstrategierne og gøre disse strategier mere effektive. Samtidig er man gået over til at fastsætte mere resultatbaserede betingelser (se svaret på punkt 98, litra c), ovenfor) og væk fra politiske krav, der pålægges udefra. Det er imidlertid endnu for tidligt at vurdere virkningen af denne nye strategi. Kommissionen er sammen med medlemsstaterne i færd med at undersøge mulighederne for at evaluere strategien i løbet af de kommende år.

IV. ADGANG TIL DOKUMENTER

99. a) fastholder, at Parlamentet som dechargemyndighed skal have samme adgang til kommissionsdokumenter som Revisionsretten

- b) gentager, at reglerne i den eksisterende rammeaftale om adgang til fortrolige dokumenter har vist sig at være tilfredsstillende for Parlamentet som dechargemyndighed, og pålægger sin formand straks at indlede forhandlinger om revision af rammeaftalen og sikre, at den nye aftale overholder de principper, Parlamentet vedtog i sin ovennævnte beslutning af 4. april 2001 om decharge for regnskabsåret 1999
- c) advarer Rådet mod at vedtage nye finansielle bestemmelser, der begrænser Parlamentets uhindrede adgang til de oplysninger, det har brug for til varetægelse af sine opgaver i forbindelse med decharge
- d) pålægger sin formand at indlede en sag ved Domstolen, hvis Rådet vedtager finansielle bestemmelser, der begrænser Parlamentets budgetkontrolbeføjelser.

Kommissionens svar :

Efter Kommissionens opfattelse har rammeaftalen sikret, at alle nødvendige fortrolige oplysninger har kunnet videregives til Parlamentet, så dette kan meddele decharge på tilfredsstillende vilkår.

Parlamentets kontrolbeføjelser er fuldt anerkendt og sikret af EF-traktaten. Kommissionen mener, at den nye finansforordning, der blev vedtaget enstemmigt af Rådet efter detaljerede drøftelser med alle berørte institutioner, er i fuld overensstemmelse med EF-traktaten og den gældende lovgivning og ikke berører Parlamentets kontrolbeføjelser.

Bilag til Kommissionens svar på punkt 11

		Kommissionen			Alle institutioner (udvidelsen ikke medregnet)		Alle institutioner (udvidelsen medregnet)	
		2001	2002	2003	2003	2004	2003	2004
Stillinger til besættelse i årets løb	Personaleudskiftning	736	798	1.025	1.337	1.415	1.337	1.415
	Bevillinger omdannet til stillinger	100	25	0	0	0	0	0
	Fratræden	0	0	90	135	135	135	135
	Nye stillinger	400	317	0	50	50	1.001	2.817
	I alt	1.236	1.140	1.115	1.522	1.600	2.473	4.367
Samlede udgifter					<i>EPSO</i>		<i>EPSO</i>	
	Personale	6.024.976	6.024.976		7.127.832		8.639.000	
	Infrastruktur	1.387.500	1.387.500		3.203.329		3.608.500	
	Særlige udgifter	6.961.526	5.600.000		4.215.600		8.771.000	
	I alt	14.374.002	13.012.476		14.546.761 *		21.018.500	
Lig med antal beståede ansøgere, der kan finansieres pr. år	42% af udgiften til en bestået ansøger samme år	519	479		639		1.039	
	58% af udgiften til en bestået ansøger det følgende år	661	647		928		2.533	
	I alt	1.180	1.126		1.567		3.572	
Udgift pr. bestået ansøger	Personale	5.106	5.351		4.549		2.419	
	Infrastruktur	1.176	1.232		2.044		1.010	
	Særlige udgifter	5.900	4.973		2.690		2.455	
	I alt	12.181	11.556		9.283		5.884	

* De nødvendige bevillinger i 2002 til alle institutioner (udvidelsen ikke medregnet) udgør 16 537 488 EUR. Dette er en ændring (uafhængigt af udvidelsen) i forhold til 2002, på 1 990 727 EUR, dvs. en besparelse på 10.93%. Hvis udvidelsen ikke medregnes, vil oprettelsen af EPSO resultere i besparelser.

Bilag til Kommissionens svar på punkt 21, stk. 2

Den geografiske fordeling af støttemodtagerne i 2000

Nedenstående tabel viser den geografiske fordeling af de projekter, der har fået støtte, og hvor stort et samlet tilskud der er ydet i de enkelte lande.

Første del af tabellen ("Samlede resultater") viser, hvor mange projekter fra hvert land der har fået støtte samt det totale støttebeløb der er ydet til modtagere i det pågældende land.

Anden del af tabellen ("Fordeling") viser den geografiske fordeling af den finansielle støtte, der er ydet inden for distribution (støtte til henholdsvis filmdistribution, videodistribution, biografer og festivaler) efter modtagerens hjemland, samt landets andel (i procent) af den ydede støtte. Disse data kan derefter sammenholdes med en indikator, der viser den faktiske størrelse af det enkelte lands marked (samlet antal solgte biografbilletter i landet i 2000, kilde: Eurostat).

Den tredje del af tabellen ("Produktion") viser den geografiske fordeling af den ydede støtte efter produktionsland. Det omfatter direkte støtte til producenter (udviklingsstøtte, distributionsstøtte til tv) samt filmstøtteordninger (automatisk og selektiv distribution) efter de støttede films nationalitet. Den geografiske fordeling kan derefter sammenholdes med en indikator, der afspejler den faktiske størrelse af det enkelte lands marked (samlede investeringer i filmproduktion i 1999, kilde: Screen Digest).

Eksempel:

Nederlandene

Nederlandene fik 3,07% af støtten til distribution, men repræsenterer 2,49% af det europæiske marked med hensyn til samlet antal solgte biografbilletter.

På samme måde gik 2,56% af midlerne fra Media-programmet til nederlandske film og audiovisuelle programmer, medens landet repræsenterer 1,6% af de samlede investeringer (private og offentlige) i europæisk filmproduktion.

OVERSIGT OG ANALYSE AF DEN GEOGRAFISKE FORDELING - MEDIA II - 2000								
	Samlede resultater		Distribution			Produktion		
Land	Antal udvalgte projekter i 2000	Samlet støttebeløb (EUR) til de endelige modtagere	Media-støtte til distribution	Landets andel af Media-støtten til distribution	Markedsdata: Landets andel af solgte biografbilletter i 2000 *	Media-støtte til produktion (inkl. støtte til filmdistribution omfordelt efter filmens oprindelsesland)	Landets andel af Media-støtten til produktion	Markedsdata: Landets andel af samlede investeringer i filmproduktion 1999 **
A	65	978 270	589 270	1.57%	1.89%	439 894	0.79%	1.09%
B	124	6 431 131	2 886 889	7.70%	2.72%	1 575 534	2.83%	1.46%
DK	89	3 921 527	1 055 664	2.82%	1.24%	4 085 322	7.33%	1.28%
D	164	12 487 564	6 686 875	17.84%	17.67%	5 387 660	9.67%	14.55%
E	101	8 062 084	5 113 713	13.64%	15.69%	2 611 294	4.69%	6.44%
FIN	41	1 009 732	493 732	1.32%	0.82%	475 000	0.85%	0.82%
F	260	17 869 337	7 242 401	19.32%	19.24%	14 752 861	26.49%	28.02%
EL	54	2 122 884	722 934	1.93%	1.56%	612 600	1.10%	0.31%
IRL	34	1 452 221	172 784	0.46%	1.73%	1 821 103	3.27%	3.78%
IS	33	451 476	191 476	0.51%	0.19%	463 894	0.83%	0.16%
I	131	9 103 388	6 165 085	16.45%	12.58%	3 432 388	6.16%	6.54%
LI	1	1 000	1 000	0.00%	0.00%	0	0.00%	0.00%
L	8	832 139	177 139	0.47%	0.16%	430 234	0.77%	0.06%
NL	63	2 696 432	1 149 649	3.07%	2.49%	1 437 608	2.58%	1.60%
N	80	2 627 100	1 359 178	3.63%	1.34%	1 538 087	2.76%	1.10%
P	47	1 128 475	1 006 799	2.69%	2.19%	320 845	0.58%	0.17%
S	60	1 716 806	1 018 606	2.72%	1.97%	2 458 507	4.41%	1.33%
UK	106	5 996 657	1 450 233	3.87%	16.51%	13 854 176	24.87%	31.28%
I ALT	1 461	78 888 223	37 483 427	100%	100%	55 697 007	100%	100.00%

* kilde: Eurostat. Statistics in Focus 4/2002

** kilde: Screen Digest. December 2001

Bilag til Kommissionens svar på punkt 21, stk. 1

Spørgsmålet om karakteren af de faglige bistandskontorer og deres rolle i udvælgelsen af projekter.

Bestemmelser om faglig bistand og kontorer for faglig bistand i afgørelsen om iværksættelse af programmerne Media II (1996-2000) og Media Plus (2001-2005).

(Bestemmelserne vedrørende kontorerne for faglig bistand er understreget)

Media II (1996-2000):

95/563/EF: Rådets afgørelse af 10. juli 1995 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner (Media II - Udvikling og distribution) (1996-2000)

EF-Tidende nr. L 321 af 30.12.1995, s. 25-32

Bilaget, punkt 2.3. Gennemførelse:

Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med proceduren i denne afgørelses artikel 5.

2.3.1. Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig den tekniske udvælgelse af projekterne, opfølgningen og evalueringen af de projekter, der modtager finansiel støtte fra programmet, og foranstaltningerne til netværkssamarbejde, sørger Kommissionen for at lade sig bistå af anerkendte eksperter fra den audiovisuelle sektor inden for udvikling og distribution.

Med henblik herpå kan Kommissionen om nødvendigt anvende formidlende organer, der på baggrund af deres faglige ekspertise kan bistå den på det tekniske område og fremsætte forslag til valg af støttemodtagere; andre udvælgelsesmåder kan dog også anvendes. Disse organer vælges efter indkaldelse af forslag efter proceduren i artikel 5, stk. 2.

Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtten fra programmet i henhold til artikel 5, stk. 2.

95/564/EF: Rådets afgørelse af 22. december 1995 om et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media II - Uddannelse)

EF-Tidende nr. L 321 af 30.12.1995 s. 33-38

Bilaget, punkt 2.3. Gennemførelse:

Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med proceduren i denne afgørelses artikel 4.

2.3.1. Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig den tekniske udvælgelse af projekterne, overvågningen og evalueringen af de projekter, der modtager finansiel støtte fra programmet, sørger Kommissionen for at lade sig bistå af anerkendte eksperter fra den audiovisuelle sektor på erhvervsuddannelsesområdet.

Med henblik herpå kan Kommissionen om nødvendigt anvende formidlende organisationer, der på baggrund af deres faglige ekspertise kan bistå den på det tekniske område og fremsætte forslag til valg af modtagere; andre udvælgelsesmåder kan dog også anvendes. Disse organisationer vælges efter indkaldelse af forslag efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtten fra programmet i henhold til artikel 4, stk. 2.

Media Plus (2001-2005):

Berigtigelse til Rådets afgørelse 2000/821/EF af 20. december 2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus - udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005) (EFT L 336 af 30.12.2000)

EF-Tidende nr. L 13 af 17.1.2001, s. 34-43

Bilaget, punkt 2.3. Gennemførelse:

2.3.1. Kommissionen gennemfører programmet. Den kan med henblik herpå indgå samarbejde med uafhængige konsulenter og kontorer for faglig bistand, der udvælges efter en udbudsprocedure på grundlag af deres branchemæssige sagkundskab, erfaringerne fra Media II-programmet eller andre erfaringer på området. Den faglige bistand finansieres over programmets budget. Kommissionen kan ligeledes efter proceduren i afgørelsens artikel 8, stk. 2, indgå partnerskaber om aktiviteter med specialiserede foretagender, herunder sådanne, som er oprettet under andre europæiske initiativer, f.eks. den audiovisuelle del af Eureka-programmet, Eurimages og Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område, med henblik på at gennemføre fælles aktioner, der opfylder programmets mål på markedsføringsområdet.

Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtte fra programmet og træffer beslutning om den økonomiske støtte, der skal bevilges, jf. artikel 8, på grundlag af de forberedende arbejde, der gøres af kontorerne for faglig bistand. Den begrundet sine afgørelser over for ansøgerne om fællesskabsstøtte og sørger for gennemsigtighed i programmets iværksættelse.

Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig evalueringen af de projekter, der modtager finansiell støtte fra programmet, og aktionerne til fremme af netværkssamarbejde, bistår Kommissionen af anerkendte og uafhængige eksperter fra den audiovisuelle sektor på områderne udvikling, produktion, distribution og markedsføring, som om nødvendigt er eksperter i forvaltning af rettigheder, navnlig på det nye digitale område.

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 163/2001/EF af 19. januar 2001 om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media-Uddannelse) (2001-2005)

EF-Tidende nr. L 26 af 27.1.2001, s. 1-9

Bilaget, punkt 2.3. Gennemførelse:

2.3.1. Kommissionen gennemfører programmet efter proceduren i afgørelsens artikel 6. Den indgår et samarbejde med konsulenter og kontorer for faglig bistand, der udvælges efter en udbudsprocedure på grundlag af deres branchemæssige sagkundskab, erfaringer med Media II-programmet eller andre erfaringer på området. Den faglige bistand finansieres over programmets budget. Kommissionen kan ligeledes efter proceduren i afgørelsens artikel 6, stk. 2, indgå partnerskaber om aktiviteter med

specialiserede foretagender, herunder sådanne, som er blevet oprettet i medfør af andre europæiske initiativer, f.eks. den audiovisuelle del af Eureka-programmet, Eurimages og Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område, med henblik på at gennemføre fælles aktioner, der opfylder programmets mål på uddannelsesområdet. Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtte fra programmet og træffer beslutning om den økonomiske støtte, der skal bevilges i henhold til afgørelsens artikel 5.

Den begrunder sine afgørelser over for ansøgerne om fællesskabsstøtte og sørger for gennemsigtighed i programmets iværksættelse.

Støttemodtagerne sørger for, at offentligheden orienteres om fællesskabsstøtten.

Ved udvælgelsen af de foranstaltninger, der skal støttes, tager Kommissionen ud over de prioriteringer, der er nævnt i afgørelsens artikel 2, stk. 2, navnlig hensyn til følgende kriterier:

- partnerskab mellem uddannelsesinstitutioner, branchen og virksomheder*
- foranstaltningens nyskabende karakter*
- foranstaltningens multiplikatorvirkning (navnlig foreliggende brugbare resultater, f.eks. håndbøger)*
- foranstaltningens omkostningseffektivitet*
- eventuelt andre foreliggende nationale eller fællesskabsstøtteforanstaltninger.*

Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig evalueringen af de projekter, der modtager finansiel støtte fra programmet, og aktionerne til fremme af netværkssamarbejde bistår Kommissionen af anerkendte eksperter fra den audiovisuelle sektor på områderne uddannelse, udvikling, produktion, distribution og markedsføring samt bestemmelserne om forvaltning af rettigheder, navnlig i det nye digitale miljø.

For at sikre, at de rådgivere og sagkyndige, som Kommissionen har inddraget, er uafhængige, fastsætter Kommissionen bestemmelser om uforenelighed vedrørende disse persongruppers deltagelse i de indkaldelser af forslag, der er fastsat i programmet.

Bilag til Kommissionens svar på punkt 91

30.01.2002	TILSLUTTET NSTI		OPERATØRER TILSLUTTET		TOLDKONTORER TILSLUTTET NSTI (I %) PR.				
LAND	SIDEN	FRA	SIDEN	FRA	01.07.2001	01.01.2002	01.07.2002	01.01.2003	01.07.2003
TYSKLAND	10.05.00			primo 2003	2,9 %	4,7 %	4,7 %	62,9 %	100 %
ØSTRIG		06.02		primo 2003	0 %	0 %	1 %	50 %	100 %
BELGIEN		01.05.02		01.05.02	0 %	0 %	36 %	77 %	100 %
DANMARK		01.12.02		01.12.02	0 %	0 %	0 %	100 %	100 %
SPANIEN	10.05.00		15.10.01		5,4 %	100 %	100 %	100 %	100 %
FRANKRIG		medio 2002							
FINLAND		01.04.03		01.04.03	0 %	0 %	0 %	0 %	100 %
GRÆKENLAND		31.05.03		31.05.03	0 %	0 %	0 %	0 %	100 %
IRLAND		ultimo 2002		ultimo 2002				100 %	100 %
ITALIEN	10.05.00		06.01		2 %	6 %	75 %	100 %	100 %
LUXEMBOURG		09.02		09.02	0 %	0 %	0 %	100 %	100 %
NEDERLANDENE	01.10.00		01.01.01		1,6 %	3,2 %	100 %	100 %	100 %
PORTUGAL		04.03		04.03	0 %	0 %	0 %	0 %	100 %
DET FORENEDE KONGERIGE		01.01.03		01.01.03	0 %	0 %	0 %	1 %	60 %
SVERIGE		01.01.03		01.01.03	0 %	0 %	0 %	100 %	100 %
EU	4		3		0,8 %	7,6 %	21,1 %	59,4 %	90,7 %
ISLAND									
NORGE	28.02.01		01.10.01		100 %	100 %	100 %	100 %	100 %
SCHWEIZ	10.05.00			02.02	30 %	30 %	50 %	90 %	100 %
UNGARN		04.03		04.03	0 %	0 %	0 %	0 %	100 %
POLEN		07.03			0 %	0 %	0 %	0 %	100 %
TJEKKIET	15.06.01		01.10.01		1 %	1 %	30 %	100 %	100 %
SLOVAKIET		01.01.03		01.04.03	0 %	0 %	0 %	20 %	100 %
EFTA/V4-landene	3		2		18,7 %	18,7 %	25,7 %	44,3%	85,7%
EU/EFTA/V4-landene	7		5		6,5 %	11,1 %	22,6 %	54,5 %	89,1%
BULGARIEN		04.03			0 %	0 %	0 %		
ESTLAND		primo 2003		medio 2003	0 %	0 %	0 %		
LETLAND		01.01.03			0 %	0 %	0 %	3 %	50 %
LITAUEN		01.01.03		01.07.03	0 %	0 %	0 %	5 %	14 %
RUMÆNIEN		07.03		fra 2005	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
SLOVENIEN		01.01.03		01.01.03				10%	100%
TYRKIET									
KANDIDATLANDE	0				0 %	0 %	0 %	3%	27,3 %
TILSAMMEN	7		5		4,9 %	8,4 %	17,1 %	43,6%	79,4 %